

22
Neethi Sara Vakyam

by

C. Ramaswami pillai.

697

1872

Nithicaram

Rae

NITI-SARA-VAKKIYAM.

OR

A GLOSSARY OF MORAL SENTENCES,

BY

C. RAMASAMI PILLEI.

MADRAS:

Printed at the Desabhimani Press,

SALIVAHANA YEAR

1765

CORRESPONDING WITH

A. D. 1844.

PREFACE.

“PURUSHARTHAS”—the chief objects to be pursued by mankind, the eminent portion of the living creation, namely *Dharma* or *virtue*, *Artha* or *Wealth*, *Cama* or *Love* and *Moksha* or *Beatitude*, whose merits being hitherto known only to the profoundly learned Pundits, and with which, even the oldest men of ordinary learning are unacquainted, it is now highly desirable that hereafter, at least, our Children should know them; for whose easy comprehension, the meaning of those four objects are hereby expounded.

VIRTUE—means, just and moral conduct.

WEALTH—implying, riches acquired without affecting either justice or morality.

LOVE—meaning enjoyment of lawful pleasures.

AND

BEATITUDE—importing eternal happiness in the World to come.

These objects have been arranged in the above manner, for the universal comprehension of their alternate enjoyment. A youth therefore, previous to beginning his career of life, should first read and understand such Books as inculcate the knowledge of morality, and thereby acquire a sound moral conduct; secondly, procure wealth, through lawful employments and equitable means: thirdly, have a virtuous consort, lawfully married for his companion and attend to all the domestic duties, such as, hospitality towards guests, alms-deeds towards religious mendicants, &c., and, by these and other practices peculiar to the head of a family; latterly, be made fit to obtain eternal and everlasting happiness.

Although there are many and various kinds of Books treating upon the above subjects, yet, the whole of them being in poetical composition, it is difficult to comprehend the minute particulars of their import, but only the gross signification. Consequently, such Books are not at present useful to Children; and therefore, it is a great desideratum to have a small Book inculcating moral sentences in *prose*; for its being considered more useful than works in poetry, this Preface itself will, it is presumed, afford the best proof.

Under the above circumstances, and at the request of the Auxiliary to the *Hindu Literary Society of Pursevaikum*, the Author has, with his limited knowledge, had recourse to the Books of morality in poetry, and extracted the sap of their material tenor with which he composed this work (through the great assistance of a friend well versed in four or five different languages and of quick and ready wit, named *M. R. R. Ramakrishna Sastriar* to whose assistance in the compilation of this work the Author is much indebted and will feel always deeply and sincerely obliged - arranging and reducing the same into small sentences for the easy comprehension of youths and for the use of Schools.

It contains first, Praise to God, and afterwards the subjects of Learning, and so on, the whole being compiled and arranged after the manner of the Chapters of Cural, to be entitled "*Niti Sara Vakkiyam*,"—or "*A Glossary of Moral Sentences*."

In conclusion it is humbly hoped, that the learned will coincide when it is said, that the only compensation which the author expects is, the satisfaction of seeing this little work accepted by the wise, and used in Schools and that thereby the Children may acquire a clear knowledge of the chief objects of mankind and finally attain endless felicity.

The above mentioned four Purusharthas, altho' not distinctly divided in this Book, still the effective splendour by which they shine, will be best made out by the learned.

நீதிசாரவாக் கியம்.

இஃது

சென்ணைக்கல்விச்சங்கத்துப்

புத்தகபரிபாலகராகிய

கொற்றமங்கலம்

இராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்களாற்

ரெகுக்கப்பட்டது.

சாவிவாகனசகவருடம், சதளாகூடுடு-க்குச்செல்லாநின்ற

சோபகிருதுவூத்துக்குச்சரியான

இங்கிலீஷ்

சுதாசாயச-வருஷம்

தேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்தில்

ஸ - புண்ணியகோடிநாயகரால் பதிக்கப்பட்டது.

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/gc-sh10-0097>

வித் துவான்களின் அபிமதம்.

மஹாராஜஸ்ரீ, தொல்காப்பியம்வரதமுதலியாரொழுதியகடிதம்

காலீஜீபுத்தசபரிபாலகராகிய-ம னா-ஸ்ரீ, பிள்ளையவர்கள்

கொற்றமங்கலம்- இராமசுவாமிப்பிள்ளையவர்கட்கு,
விஞ்ஞாபனம்.

இந்த நீதிசாரமென்னுஞ்சிறந்தவசனபுத்தகம் எனது அபிமதம்பெற வேண்டுமெனகிற கோரிக்கையாளென்னடத்திற்சுணுப்பட்டபடி அதைமுழுது மீவாசித்தப்பார்க்குமிடத்திற் சொன்னயம் பொருணய மிகவும் நன்றாயமைந் திருப்பதுவுமன்றித் தரிங்கனையெல்லாஞ் சேகரித்து வளங்கவெழுதியிருக்கின்ற படியால், இஃகை சிறுவர்கட்குமாதிராமேயல்ல, பெரும்பான்மை யாவர்க்கும் பிரயோசனமாக விருக்குமென்பதற்குச் சந்தேசமில்லைபென்றதோன்றுகின்றது. மேலும் இதிலெவ்நியவசனங்களுெல்லங் கம்பீரமாயிருக்கின்றமையால் வாசிப் பதற்கு மிகுந்த சளிப்பைத்தருகின்றது இப்புத்தகத்தில் தரிமநீதிகளெல்லாம் வசனவடிவுகொண்டுள்ளிட்டமையால், அவைகள்பாவின்வகளிம்பார்க்கிலுஞ் சிறந்ததுவிளங்குகின்றன. ஏனெனின், பாக்களிவருக்குந் தரிமசாரத்தை யுணர்வது சாரதாரணர்க்குக்கடினராக விருக்கின்றமையிலுமேதான். ஆதலால்நம்முடைய தேசத்தினெடுங்காலமாப்க்கும்கொண்டிருக்கும் அழுக்காறுமுதலிய துழைகணங்க ளிப்புத்தகத்தால் இனிதூரவலகிப்போகுமென்றுசொல்வதற்குமான்ப்பட்டவேண் டியதில்லை.

இவ்விதநன்மைகளைத்தருவதற்காதாரமாக விப்புத்தகத்தைத்தாங்கள் வருந்திச்செய்த நன்முயற்சியைக்குறித்து யாவாதானன்றிகூறாதவர்களாக விரு ப்பார்கள்? இவர்களில் நான்முதற்புருடனாகவிருக்கின்றேன்.

சென்னப்பட்டணம் } இவ்வணம்,
சோபகிருதஸ்ரீமாரீகழிமீ-உகை } வேளூர், வரதமுதலியார்.

மஹாராஜஸ்ரீ, காயல்பட்டணம்

செய்குஅப்துல்காதிர் ஆலிம்புலவர் அவர்களுடையகவிதை.

எண்சீர்க்கழிநெடிஸடி யாகிரியவிருத்தம்.

அறிவுளரும்நவருமீனையவருமுதியவருமன்பாலறிந்தகொளவும். .... *
அகிலயசைநாங்குவருணத்தவருமொத்தமுறையாமெனவெடுத்தணியவும் ..... *
குறியபலபலதொழில்செய்பவர்கடமதொழுக்கென்றுகொண்டாடிபண்டாடவும் *
குலவுமிருவினையுயல்வொருவினையினம்சுதிக்கொள்கொள்கைநெறியென்றணரவும்
செய்யுமொழிசரசமுடனுவமானகதையேதுதிரளுநனிசொற்றொடருமாய்..... *
செவியிடுமனத்தினர்களானந்தமாகவருசெந்தொடைகளெவையென்றிலே... *
நரியமலரணிசோலைகுழ்புரசபாக்கத்திராமசுவாமிப்பிள்ளைதாம்..... *
மனிமகிழ்வினூல்நீதிசாரவாக்கியமென்றுநயமோடுநாத்தவைகளே..... *

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துத்தமிழ்ப்புலவராகிய

ம-நா-ஸ்ரீ, புதுவை - நயனப்பமுதலியாரவர்களுடையகவிதை.

வெண்பா.
எண்ணுமறமும்பொருளமின்பமும்வீட்டென்பமுமே..... *
நண்ணவிராமச்சாமிநப்புனிதன் - திண்ணமுற..... *
ஆக்கியநன்நீதியமைசாரவாக்கியமீம்..... *
மாக்கடல்குழுவையுக்கணி..... *

அதிகார வட்டவவணம்

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை.....	௫௬	செய்நன்றியறிதல்.....	௬௬
அருள்.....	௮	சொல்வன்மை.....	௮௫
அழுக்காறு.....	௬௪	தீநட்பு.....	௨௮
அறன்வலியுறுத்தல்.....	௭௩	தீவினைபச்சம்.....	௩௪
அறிவுடைமை.....	௮	தெரிந்துசெயல்வகை.....	௪௩
இரவச்சம்.....	௮௪	தைவவந்தனம்.....	௧
இல்வாழ்க்கை.....	௭௫	நட்பு.....	௮௧
இனியவைகூறல்.....	௪௮	நட்பாராய்தல்.....	௨௩
ஈகை.....	௩௭	நட்பில்பிழைபொறுத்தல்.....	௨௬
உபகாரம்.....	௩௬	நடுவுநிலைமை.....	௫௬
உள்க்கமுடைமை.....	௪௫	பகை.....	௮௨
ஒழுக்கம்.....	௫௮	பயனில்சொல்லாமை.....	௪௨
கல்வி.....	௨	பிறனில்விழையாமை.....	௭௧
கல்லாமை.....	௫	புல்லறிவாண்மை.....	௮
கள்ளாமை.....	௬௪	புலான்மறுத்தல்.....	௪௮
கள்ளாண்மை.....	௩௨	புறங்கூறுமை.....	௪௧
கற்புஅல்லதுவாழ்க்கைத்துணைநலம்.....	௬	பெரியாரைத்துணைக்கொளல்.....	௬௩
கீழ்மை.....	௫௮	பொச்சாப்பு.....	௪௪
குடிப்பிறப்பு.....	௫௨	பொறையுடைமை.....	௬௮
கூடாநட்பு.....	௨௬	மடியின்மை.....	௪௭
கேள்வி.....	௭	முயற்சி.....	௮௧
கொடுங்கொண்மை.....	௮௬	மேன்மக்கள்.....	௫௪
கொலை.....	௮௭	வஞ்சனை.....	௮௬
கோபம்.....	௮௪	வகாவின்களிரீ.....	௮௧
கூது.....	௩௩	வாய்மை.....	௭௨
குசங்கொண்மை.....	௮௮	வெண்காமை.....	௬௭

பாயிரம்.

தர்மம் - அர்த்தம் - காமம் - மோக்ஷம் - என்னும்புருஷார்த்தங்கள் இன்னவையென்று இதுவரையில் தக்கபண்டிதர்களின் நிபந்தனையாதாரணமாய் சுற்றவர்களிலும் வயதுசென்றவர்களுக்கே தெரியாமலிருந்தாலும் இனியாவது சிறுபிள்ளைகட்குக்கூடத் தெரியவேண்டுமென்பது மிகவும் அகத்தியமாகவிருக்கின்றது. ஏனெனில் அவைகளின் அறிவினாலேயே யாவர்க்கும் உலகநடைநிறைவேறவேண்டியதாகவிருக்கின்றது. ஆதலால் அவைகள் சிறுபிள்ளைகட்குத் தெளிவாகவிளங்கும்பொருட்டு விவரிக்கப்படுகின்றன.

புருஷார்த்தமென்பது, பிறவிபெற்றப்பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்தவர்களாகிய மனிதரடையவேண்டிய முக்கியமானபொருள்களை விளக்குகின்றநால்வகைப்பொருளேயாம். அவற்றுள் தர்மமென்பது - நன்னெறியொழுக்கத்தையும், அர்த்தமென்பது - நன்னெறிதவறாமல் சம்பாதிக்கப்படும்தொருளையும், காமமென்பது - குற்றமற்றசிறின்பத்தின் அநுபவத்தையும், மோக்ஷமென்பது - மறுமையிலடையும்பெரின்பத்தையுந்தெரிவிக்கும் இவைகளையாவரும் முறையேயுணர்ந்து உலகநடைநடத்தவேண்டுமெனக்கருதியே மேற்கூறிய முறைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆதலால் ஒருசிறுபிள்ளை லோகவியாபாரத்தில் பிரவேசிப்பதற்குமுன்னமே நீதிநெறியைவிளக்கும் நற்புத்தகங்களைவாசித்துணர்ந்து நல்லொழுக்கம்பெற்று நீதிதவறாமல் நற்றொழிலியற்றிப்பொருளையிட்டி விதிப்படி விவாகஞ்செய்தமனைவியாகிய தர்மபத்தினியோடுகூடி அதிபிபூசை முதலிய நற்காரியங்களைச்செய்து இவ்வாழ்க்கைபெற்றபின் இவைகளைக்கொண்டும் இவ்வாழ்க்கைக்குரிய மற்றநற்செய்கைகளைக்கொண்டும் பேரறிவுபெற்றுமோக்ஷமடையமுயலவேண்டுமென்று கருதவேண்டியது அகத்தியமாயிருக்கின்றது.

இவைகளை விளக்கும் நூற்கள் பலவாகவிருக்கினும், அவைகளெல்லாம் பாவினமாகவிருக்கின்றமையால் யாவர்க்கும் தெளிவாகவிளங்காமலிருப்பதுமன்றி நுட்பமான விவரணத்திற்கியலாமல் தூலமான அர்த்தங்களை மாத்திரமே விளக்குகின்றன. ஆகையால், இக்காலத்திற்கு அந்நூற்கள் பயன்படாவினையும், நீதிவாக்கியங்களை பிள்ளைகட்கு நுட்பமாய் போதிக்கத்தகுதியான சிறுபுத்தகமொன்றியற்றப்படவேண்டுமெனவுங் கருதி

யதற்கு இந்தவாக்கியநடையே நிதர்சன்மாகவிருக்கின்றதென்று புத்திமாண்கள் யோசித்துக்கொள்வார்கள்.

இக்காரணங்களைப்பற்றி இந்துவித்தியாசபைக்குதவியாகிய புரஸவாக்கம் பாலபோதகவித்தியாசாலைச்சபையார் கேட்டுக்கொண்டபிரகாரம் இந்த கிரந்தகர்த்தா தனது சிற்றறிவிற்கியன்றமட்டும் நீதிநூல்களைப்பரிசோதித்துசாரந்திரட்டிக் கல்விச்சாலைக்குபயோகமாகும்படிச்சீர்திருத்திப்பிள்ளைகளுக்குள்ளிதில் பொருள்விளக்கத்தக்க வாக்கியங்களிற்புகட்டி முதலில் தைவவந்தனமும் அதன்பின்னர் கல்விமுதலியவைகளுமாகக் குறளதிராரப்புடிமுடிநமை ஏர்ப்படுத்தி நீதிசாரவாக்கியமெனப்பெயரிட்டு அச்சிற்பதிப்பிக்கலாயிற்று.

நாலைந்துபாஷையில்வல்லவராயும், புத்திக்கூர்மையிற்சிறந்தவராயமிருக்கின்ற-ம-ந-ஸ்ரீ, காஞ்சிபுரம்-இராமகிருஷ்ணசாஸ்திரியாருக்கும் இந்தக்கிரந்தகர்த்தாவுக்கும் நெடுநாளாயுண்டாயிருந்த சிவநகத்தினாலேயே இதுகாரியம் முக்கியமாய்திறைவேறினபடியால், இந்தக்கிரந்தகர்த்தாபொதுப்படக்கேட்டுக்கொள்ளும் முக்கியமானவிஷயமென்னவென்றால், இப்புத்தகத்தைக்கண்டு களிப்படைந்து பயன்பெறுவோர் யாவரும் மேற்கண்ட சாஸ்திரியாருடைய பேருதவிக்காக மிகுந்தநன்றிகூறவேண்டுமென்பதுதான்.

இந்தப்புத்தகம் புத்திமாண்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிக்கல்விச்சாலைகளில் வழங்கி இதனால்பிள்ளைகள் மனத்தெளிவடைந்து விருத்தியாகவெண்டுமென்பதே கிரந்தகர்த்தாவிரும்பிய முக்கியமானபிரயோசனமென்றுரைப்பதைப்புத்திமாண்கள் ஏர்த்துக்கொள்வார்களென்பதற்குச்சந்தேகமில்லையென்று வணக்கத்துடன் கூறலாகின்றது.

மேற்கண்ட நான்குபுருஷார்த்தங்களும் இப்புத்தகத்திற் பிரிவாக விவரிக்கப்படாவிடினும் பிரசாசமாய் விளங்குந்தன்மையைப்புத்திமாண்களறிந்துகொள்ளாமற்போகமாட்டார்கள். ஆகிலும் அவ்விதப்புத்தகமொன்று வினாவும் விடையுமாகச்சீர்க்கிரத்திலியற்றப்படுமென்பதைக் கிரந்தகர்த்தாநிரீகழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

நீ திசாரவாக்கியம்.

தைவவந்தனம்.

எல்லாக்காரியமுயற்சிக்கும்முதலில்சர்வகாரணராகியகடவுளைப் பணியவேண்டுமென்பதுமனிதருக்குக்கடமையாகவிருக்கின்றது.

உலகமுழுமைக்கும் பகவனே முதலாகவிருக்கின்றார், எப்படியெனில், எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் அகரம் எப்படிமுதலாகவிருக்கின்றதோ அப்படியென அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அப்படிக்கொத்த ஆதிபகவானுடையபாதாரவிந்தத்தைத்தொழாதவன் எவ்வளவுகற்றும் பலனென்ன.

அன்பருடையமனதில் வாசஞ்செய்கின்ற புகவானுடைய திருவடிகளைப்போற்றிப்பணிகின்றவர்கள்பரலோகத்திலுந்நுகதியடைந்து அழிவில்லாமல் எப்போதும் வாழ்வாரென்று அறியவும்.

வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் இல்லாதபகவானுடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, எக்காலத்தினும் பிறவித்துன்பமில்லை.

இறைவனாகிய பகவானதுகீர்த்தியை விரும்பித்துதிசெய்கின்றவர்களுக்கு அந்தகாரம்பொருந்திய கர்மபந்தமொன்றுமிராது.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்கிற பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியால் வருகின்ற ஐந்தாசைகளையும் நீக்கினவர்களுடைய ஒழுக்கநெறியில் நின்றவர்கள், பிறப்பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒருதல்மையுடன் வாழ்வார்கள்.

ஒப்பிடப்படாதபரமாத் துமாவினுடைய திருவடிகளையடையாதவர்கள், தமக்குள்ளமனக்கவலையைவிட்டு நீங்கமாட்டார்கள்.

சர்வதயாபரனாகிய கடவுளினது பாதாரவிந்தத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர மற்றவர்கள், பிறவிக்கடலைக்கடக்கச்சகத்தியுள்ளவர்களாகமாட்டார்கள்.

அஷ்டகுணங்களையுடைய பரமனதுபாதங்களிவணங்கி நமஸ்கரியாதவர்களுக்கு, யாதொருபயனுங்கிடைக்கமாட்டாது.

ஆதலால், நம்மைப்படைத்துப்பாதுகாத்துவீடுபெறச்செய்யும் பகவானைத்துதிசெய்யவேண்டியது அகத்தியமென்றறியவேண்டும்.

நீ திசாரவாக்கியம்,

முதலாவது - கல்வி.

இளமைப்பருவத்தில் கல்வியைக்கற்கவேண்டும், கல்வியைக்கற்கச் சீசோம்பலுற்றவன் தரித்திரத்தையடைவான்.

கல்வியால் நல்லறிவுமிகும், அதுபெரியோர்கள் சென்றநல்லொழுக்கத்தில் புத்தியைச்செலுத்தும்.

கணித நூலும் - இலக்கண நூலும் - மனிதருக்குக்கண்களென்று சொல்லத்தக்கவைகளாம் - ஆதலால், கற்றவர்கள் கண்ணுடையவர்களென்றும் கல்லாதவர்கள் குருடர்களென்றும் சொல்லப்படுவார்கள்.

நன்றாய் கற்றுத்தந்தவர்களை யாவரும் வணங்கி யுபசரிப்பார்கள் - ஆதலால், கல்வியினிடத்து இடைவிடாது கிந்தையைவைத்துக்கற்கவேண்டும்.

மணற்கேணி தோண்டிமளவும் நன்னீர்கரப்பதுபோலக் கல்வியைக்கற்குமளவும் நல்லறிவுமிகும்.

பிசுந்த தூரத்திலிருக்கும் அந்நியதேசத்திற்கூட சுவதேசத்திற் போல யுபசரிக்கப்படுவதற்குக்கல்வியேகாரணமாதலால் அதை வாழ்நாளளவும் பயிற்சிசெய்துவரவேண்டும்.

ஒருபிறப்பிற்கற்ற கல்வி, எழுப்பிறப்பிலுந் துணையாடுமென்று பெரியோர்கூறுவராதலால், கல்விப்பயிற்சியினிடத்து சோம்பலையகற்றிக்கற்கவேண்டும்.

கற்றகல்வியினாலேயுண்டாகிய பிரயோசனங்கற்றவர்க்குமாத் திரமன்று, அவர்களை யடுத்தமற்றவர்க்குமுண்டாகும்.

பிறருக்குப்போதுக்கின்றவர்களாகுகல்வி, தீநேதிநேவளர்ந்தேறுமென்பதற்குப் பிரமாணந்தரம் வேண்டிவதில்லை.

சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்ற விதியையும் விலக்கையும் அறிந்து நடக்கின்ற பெரியோர்களுக்குத்தொண்டிசெய்துநடப்பதே வித்தியார்த்தியின் கடமையாம்.

அறிவுடையவர்களினது சபையிற்செல்லுவங் கல்வித்திறத்தோர், மேல்பாட்டையடைவார்களென்பதற்கு, அவர்களுடைய சலக்ஷணமான கல்வியேகாரணமென்று சொல்லப்படும்.

பலநூல்களை யாராய்ந்து அவைகளில் சாரமான பொருள்களை

சீசுந்நதையில்வைத்து உலகநடையியற்றுவதே கல்வித்திறத்தோர்
க்கழகாம்.

சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்ற முடிவான பொருளின்ன
தென்று அறிவதற்கு அதிகக்கேள்வியும் அறிவும்வேண்டுமாயினும்
அதற்குக்கல்வியேகாரணமாதலால், அதைக்கற்கவேண்டும்.

சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ளபொருள்களைப்பகுத்த
நிந்து பிறருக்குப்போகப்படுத்துவதனால் நன்மையுண்டாகும்.

கல்வியைக்கற்றும் அறிவுவிளங்காதாயின் கற்றதனாற்பயனில்லை
ஆதலால், அறிவோடு கல்விகற்கவேண்டும்.

அறிவுடையவர்கள் கற்றகல்வியின் உண்மை, விருத்தி சந்திரன்
போல்வளந்தேறும் - ஆதலால், அவர்களிடத்துள்ளப்போதும்பழகு
தலால் வித்தியார் த்திகளுக்குமி குந்த நன்மையுண்டாகும்.

நன்மார்க்கததையடையவிரும்புகின்றவர்கள், பலநூல்களை ஒதி
யுணரவேண்டும் - அதனால் மனதிலுள்ளபற்றுநீங்கும்.

கல்விப்பொருளையறிந்த அறிவுடையவர்களுடைய வசவுக்கு,
யாவரும் எதிர்பார்ப்பார்கள். மற்றவர்களை யோவென்றால், அப்ப
டிநேர்க்காராதலின், கல்விப்பொருளையெல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்த
தென்றறியவேண்டும்.

இலக்கண நூலை யறியாதவர்களோடு பழகவேண்டாமென்றுபெ
ரியோருரைத்தது சரியேயென்று நம்பவேண்டும்.

இலக்கண நூலையறிந்தும் அறியாதபுத்தியினரோடு உறவுசெய்
யலாகாதென்பதும், அப்படியே.

கல்வியைக்கல்லாத அறிவீனர்களுடைய பட்டத்திற்சேரலாகா
து - சேர்ந்தால் பலதீமையுமுண்டாகுமென்றறியவேண்டும்.

பொய்களவு, முதலான தீயவைகள் நம்மைச்சேராமலிருக்கும்
படிமுன்னாடி சர்ச்சனமந்திரிபோலிருந்து எச்சரிக்கைசெய்கின்
றதுகல்வியாதலால், அதைவிரும்பிக்கற்கவேண்டும்.

கல்வியை நன்றாய்கற்ற புத்திமானுக்கு அதைவிடத்தோழமை
வேறுவேண்டுவதில்லையென்று பெரியோருரைத்திருக்கின்றார்கள்.

தீபம் இருளைத்துலக்குவதுபோலக் கல்வியாகியதீபம் மனிதர்
களுடைய தெரியாமையென்னும் இருளைத்துலக்கி நல்லறிவைவி
ஏக்கும்.

சூரியன், சந்திரன், சூடர், இம்முன்று மிருளைத்துலக்கு மாயினு
ம், ஒவ்வொருவர்காலத்திலும் ஒவ்வொருவிடத்திலுமாத் திர மப்படிச்செ

ய்யும், கல்வியானது அதனைப்பெற்றவருக்கெப்போதும் எவ்விடத்திலுமிருளையகற்றி எப்பொருளையும் விளங்கச்செய்யும், ஆதலால் அஃது கல்விச்சூரியனென்றும், கல்விச்சந்திரனென்றும், கல்விச்சுடனென்றும், சிறந்தபெயர்களைப்பெறும்.

கல்விப்பொருளிலுஞ் செல்வப்பொருளிலும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததாம் - எனினில், செல்வப்பொருள் செல்வழியும் - அதைக்குறித்து களவுசெய்யப்படும், கொடுக்கப்பட்டால் குறைந்து போகும் - கல்விப்பொருளோடுவெனில், கொடுக்கக்கொடுக்கமேன்மேலும் விருத்தியாகும், செல்வழித்தாலும்பெருகுமேயல்லது - குறையாது - களவிற்கும் உரித்தாகாது - ஆதலால், கல்வியைக்கற்றவனுக்கு (ஒரு) லிங்குறைவிலலை.

திரவியத்தால் தத்துவத்தை ஆசையால் கல்வியாகியதெப்பத்தைக்கைவிட்டால் திரவியமிருந்துப்பயன்படாது, அதையுடையவரும்பெருமையடையார்.

கல்வியினால் நல்லொழுக்கமும், நல்லொழுக்கத்தினால்யோக்கியதையும், யோக்கியதையினால்பொருளும், பொருளில்லாதருமமும், அதனால்சுகமுமுண்டாகுமாதலால், எல்லாநன்மைக்கும் கல்வியேகாரணமாக விருக்கின்றது.

ஒருவித்துவான் படிப்பிலுற்றமில்லாமல் விளையாடிக்கெட்டுப்போகிற தனதுகுமாரரைப்பார்த்து ஐயோபிள்ளைகளே நீங்கள் இளமையிற் கல்விகற்கச் சொம்பலுற்றிருக்கிறீர்களாதலால், உங்களுக்குவயதுவரும்போது கல்விமாம்கள் முல்பாக உளையிலமுந்திய கடாப்போல விழிப்பீர்களென்றான். ஆதலால்தைக்கருதித் தக்கபடி நடக்கவேண்டும்;

கல்விகற்றவன் எவ்வளவுதாழ்ந்தவனாக விருந்தாலும் அது அவனைமேம்பாடடையச்செய்யும் - ஆதலால், பருவமிருக்குமபோதே வித்தையைக்கற்கவேண்டும்,

சஸ்திரவித்தை, சாஸ்திரவித்தை, இவ்விரண்டிலும் சாஸ்திரவித்தையே சிறந்ததாம். எனினில், முற்கூறியது முதுமையில் உபயோகப்படாது - பிற்கூறியது எப்பொழுதும் பெருமைபெறும்.

கல்விமாம்களிடத்தில் நற்குணங்களேவிளங்கும், மூர்க்கரிடத்தில்கூற்றங்கள் விளங்கும் - ஆதலால், ஆயிரம்பெயர்மூர்க்கருக்குள் கல்விமாமெருவனிருந்தாலும் அவனைபுசிக்கப்படுவான்.

எல்லாச்சங்கைகளையும் - அறுத்துப்புறப்பொருள் யாவையும்

விளக்கும் சாஸ்திரங்களே கண்களெனப்பிடும் - ஆதலால் அதனைக் களில்லாதவன் குருடெனப்படுவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கல்வி ஆரம்பத்திலிருந்து தமையுள்ளும் துன்பத்தைத் தோற்றிவிட்டு மின்பு சாதிக்கப்படுமா கில்மடமையெனும் அறியாமையை நீக்கிவிடுவதென்பதுண்டாக் குவதுமன்றி, செல்வத்தை யுஞ்சிற் ப்பையும் பெருகச் செய்யும் - எப்படியெனில், பயிர் செய்யக் குடியானவனுக்கு அதுமுதலில் கஷ்டத்தை யுண்டாக்கி முடிவில் வசளக்கியத்தைக் கொடுப்பது போலேதான்.

யாவருக்கு மழகுண்டாக்கும் நவரத்நாபரணங்களுக்கு அழகு செய்யவேண்டுமோ? அப்படியே கல்வியெனும் துணைத்தையுடையவனுக்கு வேறுபூஷணம் வேண்டுவதில்லை.

கல்வியானது தாழ்ந்தவனையடைந்திருந்தால் அவனை மேல்பாடான ராஜசமுகத்திற் சேர்க்கும் எப்படியெனில், மகாநதியானது இயல்பாகத் தாழ்ந்தவிடத்தை யடையதக்கதாயினும் நீள்திற் சேரக்கூடாத சமுத்திரராஜனைச் சேர்வது போலேதான்.

முதலிற் கல்வியைக்கற்று பின்பு பொருளையிடவிருப்பிய புத்திமான் அத்தொழில்களை நடத்துகிற விஷயத்தில் தனக்குமுதுமையும், மாணமுமில்லையெனக் கருதவேண்டும். தருமம் பரிவதிலோவெனில் அப்போதே கூற்றன் குடும்பகொண்டதாக நினைக்கவேண்டும்.

ஆதலால் கல்வியானது சகலவிதத்திலும் முக்கியபிரயோசனத்தையுண்டாக்குமெனக்கருது, அக்கல்வியைச் செல்வத்தைப் பெருக்கி வாழவேண்டும்.

—————
கல்லாமை.
 —————

சபையிற் பேசவிருப்பவர்களை ஒருகிறவன் கல்வியில்லாதவனாகில் செல்வத்தை யுடையவனாகவிருக்கினும் அவமானப்படுவானென்பதற்குச் சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை.

புலவர்களின் கூட்டத்திற் சென்ற கல்வியில்லாதவன் பேசாதிருப்பானாயின் அவனது கல்லாமை வெளிப்படாதாகையால் அவனுக்கிழுக்கு நேராமலிருக்கும்.

கல்வியினிடத்துப் பொருந்தாத சிந்தையுடையவனது அறிவு

மிகவுந்தெளிவாக விருக்கினும்-சபையிற்றேசமிடத்துத்தகுந்த பிரயோசனத்தைக்கொடாததால், அவன்வெழிக்கப்படுவான். கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்களுடையமுகத்திற் காணப்படு மிரண்டுகண்களும், புண்களைப்பெரியோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

கற்றபெரியோர்கள் முன்சென்றுபேசும் கல்வியில்லாதவன், தனக்குள்ளெருமையையுமிழந்து அவமானத்தைமடைவான். கல்வியையறியாதார் சிலருண்டு, அவர்கள் களர்நிலத்தைப்போல சிறிதும் பயன்படார்கள்-எனெனில், களர்பூமியில் - புல்லும் விளையாது, அதுபோலவே கல்வியறிவில்லாதார் மானிடசுருபத்தைப்பெற்றிருக்கும் உலகத்திற்குப்பொதுவான நன்மையைச் செய்யத்தக்கவரேவந்ததைபுடைத்தாயிருக்கமாட்டார்கள், ஒருவேளை நற்குடியத்தைச் செய்யமுயலினும், அதுநிறைவேறுவது அரிதாக விருக்கென்று பெரியோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

கல்வியைக்கற்கச்சொம்பலுற்றவன், உருவத்தில் சிறந்த அழகுடையவனாக விருக்கினும் (அழகாகச் செய்யப்பட்ட மண் பிரதிமையோல) உலகத்தில் ஒருபலனையுமடையமாட்டான்- எனெனில், அவனுக்கு யுகத்தாயுகத்தங்களைத்தொறிவிக்கில்ற-சாஸ்திவிசாரணைசெய்வதற்கு வேண்டியகல்வியறிவில்லாமையால், இம்மையில் தானடையவேண்டியநற்பயனையிழந்துமறுமையிலும் மோகித்தையடையாடில்றகத்தையடைவானென்பதினாலேதான்.

கற்றவர்களிடத்தின்கண்டாகிய வறுமைகூட ஒருவரையுங்கெடுக்கமாட்டாது, கல்லாதவரிடத்துண்டாகிய செல்வமும் அவனையும், மற்றவர்களையும், கெடுக்குமாதலால், அதற்கு இதுகொடியதாகும்.

கல்லாதவன் உயர்குலத்தானாகவிருக்கினும் தாழ்ந்தவனென்றும்-கல்வியிலுப்து அறிவிலுஞ்சிறந்தவன் இழிகுலத்தானாகவிருக்கினும், உயர்ந்தவனென்றும்-பலநூலிலுஞ்சொல்லியிருக்கின்றது.

மிருகங்களுக்கு மனிதரொவ்வளவுயர்வினராவரோ அவ்வளவு கற்றவர் முன்கல்லாதவர் தாழ்வினராவர்- எனெனில், கற்றவர் முன் கல்லாதவர் வாயைத்திறக்க அஞ்சுவார்களென்பதினாலேதான்.

கல்விமாம்களுடையகூட்டத்தில் வந்திருந்த ஒருகல்லாத அழகுள்ள புருஷனைப்பார்த்து ஒருவித்துவான் சொல்லியதாவது- ஒ! காகமே, நீமாமரத்தின்கீழ்க்குயில்களுடையகூட்டத்திற்சேர்

நீதிசாரவாக்கியம்.

கேள்வி.

நீதிருக்கிறாயாதலால் நீவாயைத்திறந்து கூவாமலிருக்கிற வரையிலுள்ள உண்மையுங் குயிலாகவேணினக்கிறேன் - எனினில், இடத்தின் பெருமையால் சிலபொருள்கள் பெருமையடைவதுண்டு. அஃ தெப்படியெனில், கஸ்தூரியுண்டாகிற நேபாளதேசத்தின் இராஜாவினுடைய நெற்றியின்பட்ட மையக்கூடக்கல் தூரியென்று சொல்வதற்குச்சந்தேகமில்லையல்லவா? என்னும்.

கல்வியில்லாத சிலபேதையர்கள் கல்விமான் களைப் பெறும் பெறும் பொருட்டு புலித்தோலைப்போர்த்த பசுவைப்போல, சனங்களைப்பிரமிக்கச் செய்யினும் கல்விமான் களாகார்.

ஆதலால் கல்லாதிருக்குந்தன்மையாலுண்டாகும் நஷ்டத்தை யுமிழிவையும், யோசித்து நடக்கின்றவர்கள் அறிவுடையவர்களாவார்கள்.

கேள்வி.

கேள்வியாலுண்டாகும் விவேகச்செல்வம்நிலைபெற்றிருப்பது போலப்பொருளினாலுண்டாகும் செல்வம் நிலைபெற்றிராது.

கேள்வியையிச்சிக்கின்ற புத்திமான்கள் ஆகாரத்தினிடத்துவிருப்பங்கொள்ளார்கள் எனினில், நல்லசொற்களையுடையவசனம், மதுரமான அமிருதமான தந்திற்கதிகமானவதன்று பெரியோர்களுகாத்திருப்பதினாலேதான்.

நல்லவிவேகிகளுடன் தொண்டுபட்டுக் கேள்விபெற்றவர்கள் துன்பத்திற்கிடங்கொடார்கள், அவர்கள் கேள்விகளுக்குச்சரியாக்மகிழ்க்கப்படுவார்கள்.

கல்வியில்லாத ஓர்வனுக்குப்பெரியோர்களினதுகேள்விமாதீதிரமுண்டாயிருக்குமாயின் அது தளர்ச்சி வந்தபோதுகாக்கும்.

ஓழுக்கமுடையவர்கள் சொல்லியசொல் ஆபத்துவந்தவிடத்தில் ஊன்றுகொல் போலுதவுமாதலால் அச்சொல்லினிடத்து புத்தியையிடவிடாதுசெலுத்தவேண்டும்.

கேள்விகொஞ்சமாகவிருக்கினும் அதுநல்லதாகவிருக்குமாயின், மிகுந்தபெருமையுண்டாகும்.

கல்வியிலுங்கேள்வியிலும், மேன்மையடைந்தவர்கள் தாமதகுணத்தினாலே பிழைபடவறிந்தாலும் அறிவுவிளங்காச் சொற்களைச்சொல்லார்கள்.

நுட்பமான நல்லகேள்வியில்லாதவர்கள் தம்மைத்தாமே புகழ்மவதல்லது பிறரால் புகழ்ப்படார்கள் அதனால்வர்களினத்துவத்தையடைந்து நாணமுற்றிருப்பார்கள்.

நிறம்பக்கற்றோர்களுடைய வாய்மொழிகளைக் கேளாதவர்களினது செவிமற்ற ஒசையைக் கேட்குமாயினுஞ்செவிடாகவே மதிக்கப்படும்.

அறுசுவைகளையின்றி,கேள்விச்சுவையறியாதவர்கள், இறந்தாலும்,வாழ்ந்தாலும்,உலகத்திற்கியாதொருலாபமும் நஷ்டமும் இல்லையென்றுபெரியோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் பெரியோர்களுடைய கேள்வி யெல்லா நன்மைகளையும், எளிதிலுள்ள, நாகுமென நம்பி,அதற்கு இடைவிடாதுகாது கொடுத்திருக்கவேண்டும்.

அறிவுடைமை.

சோர்வுவராதபடிக்கும்; பகைவராற்றுன்பம் வராதபடிக்கும்; நாக்கில்லாததற்கு அறிவேகாரணமாதலால், அதனிடத்து எப்போதும் சிந்தனைவைத்து நடக்கவேண்டும்.

மனம்போனவாழிநிப்புத்தையெப்போகவிடாமல் நன்மார்க்கத்திற் செலுத்துவது அறிவே யாதலால், அதைச்சிந்தித்திருக்கவேண்டும்.

மாறி மாறிவரும் (ஆழ்விகம்,இராசதம், தாமதம், என்னும்) முக்குணங்களின் தன்மையால் நல்லபொருளைத்தீயொரிடத்திலும், தீயபொருளை நல்லொரிடத்திலும்,கேட்கினும்,அவைகளின் தன்மைகளைப் பகுத்தறிந்து, உண்மை இஃதென்று கண்டறிவதே அறிவாய்.

அறிவில்லாதமனிதர் வறுமையிற்றுண்ப்படுவதற்குப்பலதிருஷ்டாந்திரம்வேண்டுவதில்லை-எனெனில்,அறிவுடையவன் பலகீனரைவிருந்தாலும் இக்கட்டுவந்தவிடத்துத் தப்பித்துக்கொள்வான்,அறிவில்லான்பலசாலியாகவிருந்தாலும் ஒருவனால் உயிரிழக்கும் படிநேரிட்டகாலத்தில் தப்பித்துக்கொள்வது கடினமென்றுமுன்னோருரைத்தபிரமாணத்தால் தெரிந்துக்கொள்ளலாகும்.

பின்வரும் நன்மை தீமைகள் இவ்விதமாக வருமென்று புத்திக் கூர்மையால் முன்னறிந்து நடப்பவர்களே அறிவுடையாரென்று ம் அப்படிக்கறிந்து நடவாதவர்களறிவிலாரென்று ம-பெரிஞ்சொல் சொல்லியிருப்பதை நாமும் அநுபவமாகவறியவில்லையோ?

இதற்கொருகதையுண்டு. எப்படியெனில், ஓர் தடாகத்தில் மூன்று மீன்களுண்டு - அவைகளிலொன்று வருங்காரியமறிந்து தக்கபடி முயலுமறிவுடையது - மற்றொன்று ஓரு காரியம் நேர்ந்தபின் தகுதான யுகத்திசெய்து பலனடையத் தக்க அறிவுள்ளது - மூன்றாவது வருவதுவராமற்போகாதென்று கருதி முயலாமலிருக்கும் புல்லறிவுள்ளது - இம்மூன்று மற்சியங்களுமும் நெடுங்காலமாய் அத்தாடாகத்தில் வாசஞ்செய்துவருகையிலொருநாள் ஓர்செம்படவன் மீன்பிடிப்பதற்கான். அவன்வந்த அரவங்கண்டு வருங்காரியமறிந்து முயல்கின்ற மீன்தடாகத்தின்பாதாளத்தில் மூழ்கி மண்ணைக்கடித்துக்கொண்டோரிடத்தில் அடங்கியிருந்தது - சமயோசிதபுத்தியுள்ள இரண்டாவது மீன் அப்படிக்குச் செய்யாமலிருந்தபடியால், செம்படவன் எறிந்த வலைக்குள்ளகப்பட்டு வருந்தித்தப்பிப்போக வெண்ணையென்றுலோசித்துப்பிராணணையிழந்ததுபோற் கைகால்களையசைக்காமல் அவன்போட்டவிடத்திற் லீழ்ந்து சமயம்பார்த்துத் துள்ளித்தொட்பென்று தண்ணீரிற்குதிக்க்தோடிப்போகக்ஷேமமடைந்தது - அதுவராமற்போகாதென்கிற நிலை உள்ளமீன் வலையிற் பட்டதுமன்றி செம்படவரைக் கண்ட

போடப்பட்டவுடனே துள்ளித்துள்ளி விடுந்தபடியால் இது தண்ணீரில் லீழ்ந்தோடிப்போகுமென்று நினைத்துச்செம்படவன் அதைக்காலால் மிதித்துக்கொன்றுபோட்டான் - ஆதலால், வருங்காரியமறிந்து நடப்பவன் உத்தமபுத்திமானென்றும் - சமயோசித புத்தியுளவன் மத்தியமென்றும் - வந்ததுவரட்டுமென்றிருப்பவன் - அதமென்றும், சொல்லவேண்டும்.

பழிபாவங்களுக்கஞ்சாதிருப்பது மூடருடையதன்மை, அஞ்சிதடப்பது அறிவுடையவர்களுடைய செய்கையாம் - ஆதலால் அறிவு எல்லாவற்றிற்கும் - சிறந்ததென நம்பவேண்டும்.

எல்லாச்செல்வங்களுக்கும் அறிவேகாரணமாதலால் அறிவுடையோர்க்கொன்றுமில்லாவிடினு மெல்லாமுண்டென்றும் அறிவி

லார்க்கு எல்லாபுணாவாயினுமொன்றுமில்லையென்றும் பல்நூலி
னுஞ்சொல்லியிருக்கின்றது.

ஆதலால் அறிவைநோக்கியுலகத்தோடொத்துவாழவேண்டும்.

புல்லறிவாண்மை.

ஆழமறியாமற்காலையிடுகிறவன் தனக்குத்தானே யமனுவா
னென்பதற்கு அவனது புல்லறிவாண்மையே - காரணமாகவிருக்கி
ன்றது:

எதையம்விபரீதமாக நினைத்துத்திகைக்கிக் கில் நவன்முடரில் தலை
மைபாநவனவளானக்கருதவேண்டும்.

நன்றியில்லாதெனத்தெரிந்துகொள்ளமாட்டாதவன் மனிதனா
கவுருக்கொண்டிருக்கினுஞ்சுத்திரக் கயிற்றால அசைவுறுமரப்பா
வையில் சீரமை யுண்டயவெனல் றெண்ணப்படுவான்.

மோசத்திற்குறுதியைத்தரும் நலவசனங்களைவிரும்பிக் கே
ளாதவர்கட குவலவிற்போய் அவைகளை யெளிதற் சொல்லவிரும்
புகின்றவன் - கியானியாகவிருந்தாலும் பேதையரிற்பேதையெ
னப்படுவான்.

எண்ணிக்கையில்லாமல்வைக்ககபடுகின்றதிரவியம் குறையைய
டையுமென்பதற்குச் சந்தேகிக்கவேண்டிவதில்லை - எப்படியெ
னில், அறிவில்லாதவன் கைப்பொருள் அவனையல்லாமலே அழிந்
துவிடுமென்பது உபாஸ்தான்.

அறிவென்று தீயமிலலாதவர்கள் வாழும்படி அந்தகாரமா
ன இருள்முடிய கட்டிக்கொட்பாசும், ஆதலாலவர்களோடுநேச
ஞ்செய்வதில் ஓர்பலனுய்லலாமற்போகிறதுமன்றி பற்பலவித்
கடடுகரும்நேரிடும்.

தம்மைத்தாமே புகழ்கின்றவர்கள் வித்துவான்களாக விருக்கி
னும் - அறிவேகிகளென விசுழப்படுவார்கள்.

மசம்பொழிகின்ற யானை, முன்னிட்டவர்களைக் கொல்லு
மென்றிந்திருந்தும், அதற்கு முன்னோடுகிறவன் - பலாட்டிய
னாகவிருக்கினுமுயிரிழக்கும்படிநேரிடுமென்றறியாதவன், அறி
விலாளுவான்.

ஆதலால் அறிவில்மையானது எல்லாநன்மைகளுக்கும் பங்க
த்தையுண்டாக்கின்றதால் அந்தமொளட்டியத்திற்கிடங் கொடா
து நடத்தலே நன்மார்த்தத்திற்கோணியாகவிருக்கும்.

நட்பு.

அன்பைவிருத்திசெய்கின்ற நட்பாளையெக்காலத்துங் கைவிடாது நேசித்திருப்பதே சிநேகத்திற்கு மூலம்.

அன்புடன் சிநேகித்பவர்களை யெப்பொழுதுங் கைவிடாமல் அவர்கள் விருத்தியாகும் படிக்குத் தண்ணூற்கூடிய வுதவிசெய்து புகழடைவதே பெருமையாம்.

நெடுங்காலமாய்ப்பழகிவருந் கொடர்ச்சியையுடைய நல்லோர்களை நன்குமதித்துக்காக்கவேண்டும்.

சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சியடையுடையவர்களைத் தழுவிவாழ்தலால் - அவர்கள் செய்யுமுரிமைகொண்டு பெருமையடையலாகும்.

இனியசெய்கையுடைய நல்ல விவேகிகளிடம் நட்பைக்கொண்டு அவர்களோடு கூடிவாழ்வதைவிடத்தரும - வேறொன்றுமில்லை.

நட்பின் முறைமையில் "நீரும்பாலும்போல" வென்றுருவமையுண்டு - எப்படியெனில், பாலானது காய்ச்சப்படுமபோல தண்ணீரானது தால்பிரவெசிதது அககாய்ச்சல் வருத்தத்தை மெய்கொண்டுமித்திரணக்காக்கவிருய பிசுசுண்டிப்போகின்றது - அதுகண்டு பாலானது பொங்கிநெருப்பில் வீழ்ந்தெரிந்துபோய்கின்றது - அதைக்கண்டுபொறுக்காமற் றண்ணீர் மறுடல்விழுந்து பால நெருப்பில் விழ்வாடாமல காக்கிறதுவே சீரோதக நியாயமெனப்படும். பால் காய்ச்சப்போது தண்ணீர்கலக்கப்படுவதும் அதுசுண்டிவருவதுபோல பொங்குவதும் பின்பு தண்ணீர் கலக்கப்படுவாக்கில பொங்காமலடங்குவதுந்தான்.

நன்கொடுக்கடி துல்மார்க்கங்களை யறுசரித்துப்பாபத்திற்கே துவானகாரியங்களைச்செய்கிறவன் நல்லகுடியிற்பிறந்தவனாகவிருந்தாலும் அவிவேகியெனப்பெயர் பெறுவதுமலலாமலகுலகீநெனன்றும்பெயர் பெறுவான் - ஆதலால், மேன்மக்களோடு நட்புசெய்யவேண்டும்.

செல்வம்வந்த காலத்திலுஞ் சிநேகத்தை மறவாமலதிகமான அன்பைச்செலுத்தித்தகுந்தவுதவிசெய்கின்றவர்களைச்சிநேகர்க்குள் தலைமையானவர்களாகவண்ணவேண்டும்.

சுற்றத்தாளைவிடநீங்கித் தாழ்விரும்பியவைகளைத் தம்மனதுன்படிச்செய்துநடக்கின்ற அறிவீனர்களோடுறவுசெய்யலாகா

ஆ - அதனால், தீங்கு நேரிடுவதுமன்றிக்கீர் த்திக் குங்கேடுவரும்;
 நம்மிடத்தில் யதார்த்தமாக நம்பிக்கைவைத்திருக்கின்ற சிநே
 சிநேகிதரின் உட்பொய்சொல்லவொருபோதும் விருப்பங்கொள்ள
 காது - அப்படிவிரும்பினால், வஞ்சகனென்கிற பெயருண்டா
 வதென்கிற நகபங்கமும் நேரிடும்.

உரிமையாக நனைத்துச் சொல்லப்படும் யதார்த்தத்தைப்பொ
 ய்மையாக வெண்ணிமெய்யான சிநேகரைவிரோதிக்கின்றவன்புத்
 திசாலியல்லவென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை - எனினில், அதினால்
 அவனடைய வேண்டிய எல்லாப்பயன்களையு மிழந்துவிடுவானெ
 ன்பதினாலே தான்.

விவேகமில்லாதவனுடைய நட்பைக்காட்டிலும் விவேகியினு
 டையபகையினுற் பயனுண்டென்று பெரியோர்கூறியதற்குப்
 பொருள் இவ்வளவு, புத்திமான்களுடைய சிநேகத்தைவிரும்
 பித்தேயவேண்டுமென்பதுதான்.

மெய்யான நட்பாளருடைய வொருமைவியோகமுதலானகா
 ரணங்களை நிகெடமாட்டாது - எப்படியெனில், சந்திரன்மேகத்
 த்நூற்குழப்பட்டுநெடுநூரத்திலிருந்தாலும் - ஆம்பல்களை மலர்
 பித்துவாசிகளும்படிச் செய்யவில்லையோ?

சிககிநேகத்தினால் அவிவேகிகள் சிநேகருடைய பெருமை
 குணங்களை மறியாமற் போகிற துமல்லாமல் அவர்களை
 ஞ்செய்துநூர்கள் - அடுத்தபடியெனில், சந்தனவிருகடிங்
 திகமாயிருக்குங்காட்டிற்கருகிலிருக்கின்ற மூடர்கள், அதை
 யெரிசரும்பாகவடிங்குந்தன்மைபோலே தான்.

சம்பத்துண்டான சினைகர்கள் அதிகமாய்க்கூடுவாராள் - ஆ
 னால், அவர்கள் மெய்யான சினைகிதரோ அல்லவோவென்று அறி
 வதற்கு தரித்திரம் உரைகல்லாயிருக்கும்.

ஆதலால்மேன்மைபொருந்தியவர்களுடைய நட்புக்கிடங்கொ
 டாதிருப்பதுவறுமையிலுங்கொடியதென்றுணரவேண்டும்.

பகை,

எந்தக்காரணத்தாலாவது நேரிடும்விரோதத்தைத்தீர்க்கமாய்
 மனதில்வைக்கின்றவர்கள் மூர்ச்சொன்கிறபெயரையடைவார்கள்
 எப்பொழுதும், மனதில்பகையைபுடையவன் எவ்வளவுமேன்
 மையுடையவனாகவிருந்தாலும் - அவனால் பிரயோசனமுண்டாயி

ருக்கினும் - அவனோடு கூட, நிறவுசெய்வதைவிட்டு வெறுமையாசவி
ருப்பது நன்று.

தனதுயசமாநனிடத்தில் குற்றத்தைப்பாராட்டிப் பகைத்துக்
கொள்ளுகின்ற ஊழியன் தனக்குத்தானே சத்துருவாவானென்
நம்பவேண்டும்.

தீர்க்கவைரம்வைக்கின்றவன் தனக்குச் சுற்றத்தானாகவிருக்கினு
ம் அவனையந்நியனாகவே நினைக்கவேண்டும்.

எல்லாயுயிர்களுக்குங் கெடுதியைத்தருகின்ற தீயகுணமாகிய
பகையை ஒருவன் தன்மனதினிடத்திருந்து பற்றற்றிவாழிப்பானு
கில் அதுதருமங்களுக்குள் சிறந்ததருமமாசப்பிரயோகிக்கும்.

ஒருவருட னொருவர் நட்புபெற்றிருப்பதைப் பார்த்துச் சகி
யாமல் பகையை விளைவித்துத் துன்பஞ் செய்து கொள்ளுபவர்கள் யாவ
ரினும் தாழ்ந்தவர்களென்றும் அப்படிக்கல்லாதவர்களை உயர்ந்த
வர்களென்றும் பெரியோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

பலவிதத் துன்பங்களையும்விளைவிக்கும் பகையாகிய துற்குணத்
தை மனதிலிருந்து நீங்கும்படிச் செய்கின்ற ஒருவனுக்கு எல்லவ
ரும் நட்பினராவதுமன்றி புகழுங்கீர்த்தியும் மேன்மேலும் வளர்
ந் துவரும்.

எல்லாவிற்பத்திற்குங் காரணமாகிய நற்குணத்தைக்கெட்டு
தற்கேதுவாகியபகையென்னுந் துர்க்குணத்தைச் சொந்தந
லுஞ் சிந்தியாதுருப்பார்களாகில் - அவர்களுக்குச் சகல நன்மை
ந் தானேவந்துகைகூடும்.

பகையானதுதொன்றியவப்பொழுதேயதைமனதினிடத்திருந்
துநீக்கவல்லவர்களுக்கு உலகத்திலுள்ள யாவரும் அன்பினராவா
ர்களாதலால்வர்களை யார்? சாதிக்கநினைக்கின்றவர்கள்.

பகை, தனக்கினியதென்றதைமேற்கொண்டுவினோதத்தைப்பா
ராட்டுகிறவன் மேன்மையடைந்திருந்தாலும் உடனே தனக்குள்ள
மேன்மையையும்பொருளையு மிழந்து விடுவதுமன்றி உயிரையுமி
ழப்பான்.

பகையைமனதினிடத்துக் குடியாகவுடைய அறிவீனர், வெற்றி
பெறுதற்குக் காரணமாகியநீதிநூலினிடத்துண்டாகியபொருளை
யுணர்ந்துமுணரமாட்டார்கள்.

பகை, அல்லது, வைரம் என்னும் களை முளைக்கும் பொழுதே
யதை விவேகமெனுங்கூரியவாளைக்கொண்டு கொய்து விடுவானு

கில் அவனுக்குப் புகழும்பெருமையுமுண்டாகுமென்பது எப்படியோ அப்படியே அதனுக்கிடங்கொடுத்தருஷ்டிவளர்ப்பவனுக்குப்பழியும் பாவமும் வளர்ந்தேறுமென்று சான்றோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆதலால்யாவரும் பகையென்னுந் துற்குணத்திற்கிடங்கொடாமல் அநாதநீக்கி நற்குணத்தைக்கைப்பற்றி நடக்கவேண்டும்.

கோபம்.

விவேகமின்மையால் சாந்தகுணத்தைவிட்டுக் கோபத்திற்கிடங்கொடுக்கின்றவன் மூர்க்கனெனப்பெயர்பெறுவான்.

ஒருவன்மேல் தமதுசாற்களுக்குக் காதுகொடுத்துங் கொடாதவன்போல் மதுமொடுங்கிநிற்பதே குணவாஸ்களுக்கழகு.

பெரியோர்களுடையசபையில் முன்னிருந்து அந்விண்மையால் கோபங்கொண்டுவிடுவானசொற்களேமதுரமானசொற்களாகவெண்ணிப்பிரயோகிக்கின்றவன்மனிதரிற் பதொன்றிகழப்படுவான்.

மனதுலுதிக்குங்கோபத்தை யடக்கத்தக்கசாந்தகுணத்தையெப்போதுங்கைவிடாது காப்பதே புருஷருக்கழகெனப்படுவதுமே அப்படிக்கொத்தவனுக்குப்பெருமையே வருமெனவும் ஒரு சாதுந்தாழ்வவராதெனவுங்கூறப்பட்டிருப்பதற்கு அனுபவத்திற்கிடந்தீர்சனம் வேறுவேண்டிவதில்லை.

கோபமென்பது ஒருவியாதியாக நினைக்கப்படுவதுமன்றி அதிலுங்கொடியதாகும். எனெனில், அது தாழ்ந்தவர்களிடத்தில்மாத் திரம்வருகிறதெயல்லாமல் மேலானவர்களிடத்தில் வருவதில்லை. பொதுவானவியாதியான சரித்திற்குமாத் திரங்குறையும் அசௌக்கியமுமுண்டாகும். இந்தக்கோபமாகியவியாதி-சரிசம்-மனது-காரியமுதலிய எல்லாவற்றிற்கும் குறையும் - நாசமுமுண்டாக்குமென்பதினாலேதான்.

கோபத்தினால் அருந்தவம்புரிந்த முனிவர்கள் கூடத் தங்கள் தபோமகிமையையிழந்தார்களென்று புராணமுதலியவற்றில் வழங்கிவருவதைக் கியாபகத்தில்வைத்து அதற்கிடங்கொடாமல் நீக்கவேண்டும்.

ஒருவனது கோபஞ்செல்லத் தகுந்த தாழ்ந்தவனிடத்து அவன் கொடுக்காமலதைநீக்கவேண்டும்- தனதுகோபஞ்செல்லமாட்டி

டாத மேலானவர்களிடத்தில் கோபித்தாலென்ன கோபிக்காமல் சாந்தமடைந்திருந்தாலென்ன?

தனக்குமேலானவர்களிடத்துச் செய்யுங்கோபத்தால்தனக்கே துன்பம்நேரிடும், தாழ்ந்தவர்களிடத்துச் செய்யுங்கோபத்தால்பழியும்-பாபமும்நேரிடும், ஆதலால் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலாவது மேலானவர்களிடத்திலாவதுகோபஞ்செய்யலாகாது.

மற்றும் மேலானவர், தாழ்ந்தவர், சரியானவர், ஆகியமூவரிடத்திலும் கோபத்தைமறக்கவேண்டும்-எனினில், கோபத்தினாலேயாவர்க்கும் தீமைவிளைகின்றது.

குறந்தவர்களாகியசந்நியாசிகடகுப்புறம்பானபகையொன்றுமில்லை, ஆகிலும், கோபங்கொண்டவர்களானால், அவர்களுக்கூர்ளாகவேசத்துருவாகத்தோன்றிநட்பு, தயை, முடிபானவைகளைநீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தையடைவிக்குமாதலால் அவர்களுக்குக் கோபத்தைக்காட்டிலும் வேறொருசத்துருவில்லை.

தன்னைத்துன்பமனுசுவொட்டாதபடிக்காக்க நினைக்கின்றவன் கோபமாகிய துன்பத்திற்கிடங்கொடாதபடிக்குத் தக்கமுயற்சி செய்வேண்டும், அப்படிச்செய்யமுயலாவிடின் அது அவனுடையபிராணனையிழக்கும்படிச்செய்யும்.

கோபத்திற்கிடங்கொடுக்கின்றவனிடத்துண்டாகிய கோபாக்கினி அவனையுமவனுக்குநல்லவழிகாட்டுகின்ற ஆசாரியனையுஞ்சுடும், ஆதலால் கோபத்திற்கிடங்கொடுக்கலாகாது.

நிலத்தினிடத்துமோதி அறைந்தவனது கை தப்பாமல் நிலத்திற்குள்பட்டுவருத்தமடைவதுபோல, தன்வல்லமையைக் காண்பிப்பதற்குக் கோபத்தையே ஓராயுதமாக வெண்ணிக் கோபிக்கின்றவனது அறிவின்மை விபரீதத்தையுண்டாக்கி - அவனடையவேண்டிய நற்பயன்களை ததப்பாமலிழக்கச்செய்யும்.

சுவாலைகளையுடைய அக்கினியானது ஒன்றைச்சூழ்ந்துதகிப்பதுபோல, ஒருவன்மேன்மேலும் துன்பத்தைச்செய்வானாகிலும், அவன்மேற்கோபிக்காமலிருப்பதற்குக்கூடுமானால் அதைவிடவுலகத்தில் நன்மையொன்றுமில்லை.

கோபத்தைப்பற்றறவொழிப்பதற்கு அருள்நிறைந்தவுள்ளத் தோராகவிருக்கவேண்டும்- அவர்கள் இம்மை மறுமையிலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையொருமிக்கவடைவார்கள்.

மிசுதியாகக்கோபத்தையுடையவன் பிறப்பிறப்பென்னும் துண்பங்களிலிருந்து நீங்கமாட்டான். ஆசையால், அவனுயிருடனிருக்கினும், இறந்தவனுக்குச்சமாணமாவான். கோபத்தைப்பற்றிவிட்டவன் ஞானத்தால்மோக்ஷத்தையடைவான். அவன் இறக்கத்தக்க சரீரத்தையுடையவனானாலும் பிறப்பென்னும் துண்பத்தைவிட்டவனாவான்.

ஆதலால் கோபமாகிய கொடியபழிக்கு எப்போதுமஞ்சிரதக்கத்தக்கவிவேகத்தையுடைத்தாயிருக்கவேண்டும்.

வஞ்சனை -

உற்றுநீர் வஞ்சகமாகப் பேசுகின்றவன் விசுவாசகாதகனை என்பதற்கு அனுமானிக்கவேண்டுவதில்லை.

நிறாகற்றில்வியினிடத்துக்காரணமின்றிக் குற்றங் கூறுதலைத் தனக்கு மெய்மைபாகநினைக்கில் றவஞ்சகன், கல்விமாளுகவிருந்து இடம்புத்தூறியவனாவான்.

தீமையை நினைப்பதிலுஞ் சொல்வதிலுஞ் சந்தோஷத்தையடைகில் றவஞ்சகன், இம்மையில் நிந்தனையும், மறுமையில் நரகத்தையும் - பெறுவதைவிடவேறொன்றும்பெறமாட்டான்.

ஒருவனுடைய சொத்தை வஞ்சகத்தால் அபகரித்துக்கொண்டவன் திரவியசகாயத்தைக்கொண்டு இம்மையிலரசனுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டாலும், மறுமையில்யமனுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளமாட்டான்.

சொல்லத்தகாதபொருளை வஞ்சனையாகக்கொடுதிசெய்யவிரும்பி வெளியிடுகிறவன் திருடாத்திருடனெனவும்பொய்யெனவும் பெயர்பெறுவான்.

ஒருகாரியத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கச் சாமர்த்தியமில்லாதவன் ஆசைவார்த்தையால் பிறநாடயக்கி யவர்களுடையபொருளையபகரித்துக்கொண்டுபின்பவர்களிடத்திலீனாகவொருகுற்றத்தைச் சுமத்திப் பழிகழிக்கின் றவஞ்சகன், மீளாததுண்பத்தையனுபவிப்பான்.

பிறருக்குக்கொடுதிசெய்யமுயல்கின் றவனுக்கு தவிசெய்ய வுடன்படுகின்ற திரவியஸ்தன், தனதுபாக்கியமுழுதும் வீணில்போக்கடித்துக்கொள்வதுமன்றி, வஞ்சகனுக்குச்சகாயஞ்செய்த மாவஞ்சகனென்கிறபழிக்காளாவான்.

நடுவுநிலைமை' யின்றிக் கெடுதிசெய்கின்றவனும், ஒருவன்பக்கமாக வழக்கோரஞ் சொல்கின்றவனும், ஆகியவிவர்களுடைய குடும்பம் நனைவினாளை உப்புப்போர்கெடுதியடைவதுபோல நசித்துப்போகும்.

ஒருமையாகக்கூடியிருக்கும் சிநேகத்தைப்பிரிவுபடச்செய்கிறவஞ்சகன் உலகத்தில் துஷ்டனைனவிகழப்படுவதுமல்லாமற் குண்டினியெனவும் பெயர்பெறுவான்.

ஒருவனோடு ஒருமையாக நேசஞ்செய்து, பின்பு அவனுடைய சொத்தைவஞ்சகஞ்செய்து அபகரிக்கின்றவன் அருநரகுக்காளாவானென்பதற்கு ஐயப்படவேண்டியதில்லைபென்று - பலநூலிலுங்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

உலகத்தோராற்பழிக்கப்படுங் காரியங்களைவிடுவதும், அபகரிப்படுங் காரியங்களைச் செய்வதற்கும்; தகுதியானவலிவதோர்க்கேயல்லது, மற்றவர்க்கில்லை ஆதலால்படிக்கல்லாசுகர்களை நம்பலாகாது, நம்பினால் தீங்குவிளைவும்.

ஆதலால் வஞ்சனை யாகிய தீங்குக் கிடங்கொடங்கு நீதியேயுடையாழ்வதே ஈகசீவனமென்று நம்பவேண்டும்.

கொவலு.

வதைசெய்வதையே வினையாட்டாகவுடையவன் மறுமையில் நரகவாதையில் வருந்துவானென்ப பெரியோருடையிதிருப்பதுமன்றி யிம்மையிலுமிரக்கமில்லாத கொலைபாதகென்று பெயர்பெறுவான்.

கொல்லுந்தொழிலில் - இச்சைவைத்திருக்கின்றகொடியபாபிகளைக்கண்டால் எல்லாயுயிரும், அஞ்சிநடுநடுங்குமென்பது முற்கூறப்பட்டவாக்கியமேயாம்.

அரசன் சந்தோஷிக்கும்படியுத்தகளத்தில் சத்துருக்களைக் கொன்று வெற்றிபெறுதலைக் கொலைசெய்வதென்றெண்ணவொண்ணாது - எனினில் சமரக்களத்தில் அபசயப்பட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு வீரசொர்க்கமுண்டென்று பலகிரந்தங்களிலுஞ் சொல்லியிருப்பதினாலேதான்.

ஒருபிராணி வதைக்கப்படும்தோது பார்க்கின்ற மற்றொருவன் - அதைமறுக்காமல் சும்மாவிருப்பானாகில் கொலைபாதகனிலுங் கொடியவனென்று - இகழப்படுவான்.

குற்றமற்ற வயிர்களை யிரக்கமில்லாமற் கொல்லுகின்ற பாபியானவன், காட்டிற்சஞ்சரிக்குந் துஷ்டமிருக்கங்களுக்கு மதிகக் கொடியவனாகவெண்ணப்படுவான்.

அரசனானவன் துஷ்டனாகக் கண்டு கொண்டு அவரவர்களுக்குத் தகுதியான தண்டனை செய்வதில் - நேரிடும் கொலையானது, கொலைபாதகமென நினைக்கப்படாது - எனினில், துஷ்டநிக்கிரகமும் சிஷ்டபரிபாலனமும் இராசர்களுக்குரிய தர்மங்களாகையினாலே தான்.

மாம்சபக்ஷணஞ்செய்கிறவியாசத்தினாலாகிலும் சீவவதை செய்யுமனந் துணியாதவர்களை யாவருங் கைகூப்பித் தொழுவெண்டு மெனமுன்னோருரைத்தனர்.

பசுபந்தன முதலியயாகஞ்செய்வதிலும், தேவதா பிரார்த்தனை யும், சீவவதை செய்வது கொலைபாதகமல்லவென்றுகருவது சால்லப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளைக்கூட இக்காலத்து மவதியரில் பெரும்பாலும் நிறுவித்திருக்கிறபடியால் அவர்கள் கொலைபாதகத்துக்கஞ்சினபுண்ணியபுருஷரொனப்படுவார்கள்.

சீவவதைக்கிடங்கொடாமலிருப்பதே பரமதர்மமென வடநூலோருமுரைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் பஞ்சமாபாதகங்களி லொன்றாகிய கொலைபாதகத்தைக்கனவிலுங் கைக்கொள்ளலாகாது.

அருள்.

அருளென்பது, தயை, அதுவே இரக்கமென்றும், கிருபையென்றும், அன்பென்றும், சொல்லப்படும் - இவையில்லாமலுலகமில்லை, பகவான் தமக்குள்ள அருளினாலேயே - உலகத்தையும், அதிலுள்ள சராசரங்களையும், படைத்துப்பாதுகாத்துரக்ஷிக்கின்றார் அரசர்களும் ப்படியே பிரசைகளைக்காப்பாற்றுகிறார்கள் - மாதாபிதாக்களும் அந்தக்குணங்களைக்கொண்டே மக்களை ரக்ஷித்துவளர்க்கிறார்கள் இத்தன்மைபுகழ்மிருக்கவளர் முதலானசகலசெந் துக்களுக்கு முண்டு - ஆதலால் தையயில்லாதவன் நமனிலுங்கொடியவனாவான்.

இரக்கமில்லாதகல்மனதையுடையவர்கள் மென்மக்களானுலுங்கீழ்மக்களாக நினைக்கப்படுவார்கள்.

தம்முயிர்போல் எல்லாவயியையும் நினைக்கின்றவர் - அருளுடையவர்களென்று சொல்லப்படுவார்.

அருள் -

அன்புள்ள பெரியோர்களாலே அன்புடையவனெனச் சொல்லும்படி நடந்துகொள்ளவேண்டியதல்லவோ புத்திக்கமகு.

அருளும் தாரதம்மிய விவேகமும் இல்லாத ஒருதிரவியவானிடத்தில் - அடிப்பதைப்பார்க்கிலும் அக்குணங்களையுடைய ஒருவறியவனையறித்தால்வினாகாது.

விவேகமுள்ள சிறுவர்களைக்கண்டபெரியோர்கள், அன்புடன் அவர்களை நெருங்கி வசனித்து ஆசீர்வதிப்பார்கள் ஆதலால் பெரியோர்வணங்கி நடக்கவேண்டியது சிறுவர்க்கமகாம்.

தீயசொற்களா லிகமும்பகைவர்களிடத்தும் - கோபிக்காமல் பொறுமையோடு சிந்தித்து இரங்குவது பெரியோர்களுக்குக்கடமையாம் - ஆதலால் அருளோடு பொறுமைகொண்டிருத்தல் மிகுந்தபெருமைபயக்கும்.

ஆதலால் மனிதனுக்கு அருளும் அன்பும் உண்டாகவேண்டும் மென்பது சொல்லவேண்டிய விஷயமேயல்ல, இதுவுலியவர்க்கும் எளியவரிடத்திலுண்டாயிருக்கவேண்டிய தன்மையென்றபுக - இஃதில்லாதபுருஷனுக்கு யிரிருந்தாலும் - அவன் உயிர்ப்பிணமென்றே சொல்லப்படுவான்.

பசியினாலுடம்பு மெலிந்துயிரையிழக்கும்படி நேரிட்டாலு - பொறுமையையும் மனவுறிதியையுங்கைசொரவிடலாகாது.

ஆதலால் அருளென்னுங் குணத்தைத் தன்னுயிர்போலக்காக்கவேண்டும்.

முயற்சி.

விதிப்படி நடக்குமென்றெண்ணி யாதொருகாரியத்திலும் முயற்சிசெய்யாமலிருத்தலே வறுமையை யடைதற்கு முக்கியகாரணமாம்.

சாத்தியப்படாத பொருளையடைய முயல்கின்றவன் - மேன்மையை யுடையவனாயினும் பெயர்களில் முந்தினவனாகக் காணப்படுவான்.

யாதொருகாரியத்தினிடத்துஞ் சோம்பலின்றித் தக்கமுயற்சி செய்பவனை வறுமைநெருங்குதற்கஞ்சும் ஆதலால் சோம்பலுக்கிடங்கொடாது முயற்சிசெய்யவேண்டும்.

மேலாகியவிரதங்களை யிடையூறின்றி நடத்தமுயல் கின்றவன் சிறியவனாகவிருக்கினும் தவசியெனப்பெயர்பெறுவான்.

பயிர் - என்பது - பயிற்சி - முயற்சி - யெனவுங்கொள்ளப்படுதும் - ஆதலால் பயிர் செய்வதிலியற்றப்படுதும் முயற்சியே செய்வப்பேறுக்குமுதற்குறியாம்.

உழவுமுதலியவைகளில் வருத்தமுற்று, இட்டபயிர் பலனைக்கொடுக்குங்காலத்தில் சோம்பலால் தக்கப்படி நடத்தவறியாதவன்தரித்திரத்தையடைவான்.

எல்லாக்காரியங்களிற்கும் அவைகளாலடையும் பயனுக்கும் தெய்வகாரணத்தைப்பார்க்கிலும் - புருஷ்காரணமே மேலானதாகும் - என்படியெனில் - ஒற்றைத்தேருருளையால் - இரதம் நடவாத்தன்மைபோற்புருஷ்காரமில்லாமல் தெய்வசங்கற்பத்தினு லொன்று முடியாது.

என்றும் - அதற்குள் ஏண்ணெயும் பகவானுண்டாக்கப்பட்டிருந்தாலும், புருஷ்காரமென்கிற முயற்சியினு லல்லாமல் ஏண்ணெய்வெளிப்படுவதில்லையே - ஆதலால் முயற்சியின்றி ஒன்றும் நிறைவேறுதல் - அஃதில்லாமற் சோம்பலுற்றவன் பயன்படான்.

முயற்சியில்லாவிடின - கல்வியில்லை - கல்வியில்லாவிடின புத்தியில்லை - பராசகிரமமுமில்லை - இவைகளில்லாவிடின பொருளுமில்லை - பெருமையுமில்லை - சிலவேளை பொருள்மாத்திர மிருந்தாலும் - பயன்படாது - ஆதலால் முயற்சியில்லாவிடின ஒன்றுமில்லை யென்பதற்கு அனுமானிக்கவேண்டுவதில்லை.

முயற்சியுள்ள புருஷ்சிங்கத்தையே மகாலக்ஷ்மி யடைகிறார் தெய்வத்தினால் பாக்கியங்கொடுபடவேண்டுமென்று ஆலசியமாகிய சோம்பலும் அவிவேகமர்கிய தெரியாமையுமுள்ளபுருடர் நினைக்கிறார்கள் ஆகையால், தைவத்தினிடத்தில் நம்பிக்கையை விட்டு சொந்தச் சகத்தியினாலே முயற்சிசெய்தும் ஒருவேளை காரியம் - சாதிக்கப்படாமற்போனால் குற்றமென்ன வென்று ஒருவித்துவாறுரைத்திருக்கிறார் - அதையோசித்தால் - எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாகும்.

தெய்வத்தால்யாவும் நடக்குமென்று முயற்சியைக்கைவிட்டவன் கெட்டுப்போவான் - புருஷ்காரமில்லாமல் தெய்வஞ்சித்திக்கிறதில்லையென்பதை யறிந்தவனெழுத்திமாண்.

பலவற்றிலுஞ் சென்றுமுன்றல்கின்ற மனதைவிவேகத்தால் தடுத்து, நிலக்கச்செய்வதே மோஷத்திற்கு முக்கியகாரணமான முயற்சியாம்.

கஷ்டதசையிலிருக்கும் ஒருவன் அக்கஷ்டத்தைப் பாராட்டாமல் பிரயோசனத்தைக்கொடுக்குந் தொழிலின்னதென்றும், அதனிடத்து மனதைச்செலுத்தி முயற்சிசெய்தால் பிரயோசனத்தையடையலாகும்மென்றும், புத்திக்கூர்மையால் பகுத்தறிந்து நடப்பானாகில், அவனுக்குச்செல்வமும் பெருமையும் ஏன் உண்டாகாமற்போகும்? உண்டாவதுசித்தமே.

செய்யத்தக்ககாரியமின்னதென்றும், அதனிடத்து புத்தியைச்செலுத்தி முயற்சிசெய்தால் பலனுண்டாகும்மென்றும் தெரிந்திருந்தும், சோம்பலால் அதைக்குறித்துமுயற்சிசெய்யாமல் தரித்திரத்தால்வருந்துவோன் கல்வியிற்சிறந்தவனாக விருந்தாலும், அவனை அப்பிரயோசகனென்று உலகம்பழிக்கும். இவ்விதப்பழிப்புக்காளாவதைவிட இறத்தலும் நலமாகவிருக்கும்.

பிறருக்குபகாரஞ்செய்வதினிடத்துபுத்தியைச்சாரவிடாமலிருப்பவனை பலநன்மைக்கும் ஆதாரமாகியமுயற்சியினிடத்து சிந்தையுடையவனாக விருப்பான்.

முயற்சிசெய்வதில் சிரத்தையில்லாதவன் போபகாரஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தைமாத்திரங் கொண்டிருந்தால் அவ்வெண்ணம் முடிவுபெறுது

எளிதில்பெறத்தக்க பலநன்மைகள் தனக்கெதிராகவிருந்தும், முயற்சியின்மையால் சோம்பலுற்று அவைகளைப்பெறாமல்விட்டுவிடுகிறவன் யாதொருபயனும் அடையமாட்டான். அஃதெவ்வாறெனின், எல்லாவுயிரையும் வதைப்பதற்குக்காரணமாகிய கூர்மையுடைய வாளாயுதம் பேடிசையில் விளங்கிக் கொண்டிருந்தால், அதனாலயாதுபயன்?

உபகாரிகளாகவிருக்கின்ற நல்லோர்கள் தங்களுடையசவுக்கியத்தை விரும்பாமலே ஒருகாரியத்தில்பிரவேசித்து அதுமுடிவுபெறும்படிக்குத்தக்கமுயற்சியைச்செய்து அதனாலாகியதிரவியசம்பாதனையைத் தன்சுற்றத்தார் நட்பினர் முதலாகியவர்களுக்கொண்டாகிய துன்பங்களைமாற்ற உபயோகப்படுத்தி அவர்களுக்குச் சவுக்கியத்தை யுண்டாக்குவார்களென்று முயற்சிக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அஃதெவ்வாறெனின், மாளிகைமுதலாகிய னடுகளினாலே தூண்களுக்குயாதொருநன்மையும் இல்லாதிருந்தாலும், அத்தூண்கள் தங்கள்வருத்தத்தை நினையாமலே உம்மாளிகையைத்தாங்கிக்காப்பாற்றுவது போலவாம். ஆதலால் இவர்களைத்தாங்குவோரென்று நாயனருஞ்சொல்லியிருக்கிறார்.

முயற்சியின்றித் து மனத்தளர்ச்சியில்லாதவனுக்குச் செல்வம் வளர்ந்தேறுமென்றும், அம்முயற்சியில்மனஊக்கமில்லாதவனிடத்து வறுமை நிரந்தரங்குடிக்கொண்டிருக்குமென்றும் சொல்லப்படும், இந்தநீதியையறிந்து நடக்கின்றவனுக்கு எல்லாநன்மையும் எளிதில்வந்து கைகூடும்.

முதேவிசோம்பலையுடையவனிடத்து வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பாளென்றும், சோம்பலையகற்றி நன்முயற்சிசெய்யவனிடத்து சீதேவி நர்ச்சிதனஞ்செய்துகொண்டிருப்பாளென்றும், முன்னோர்கள் சொல்லிய நீதிவாக்கியம் இப்போது அஃது பவத்திற்குஞ் சரியாகவிருப்பதால்யாவரும்முயற்சிசெய்வதில் சிரத்தையுடையவர்களாக விருக்கவேண்டும்.

ஒருதொழிலினிடத்து முயற்சிசெய்தும் ஊழினாலாகி ஒத்தெரியாத மஹாகாரணத்தினாலாகி லும்பலன்கிடையாமற்போகும் குற்றமொன்றுமில்லை. இதற்காக உலகம்பழியாது. ஆளுநரவியதில்லையென்று முயற்சியைக்கைவிட்டுச் சோம்பலுற்றவர்களுக்கு உலகம்பழிக்கும்.

ஊழினாலே ஊன்றுமடைவதற்கிடமில்லாதிருந்தாலும்மனவுறுதியுடையவன் தனது நன்முயற்சியால் அவ்ஊழையங்கடந்து நடப்பாளென்று அறிவுடையோர் சொல்லியிருப்பதற்குநிதர்சனமென்னவெனில் - பதினாறு வயதிற்குநிகரில்லாதமார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய மனஊக்கத்தின்முயற்சியால் என்றும் பதினாறு வயதையுடையவனாக விருந்தானென்கிற பிரமாணமிருக்கவில்லையா?

ஒருகாரியத்தைமுயன்று நடத்திவரும்போது அதற்குப்பலவிகாதங்கள் மேன்மேலும்வருமாயினும், அவைகளுக்கு இடங்கொடாமலும், மறைங்கலங்காமலும், தாண்டொடங்கியகாரியத்திற்குப் பங்கம்வராமல் நிறைவேற்றுகிறவனுக்குச்சமானம் உலகத்திலொருவனுமாகமாட்டான்.

கரைபிரண்ட வெள்ளம்போல் பலதுன்பம்வந்தாலும் அதை உள்ளத்தில் உன்னிப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பவனுக்கு அத்துன்பம் ஊழினாலேவந்ததானாலுமுடனேகொடுமென்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உலையிலமுந்திய வண்டிலைக்கடா தன்வருத்தத்தைப்பாராட்டாமல் மாருரங்கொண்டிருப்பதுபோல நன்முயற்சியில்புத்தியுடையவன் தான்நடந்து வகாரியத்திற்கிடையுறுவருமாகில்

தன் னுடல்வருத்தத்தைப்பாராட்டாமல் கூடியமுயற்சிசெய்து நிறைவேற்றுவான். இவ்வகையோருக்குப்பல துன்பமுண்டாயி ருந்தாலும் அவையுடனே அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போய்விடும்.

ஆதலால், உயிர்க்குத் துணைக்காரணமாகவிருக்கும் முயற்சியினிடத்தில் மனத்தளர்ச்சி செய்யாமல் சாக்கிருதையாயிருக்கவேண்டும்.

நட்பாராய்தல்.

ஒருவனுடைய குணங்களையும் நடக்கைகளையும் சோதித்தறிந்துபின்பு சிநேகஞ்செய்யவேண்டும், அப்படிச்செய்யாமல் அயோக்கியனிடத்து நட்புகொண்டால் அவன்செய்யும்பழிபாவங்களுக்குத்தானுந் துணையாகிந் துன்பப்படுவதுமல்லாமல், இகபரங்களில்தான் பெறத்தக்கபயன்கள் யாவையு மிழந்துவிடுவான்.

ஒருவன் மற்ருருவனுடனே சிநேகஞ்செய்யவிரும்பி னால் முன்னமே அவனுடைய பிறப்பையும் சுற்றத்தைப்பற்றி நேகர்களையும் அறிந்து அதனால் அவனது குணம் இப்படிக்கொத்ததென்று நினைத்துப்பின்பு அவனுடனே சிநேகஞ்செய்யவேண்டும்.

நல்லகுலத்திற் பிறந்தவனாயும் உலகத்தார்சொல்லும்பழிக்கும் பாபத்திற்குமஞ்சி நடக்கின்றவனாயும் இருக்கின்றவனது நட்பைப் பொருள்கொடுத்தாவது வாங்கவேண்டும். ஏனெனில், தனக்குள்ளபகைவர்களுக்குநல்லோருடைய சிநேகம் காவலாக விருக்குமென்பதினாலேதான். குற்றமுள்ளவர்களுடைய சிநேகமோவெனில், தீமையைத்தருமாதலாலதற்கொன்றைக்கொடுத்தாவது விட்டுவிடவேண்டியது.

தான்செய்தகெடுதிகளைக்குறித்து கண்டித்து இனி அப்படிச்செய்யாமலிருக்கும்படியாக நன்மார்க்கத்தைத்தெரிவிக்கு ம்வல்லமையுடைய விவேகிகளை முன்னொடி ஆராய்ந்தறிந்துபின்பு சிநேகிக்கவேண்டும். அப்படி அறிந்து சிநேகஞ்செய்வதினாலே மேன்மையுண்டாகும்.

அவிவேகியோடு மனங்கலந்து உறவாடுவதைப்பார்க்கிலும் விவேகியோடு பகைசெய்துகொண்டிருப்பதும்நலம். ஏனெனில், அவிவேகியினுடைய உறவு ஆபத்தானகாலத்தில்பகையை விளைக்குமென்றும், விவேகியினுடையபகை எத்தனைகொடியதாகவிருந்தாலும் துன்பமுண்டாக்கமாட்டாதென்றும், முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதினாலேதான்.

வறுமையுற்றகாலத்தில் கைவிடுஞ்சிநேகருடனே உறவாடுவது எத்தன்மையதென்னில், மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றிவிறங்கிய தன்மைபோலவாம். ஆதலால், இவ்வித அறிவிவாருடனே சிநேகங்கொள்ளாமல் மெளனமாகவிருத்தலே பெரியசெல்வமென்று நீதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய விதியையும் விலக்கையும் புத்திக்கூர்மையாலறிந்து நடக்கின்ற புலமையோர்களைக் கண்டு அவர்களோடு நட்புகொண்டால் புகழங்கீர்த்தியுமுண்டாகும்.

இழிகுலத்தோர் - ஈனத்தொழிலோர் - இழிவானநடையாளோர் - இப்படிக்கொத்ததாழ்வானவரோடு பழகுதலால் செவிதிவரவிடினும் பெருமைகுறைந்துவிடும்.

உத்தமனுடைய சிநேகம் துவக்கத்தில் சிறியதாகவிருந்தாலும் பின்பு மேன்மேலும் விருத்தியாகும் - மத்தியமனுடைய சிநேகம் அதிகமாகவிருத்தியடையாமற்போனபோதிலும் தகுதியாகவிருக்கும். அதமனுடைய சிநேகம் நிலையாகவிராமல்வரவாதேய்பிறைபோல் குறைந்துபோகும். அதமாதனுடைய சிநேகமோ வெனில் குறைவதுமன்றிப் பகையாகமாறித்தீங்குபயக்குமாதலால், ஒருவனைச்சிநேகஞ்செய்வதற்குமுன் அவனுடைய குணங்களை யறிந்து பின்பு நட்புகொள்ளவேண்டும்.

கரும்பைக் கொழுந்தாடையிலிருந்து தின்றுக்கொண்டு பேர்னாலதுவரவரமதுரத்தையதிகமாகக்கொடுக்கும். அதுபோல அறிவுடன் தூல்களைக்கற்றறிந்த விவேகிகளோடு கொண்டவுறவு ஆரம்பத்தில் மிதமாகவிருந்தாலும் பழகுதலால் விருத்தியாகிறன்மைதரும், அக்கரும்பை அடியிலிருந்து தின்றுக்கொண்டு போனால் அதன்சுவை வரவரகுறைந்துகாணும் அதுபோல நன்மையில்லாத தீயோரோடு கொண்ட உறவு முதலில் அதிக இஷ்டத்தைத் தருமா யினும் வரவர குறைவதுமல்லாமல் தீதைபுண்டாக்கும் - இதைபுணர்ந்து யுக்தமான சிநேகத்தைத் தேடவேண்டும்.

யானையினதுசுபாவத்தைப்போன்றவிலைமாதருடனே கொள்ளும் நட்பை விட்டுசுணகத்தின் இருதயத்தைப்போன்ற மனமுள்ள நல்லவர்களிடத்திலுறவு செய்யவேண்டும். அஃதெவ்வாறானியானை தனக்குக்கவளங்கொடுத்துச் சம்ரக்ஷண செய்த பாகனையுமொருகாலத்தில் கொன்றுவிடும். அதுபோல விலைமாதருக்கு மனவெறுப்பில்லாமல் மேன்மேலும் திரவியத்தைக் கொடுத்துக்கொ

ண்டிவந்தாலும் அவர்கள் நன்றிபாராட்டாமல் சமயத்தில் துன்பத்
தைவிளைவிப்பார்கள் ஆதலால் விவிலி தநடக்கையுள்ளவர்கள் தீயோ
ரொன்று சொல்லப்படுவார்கள். சுணகத்தைவளர்க்கின்றவன் அத
னிடத்து எறிந்தவேலாயுதம் அதன்மீதுபட்டுருவித்தொங்கிக்
கொண்டிருந்தாலும், அது தன்வருத்தத்தை நினையாமல் வாலை
க்குழைத்துக்கொண்டு எசமானன் சமீபத்தில் வருமேயல்லது
தனக்குண்டாகியவருத்தத்தால் மேல்விழுந்து கவ்வாது. இது
போல நல்லோர்களுக்குக் கொடிதாகிய பிழையைச் செய்தாலு
ம் அவர்கள் கோபங்கொள்ளாமல் முன்பழக்கத்தாலுண்டாகிய
விசுவாசத்தைப்பாராட்டி நட்பாகவே நடப்பார்கள். ஆதலால்
நல்லோர்களுடைய சிநேகத்தையே விரும்பவேண்டும்.

தலையானசிநேகம் பனைபோலவும், இடையானசிநேகம்
தெங்குபோலவும், கடையானசிநேகம் கமுகுபோலவுமிருக்கு
மென்பதற்குப் பொருளென்னவெனில், பனை முயற்சியில்
லாமலே பலனையளிப்பதுபோல உத்தமர்கள் ஒருநாள்கண்ம
வசனித்தாலு மதைப்பழமையாக எண்ணிப் பலநன்மைகளைச்
செய்வார்களென்பதும், தெங்கு சிலகாலம் சலம்விட்டுக்காப்
பாற்றப்பட்ட பின்பு பலனைத்தருவதுபோல மத்தியமர்களுட
னே சிலநாள்பழகினால்லது அவர்களுடைய சிநேகம் ஊர்ச்சி
தப்படாதென்பதும், எக்காலமும் குறைவில்லாமல் சலம்விட்
டு காப்பாற்றிவந்தால் பிரயோசனத்தை யளிப்பதும், ஒருநாள்
சலம் குறைவுபட்டால் பலத்தைத்தராததுமான கமுகுபோல
அதமர்களுடைய பழக்கம் ஒருநாளிடையிட்டாலும் பயன்ப
டாதென்பதுந்தானே.

ஈயினது காலளவுகூட உதவிசெய்யாத ஒருவன் நாயினது
கால்விரல்களைப்போல நெருக்கமுற்ற சிநேகனாகவிருந்தாலும்
அவனொலொருபலனுமுண்டாகாது. ஆதலால், அச்சிநேகநெரு
க்கத்தை உதறிவிட்டுப்பண்புடையவர்கள் எவ்வளவு தூரத்திலி
ருந்தாலும் அவர்களைப்போய் அடுத்தால் பலனுண்டாகும். இந்
ந்குத்திட்டாந்தரமென்னவெனில், புலத்தினுலே கால்வாய்க்கு
ஒருபலனுமில்லாதிருந்தாலும் அது தூரத்திலிருக்கும் சலத்
தைத் தன்வழியாய்க்கொண்டிவந்து அந்தப்புலத்திற்சேர்த்து
அதை விளைவிக்கும்படிச் செய்வதுதான். இதுபோல நல்லோர்க
ளும் உபகாரத்தை விரும்பாமலே நன்மைசெய்வார்கள்.

விவேகிகளோடு கலந்துறவாடுவதே ஒருவனுக்கு உறுதி

பாணபலன். அப்படியல்லாது அவிவேகிகளோடு உறவாடுவது எத்தன்மையதென்னில், பாம்புக்குப் பொலூட்டிவரூர் துச்சி நேசம் பாராட்டிக் கொண்டு வந்தாலும் அதுவிஷத்தைக் கொடுக்கும் தன்சுபாவகுணத்தைவிடாது. இதுபோலவே தீயோருடைய நட்பு தன்மையக்காமற்போகாது.

உலகத்திலுள்ள யாவரிடத்தும் உறவாயும் இதமாயும் நடக்கின்ற நல்லோர்கள் பிறருக்குத் துன்பம் நேரிட்டகாலத்திலே அது தனக்கு நேரிட்டதாகக்கருதி அதற்குத் தன் னால்சூடிய உபகாரத்தை மனவஞ்சனையிலாமற் செய்வார்கள். இத்தன்மையுடையோருக்குப்பிறர் எத்தனையாகக் குற்றஞ்செய்தாலும் அதை தன்கைவிரல் தன்கண்ணில் பட்டதுபோல எண்ணுவார்களேயல்லாமல் குற்றமாக எண்ணார்கள்.

தருமத்தின் வழியை யறியவும், குற்றங்களுக்கஞ்சி நடக்கவும், சுடினவசனத்திற்குக்கோபியாமல் பொறுமைகொண்டிருக்கவும், கபடமான சொற்களால் மோசஞ்செய்யாதிருக்கவும், தீவினையைக் கொடுக்கின்றவர்களுடைய இணக்கத்தை மறந்து விடவும், நினைக்கின்றவர்களையோ அவர்களே பெரியோர்களுடைய சொற்களைக்கேட்டு அவர்களோடு நட்புகொள்ள விரும்பியவர்கள்.

பாலுடனேசூடிய சலத்தை நாமறிந்திருந்து மதைப்பிரிப்பது நம்மால் கூடாததுபோல நல்லவர்களுடனே நட்புகொண்ட சிறியவர்களுடைய அல்பகுணம் வெளிப்படாது.

கடலினிடமாய் ஓடுகின்ற கப்பல்தீதாகிய சுழல்காற்றினுறவால் கெடுதியடையும் - இதுபோல நற்குணத்தை யுடையபாலியன் தீங்கான சிற்றினஞ்சேருவானால் கெடுதியடைவான்.

ஆதலால், ஒருவரை நட்புகொள்ள விரும்பியவர்கள் முன்னாடி அவர்களுடைய குணகுணங்களை ஆராய்ந்து பின்பு நட்புகொள்ளவேண்டும்.

நட்பில் பிழைபொறுத்தல்.

உறவுகொண்ட ஒருவன் பொல்லாங்கான காரியத்தைச் செய்து விடுவானால்தான் அவனையல்லாமல் நேரிட்ட குற்றமென்று எண்ணி அதைக்குறித்துவருந்தாமல் பொறுத்துக்கொள்வோர் நல்லோர் என்பது நட்பில் பிழைபொறுத்தலாம்.

ஒருவனை நல்லகுணவானென்று நினைத்து விரும்பி நட்புகொண்டபின்பு அவனிடத்து ஒருபண்பாயினு மில்லாதிருந்தால்.

லும் ஒருதரம் நட்புகொண்டபடியினாலே அவனைக்கனப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியதேயல்லாமல் அவனது அறியாமையை வெளியிட்டுப் பேசலாகாது. அஃதெப்படியெனில், நெல்லுக்கு உரியும் நீருக்கு நுகையும் புஷ்பத்திற்கு இதழும் அவைகளை வெளிகாட்டாமல் தன் தன்நற்குணத்தால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பது போலவாம்.

அணையினாலே கட்டப்பட்டிருக்கும்சலம் அவ்வணையை உடைத்துக்கொண்டு போய்விடுமாகில் அதற்காக சனங்கள் அதனிடத்து பிணங்கிக்கொண்டிருப்பார்களோ? இராரீகள் ஏனெனில், அச்சலம்சகலபிராணிகளுக்கும் சீவாதாரமாயிருக்கிறபடியினாலே அதைப்போகவாட்டாமல் மறுபடி அணைபோட்டுக்கட்டிக்கொள்வார்களல்லவோ? அதுபோலவே ஒருவனைவருந்தி நட்புகொண்டபின்பு அவன் வெறுக்கும்படியாய்ப்பேசினாலும் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டியதே நட்பாளருக்குக்கடமையாம்.

நட்புகொண்ட ஒருவன் பொறுக்கத்தகாத ஒருகொடிய பொல்லாங்கைச்செய்தாலும் ஒருகால் நட்புகொண்டபடியாலதைநாடிப்பொறுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் நட்பு நீடித்திருப்பது கடினம்.

ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாங்குசெய்வோனைச் சிநேகனாக வுடைத்தாயிருந்தால் அவன்செய்த பொல்லாங்கைப்பொறுத்து தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொள்ளவேண்டுமெயல்லது அதற்காக அவனை விட்டுவிடலாகாது எப்படியெனில், எல்லாப்பொருள்களையும் பஸ்மமாக்கும் அக்கினியைக்கூட அதன்சுவாலையை மிதப்படுத்தி சனங்கள் தங்கள்வீட்டுக்குள் எடக்கிவைத்துக்கொள்ளுந் தன்மைபோலேதான்.

ஒருவன் தன்கைவிரல் நன்கண்ணிற்பட்டதென்று அதைத்தறித்துவிடுவானோ? அதுபோல ஒருவனும் தன்னிடத்தில் நட்புகொண்டவர்கள் பொல்லாங்கான காரியத்தைச்செய்தாரொன்று அவர்களை விட்டுவிடலாகாது. விட்டுவிட்டால் உலகம்பழிக்கும். இதற்குத்திட்டாந்தரம், கூடிப்பிரியெனென்று அவ்வை சொல்லிய நீதியைவிட வேறுவேண்டுமோ?

நல்லவர்களையே நல்லவர்கள் சிநேகிக்க வுடன்படுவார்கள். அப்படிச்சிநேகித்தபின்பு காலதேயவரீத்தமானத்தாலவர்களால் கமக்குப்பொல்லாங்குநேரிடுமாகி லதைத்தமக்குள்ளே யடக்கி

கீகொள்வார்களே யல்லாமல் வெளியிட்டிப்பேசார்கள். ஒரு வேளைதப்பி வெளியிட்டிப் பேசுவார்களாகில் அவர்களுங்குற் றமுள்ளவராவார்கள். ஆதலாலதைமறந்துவிடவேண்டும்.

தன்னாலே காதலிக்கப்பட்டவர்கள்செய்த காரியம் பிரா ணனுக்கு அபாயத்தைக் கொண்டிவரும்படியானதாகவிருந்தா லும் அதைப்பொறுத்துக்கொண்டு அவர்கள்செய்த குற்றத் தை மன்னிக்கவேண்டும். மன்னியாமல் அதைவெளியிட்டால் அச்சேர்க்கைவாசனை தன்னைபுந்துடர்ந்து தீவினைசெய்யுமெ ன்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆதலால் சுகந்தமுள்ள புஷ்பத்தோடுகூடிய இழிவான நாராயும் பெரியோர்களுங்கீகரிப்பதுபோல நட்பையுடையவ ர்களாலுண்டாகிய குற்றங்களையும் நட்பாளர் பொறுத்துக்கொ ள்வவேண்டும்.

தி நட்பு.

ஒருவனுக்குவறுமைவந்தகாலத்தில் சிநேகத்தைமறந்துசெல் வம்வந்தபொழுதுபழமைபாராட்டிஉறவுசெய்கின்றவர்கள்முக நட்பாளராயல்லது ஒருமையானவர்களல்ல - அவர்களை ஒருமை யுள்ளவர்களென்று நம்பினால் தீங்குவிளையும்.

குணமில்லாதவர்களுடையநட்புக்கொருவருமிடங்கொடு க்கலாகாது. ஒருவேளை அகலிமாத்தாய் அப்படிக்கொத்தநட்பு நேரிட்டு விருத்தியாகுமாகில அதினாலே அவர்கள்செய்யும்கொ டிமைக்குத் தாமுமுட்பட்டு ஆபத்தாகிய துன்பத்தையடைய வேண்டும். ஆதலால் தீநட்புக்கிடங்கொடுக்கலாகாது.

சர்ச்சனராகிய நல்லோருக்குத் தீயோருடைய சகவாசம் பொருந்தாது, ஒருவேளை ஆபூர்வமாக நேரிட்டிருந்தாலும் அதனால் தீங்குண்டாகுமென்கிறஅச்சத்தால் அவர்கள்பிள்ளைப் பூச்சிபோல ஒட்டியுமொட்டாமலுமிருந்து நீங்கிவிடுவார்கள்.

நல்லோர்களுடையநட்பு பலநன்மையைக் கொடுக்குமெ ன்பதை யுணராத தீயோர் அவர்களோடு ஏன் நட்புகொள்ளவி ரும்புகிறார்களென்றால், அவர்களுக்கு அறிவுசொர்வுபடுங்கா லத்தில் அவர்களுடையபொருளையபகரிப்பதற்குத்தான்.

பிறனாலே பலதாம் பலநன்மைகளைப்பெற்று அதைமறந்து அவனுக்கு நேரிட்ட துன்பத்திற்குத்தானுந்துணைப்படாமல் கெடுதிசெய்வோன், தீநட்பாளரில் தலைமையானவனென்றுசொ ல்லப்படுவான்.

தீர்ப்பு.

அறிவுடையவன் ஒருவனிடத்துப்பகையைமேற்கொண்டிருந்தாலும் அவனுக்கு ஆபத்துவந்தவிடத்து உதவியைச்செய்வானேயல்லதுகெடுதியைச்செய்யப்பாத்தியப்படான், அறிவிலானவனில் மிகுதியானபலனை ஒருவனாலேயடைந்திருந்துமதை நினையாமல் அபகாரத்தைச்செய்ய உடன்படுவான். ஆதலால் அறிவிலாருடைய உறவைப்பார்ச்சிலும் அறிவுடையவரது பகையினால் பலனுண்டென்று சொல்லப்படுகின்றது.

மிகுந்த சிநேகநெருக்கத்தினாலே பேதமின்றிவிரும்பிக்கேட்டுங்காரியத்தை எளிதில் நிறைவேற்றிக்கொடுக்க இடமுண்டாயிருந்தாலும் திரவியத்தாசையால் அதை மற்றொருவனுக்கு அணுகுலப்படுத்திக்கொடுப்போன், பொருத்தமுள்ள சிநேகனாக விருந்தபோதிலும் அவன்சிநேகத்தை அப்பொழுதேவிட்டு நீங்கியிருக்கவேண்டியதே தருமமென்று சொல்லியிருக்கின்றது.

தொழில்செய்வதினிடத்துப்பகையாகவும் வசனிப்பதினிடத்து நட்பாகவுமிருக்கின்றவனதுநட்பு நினைவிலேமாத்திரடல்ல - கனவிலுந்துன்பஞ்செய்யுமென்பதற்கு அய்யப்படவேண்டியதில்லை.

தனித்தவிடத்தில்மேல் வீழ்ந்துறவாடிப்பலர்கூடியசபையினிடத்தில் உரிமையிலலாத அன்னியனைப்போலக் குறிப்பித்துக்கொண்டிருப்போனதுநட்பை (பிணிக்குமருந்தூட்டி நிவர்த்திசெய்வதுபோல) நிவர்த்திசெய்து விடவேண்டியது.

ஆதலால், நன்மையைத்தராததீயோருடையசேர்க்கையால்விபரீதமுண்டாகுமென்று நினைத்து அத்தீயசகவாசத்தைவிட்டுநீங்கியிருக்கவேண்டும். கூடாநட்பு.

கூடாநட்பென்பது, ஒருவன் தனக்குள்ள பகைமுதலியதை முடித்துக்கொள்வதில்பொருட்டு மற்றொருவனுடனே பற்றில்லாமல் நட்புகொண்டிருப்பதேயாம்.

சிநேகமான ஒருவனுக்கு இக்கட்டுவந்தவிடத்துச்சகாயமாகவிராமல் அவனதுவினோதிகளோடு சேர்ந்து பகையைவினைவித்துக்கொண்டிருப்போன், கூடாநட்பினென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றான்.

பலகெட்டகாரியங்களையும்விட்டு நீங்கியிருப்பதில்பொருட்டாகவல்லவா நீதிநூல்களையோதியுணரவேண்டிமென்பது? அப்படியுணர்ந்துவந்துகெடுதியையுடையவர்களாகவிருந்தால் ஒது

யநூலால் பவன்யாது, ஒன்றுயில்லையல்லவா? ஆதலால் அப்படிக்கொத்தவர்களுடைய நட்புக்கிடங்கொடுக்கலாகாது.

ஒருவன் சிநேகனாகியமற்றொருவனைக்கண்டபொழுதே முசமலர்ச்சியொடுநகைசெய்து மதுரமான நல்லவசனங்களை வசனித்தாலும் அவன் உள்ளன்பிலாதவனாகக் காணப்படுவானாகில் கூடாநடப்பினனென்று கருதி அவனைவிட்டு நீங்கியிருக்கவேண்டும்.

மனதினிடத்துப் பகையைபுடையவன் அதைச்சாதித்துக் கொள்வதென்பொருட்டு தன்மனக்கவட்டை வெளிகாட்டாமல் மிகவுமுரிய சிநேகனைப்போல அபினயித்துக்கொண்டிருப்பானாகில் அவன் நயவஞ்சகனேயல்லது மெய்யான சிநேகனல்ல.

சிநேகத்திற்கு உரித்தல்லாத பகைவன் சிநேகனைப்போல உறவாடினாலும் உறவினனாகான். அவனை நம்பியொருவன் தனக்குள்ள பலமர்மங்களை யுஞ்சொல்லி அவனது ஆலோசனையின்படி நடக்கவுடன்பட்டால் முடிவில் துன்பப்படவேண்டியிருக்கும். அஃதெப்படியெனில், வில்லானது வணங்குமாயினும் அதுகுறித்தவஸ்துவிற் குத்தீங்கையுண்டாக்கும். அதுபோல உறவாக நடக்கின்ற பகைவரிடத்திருந்து பிறக்குஞ்சொற்கள் மிகவும் வணக்கமுள்ளதாக விருந்தாலும் அவர்கள் குறித்தகாரியத்திற்குத் தகுந்ததாக விருக்குமெயல்லது நன்மையைத்தருமென்று ஒருபோதும் நினைக்கலாகாது.

பகைவன் தனது தளர்ச்சியைக்காட்டித் தொழுதாலும் அழுதாலும் அதற்கிரங்கி அவனுக்கிடங்கொடுக்கலாகாது. ஏனெனில், அவன் தொழுவதுபோல கைகுவித்தாலும் அதற்குள் ஓராயுதம் மறைந்திருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களென்பதினாலேதான்.

பகையைபுடைய ஒருவன் தான் யதார்த்தமானவெனன்று பிறன்மதிக்கும்படியாகச் சிலமதுரவசனங்களைக்கொண்டு பிரமிக்கச்செய்தாலும் அவனிடத்து நம்பிக்கையைக்கலாகாது. வைத்தால் அவன் தனது தற்குணங்களை அப்பொழுதே வெளிகாட்டாவிட்டாலும் சமயம்வந்தபொழுது காட்டுவான். அப்பொழுது வியசனப்படவேண்டியிருக்கும்.

பகைவரிடத்து சிலவேளை நட்புகொள்ளும்படியாக நேரிட்டபொழுது அக்காலத்தை நோக்கி மனதினிடத்துப்பற்றில்லாமல் முகத்தால் மாத்திரம் நட்புசெய்து கழித்துவிடவேண்டுமென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நிலையில்லாத அவிவேகிகளோடுகொண்டநட்பு நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைவதுபோலக்காணப்படுமாயினும், சமீதியிலிடையிட்டிக்கெடுதியடைவதுமல்லாமல், கீர்த்திக்கும்கௌரவத்திற்கும் பழுதையுண்டாக்கும். அஃதெப்படியெனில், வைக்கோலிற்பற்றிக்கொண்ட தீவிருத்தியடைவதுபோலத்தோற்றினும் உடனே அணைந்துபோவதுபோலேதான்.

அசாத்தியமானகாரியத்தை முடிக்க முயற்சிசெய்கின்றவனும், எளிதில் நடத்திக்கொள்ளாங்காரியத்தில் சிரத்தையில்லாமல்விட்டுவிடுகின்றவனும் ஆகிய இவ்விருவரும் அறிவிலாரொன்பதற்கையமுண்டோ? இவர்களோடு உறவுசெய்தால் துன்பப்படவேண்டியதேயாம்.

நல்லோர்களுடைய நேசத்தைவிட்டு அறிவிலாத தீயோருடனே நட்புகொள்ளவிரும்புவது எத்தன்மையதென்னில், பசுவின் நெய்யோடிடப்பட்ட பொசிப்பைவிட்டு வேப்பெண்ணையோடுகூடிய பொசிப்பைவிரும்புவதுபோலாம்.

பார்வைக்கு அழகான ரூபத்தையுடைய ஒருவன், மனதில் ஒப்புறவில்லாதவனாக விருப்பானாகில் அவனதுசினேகம் சுண்டக்காய்ந்தபாலில் நீரைக்கலந்ததுபோலிருக்கும் அஃதெப்படியெனில், மதுரமான பாலில் சலத்தைக்கலந்தாலும் பாலின் சுவைமாத்திரங்குறைந்துநிறங்குறையாதிருப்பதுபோல குணமில்லாத அறிவினை எவ்வளவுருபவானாகவிருந்தாலும் அவனதுசினேகம்நேத்திரோற்சவமாசுமாத்திரமிருக்குமேயல்லது அதனால் எவ்வளவும் பிரயோசனமிராது.

அறிவினையுடைய நல்லோர்கள் புல்லறிவாளரோடு நட்புகொள்வார்களாகில் அதுவிரியன்பாம்போடு நாகம்புணர்ந்தாற்போலவாம். அஃதெப்படியெனில், விரியன்வயிற்றில் நாகத்தின் பிந்துபாய்ந்து கருப்பந்தரித்துவிருத்தியாகுமாகில் அந்நாகத்தின் ஆயுள் நாளுக்குநாள் தேய்ந்து அதுசீர்ணகதியடையுமென்பதுபோல அறிவிலாருடன்கொண்ட சினேகமும் விருத்தியாகுமாகில் நல்லவர்களுக்குள்ள எல்லாநன்மைகளும் நாளுக்குநாள் கெடுதியடையுமென்று நீதிகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆதலால், கூடாநட்பாகிய கெட்டச்சவாசத்தை விஷமா கநினைத்து அதற்குத்தாரமாகி நல்லவர்களைக்கண்டு சினேகிக்கவேண்டும்.

கள்ளினிடத்து விருப்பங்கொண்டதையுண்டு திரிகின்றவனுடையமனதில் அச்சமென்பதெவ்வள்வ்மிராத்தென்றும், அவனுடைய முன்னோர்க ளடைந்திருந்த கீர்த்திமுதலாகியது அவனிடத்திலுங்கொஞ்சஞ்சேர்ந்திருந்தால் அதுவுங்கெட்டு அவனும் இழிவுபெறுவானென்றும், முன்னூற்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சுபாவமான விவேகத்தைத் தன்னியல்பிலிருக்கவொட்டாமற்கெடுப்பதற்கேதுவாகிய கள்ளை உணர்வின்றியுண்டு களித்திருப்பவனுக்குப்புத்தி எவ்வளவுதெளிவுள்ளதாக விருந்தாலும் அவனைச்சான்றோர்கள் அறிவிலாமிருகங்களுக்குச் சரியாய்மதிப்பார்களேயல்லது குணவாகுக மதியார்கள்.

கள்ளையுண்கிறத்தினாலே தமக்கு மெய்மறதியுந்தமதுபுகழுக்குப்பழுதுமுண்டாகுமென்று அறிந்திருந்தும், அறிவிலார்போல அக்கள்ளை விலைகொடுத்தவாங்கியுண்டு மயங்கிக்கிடப்பவர்களை உல்கம்பழியாதோ!

கள்ளையுண்டேப்பமிடுகிறவனுக்குண்டாகுங் கெடுதியென்னவெனில், மனோவாக்காயங்களாகிய மூன்றுஞ் சுவாசீனமில்லாமற்கெடுதியடைவது மாத்திரமல்ல, இகபரங்களிலுள்ள மற் றெவ்விதநன்மையும் அவனுக்குக்கிடையாது. ஐயோ! இவன் கதி இன்னதென்றறிந்திலேம்.

கள்ளினதுசுபாவம் அதையுண்கிறவனது அறிவைத்தெளிவில்லாம லுறக்கமுறச்செய்யுமாதலால், அவனுயிருடனிருந்தாலும் இறந்தவனுக்குச்சமானமென்றே சொல்லப்படுவான்.

இரகசியப்பொருளைப் பிறருக்குச்சொல்லாமல் ஒருவன் தன்மனதினிடத்து ஒளித்துவைத்திருந்தாலும் அவன்கள்ளையருந்துவோகுக விருப்பானாகில் அதன்மயக்கத்தால் அவன் மனதிலொளித்த இரகசியப்பொருளையும் வெளியிட்டுச்சொல்வானென்றும், அதனால் அவனடையவேண்டிய எல்லாப்பிரயோசனங்களையு மிழந்துவிடுவானென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதற்குத்திட்டாந்தரமென்னவெனில், சாராயத்தைவார்த்துப் பூராயத்தைக்கேளென்றுசொல்லும் பழமொழிதான்.

கள்ளைமறைவாகவிருந்துகுடிக்கவிரும்புகின்றதுஒருவரு மறியாதிருப்பதிற்பொருட்டாகவல்லவா? மறைந்துண்டபின் புஅது அவனது சுபாவத்தைமறக்கும்படிச்செய்யாதோ? அப்பொழுது பிறர்கண்டுநகையார்களோ! இதனாலிழிவடையவேண்

டியிருக்குமென்று தோன்றுதோ ! இதற்கு உலகம்பழியாமற் புகழுமோ !

ஒருவன்கள்ளையுண்டிருந்தும் அதையுண்டதில்லையென்று சாதித்துச்சொல்லும்வசனம் மாறுவதற்குமுன்னமே முன்னுண்டிருந்தகள்ளினதுமயக்கந்தலைக்கேறி அவன்புத்திக்குச்சொர்வையுண்டாக்கி அவன் சாதித்தவசனத்தைப் பொய்யாக்கிவிடும்போது வெட்கப்படவேண்டியிருக்குமென்று னராமலிருப்பதற்கு அவிவேகமே காரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆதலால், உடலுலுங்கி நடுக்கமெடுப்பதற்கும், கண்ணிவப்பதற்கும், இரோமங்கூச்செறிவதற்கும், வாய்நுரைத்து வெருப்பதற்கும், சொற்குளிறுதற்கும், மெய்மறப்பதற்கும், முகம்வேற்பதற்கும், தலைதிரும்புவதற்கும், ஆள்சுழண்டு வீழ்ந்து புரள்வதற்கும், சற்று அழுவதற்கும், உடனே நகைப்பதற்கும், நினைப்பதொன்றும் சொல்வதொன்றுமாய் மாறுவதற்கும், மருண்டிவிழிப்பதற்கும், வாயில்வந்தபடி பிதற்றுவதற்கும், கூத்தாடுவதற்கும், கொக்கரிப்பதற்கும், இன்னும்பல இழிவான விகாரச்செய்கைகளுக்குங் காரணமாயிருக்குங் கள்ளுண்டலை நீக்கவேண்டும்.

சூ து .

சூதாடுதல் மிகவுங்கொடியது. அச்சூதால்வரும்பொருளினிடத்து இச்சைவைப்பது அதிலுங்கொடியது. ஆதலால் அதையொருகாலும் நினைக்கலாகாது.

ஒருவன் சூதின்னதென்று அறியாதவனாகவிருந்தாலும், அவன் சூதாடுமிடங்களிற்றங்கியிருப்பானாகில் அவ்வழியால்வரும் பழிபாவங்களுக்கு அவனுமுடன்படவேண்டியிருக்குமாதலால் அவனுக்கு உடனே தீங்குவரும்.

சூதாடுதலில் ஒருவனைச்சயிக்கத்தக்க வல்லமையுடையவனாகவிருந்தாலும் தோல்வையடைவதுசித்தமே, அதில்வெற்றி பெற்று பிரயோசனத்தை யடைவதில்லையோவென்றால், அந்த பிரயோசனமும் இராயால்மறைந்த தூண்டிலினிரும்பைமீன் விழுங்கியதுபோலவேயென்று சரியான உவமையால் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சூதாடுதலாலுண்டாகும் பிரயோசனங் கொஞ்சமாகவிருக்கினும் அது இன்னும்பெறலாமென்கிற விருப்பத்தையுண்ட

டாக் தின்றமையால், பின்பு நேரிநிம்நஷ்டம் மிகவுமதிசமாகவிருக்கும். ஆதலால், முதலி லுண்டாகியகொஞ்சப்பிரயோசனமுட்பிரயோசனமல்லவென்பது நன்றாய்விளங்குவதுமன்றி அதன்மையுடைய சூதாடலைவிரும்பியவர்கட்கு அறமுமின்பமுயில்லையென்பதும் பிரகாசமாகத்தோன்றாமற்போகாது.

உருள்கின்றபாச்சிகையினால்வரும் பொருள் ஏவ்வளவாகவிருக்குமோ? தெரியாது. ஆனால் அதனால் போகும்பொருள் அரசனுடைய பொக்கிசத்திலிருக்கும் திரவியத்திற்கு அதிகமாகவே யிருக்குமென்பது மெய்யேயாம்.

பல துன்பங்களை யுமுண்டாக்கிப் புகழையழிக்கின்ற சூதாடுதலைப்போல வறுமையைத்தருகின்றது. வேறொன்றில்லையெனக்கருதவேண்டும்.

சூதாடுதலையும் அதனிடத்தையும் அதற்குவேண்டிந்தொழிலையும் மேற்கொண்டவர்கள் ஒருகால் உயிருடனிருந்தும், இல்லாதவர்களாவார்கள். அஃதெப்படியெனில் - நன்மகாராசன் பாண்டவர்கள் - இவர்கள் சூதாடியதினால் சகலமேன்மையை யுமிழந்து வனவாசஞ்செய்து வறுமையடைந்ததினால் இருந்துமில்லாதவர்களானார்களென்பதுபோலேதான்.

செல்வத்தையழித்து வறுமையைக்கொடுக்கும் சூதாடலைவிரும்பி வெற்றிதோற்பறியாமல் அதிலேஉழன்றுதிரிகின்றவர்கள் இகத்தில்பெருமையையும் சவுக்கியத்தையுமிழப்பார்களென்பதுந்தவிர, பொய் களவுமுதலாகிய பாபகிருத்தியங்களைக் குறித்து ஏவப்படுகையால் மறுமையில் நரகத்துன்பத்திற்குப்பாத்திரர்களாவார்களெனவுஞ்சொல்லவேண்டிதலாகின்றது.

ஆதலால், சூதென்னுங்கெட்டசெய்கையைவிட்டுப்பகவானிடத்து நம்பிக்கைவைத்து நடப்போருக்குளல்லாப்பிரயோசனங்களும் எளிதில்செய்யுமென்று அறிந்துநடக்கவேண்டும்.

தீவினையச்சம்.

துடர்ச்சியாய்ப்பாபத்தைச்செய்துகொண்டிவரும்பாபிமேன்மேலும் பாபத்தையேசெய்துகொண்டு வருவானே யல்லது வெறுமேயிரான். ஆனால் பாவங்களுக்கஞ்சி நடப்போர் யாரோ அவர்களே சர்வோத்தமொனப்பிவார்கள்.

அக்கினி எல்லாவஸ்துக்களையுந் தகிக்கும் சுபாவத்தையுடைத்தாயிருந்தாலும் தன்னைச்சேராதவஸ்துக்களைத்துடர்ந்து தகிக்கமாட்டாது. தீவினையோவென்றால் அப்படியல்ல. ஒருவ

தீவினையச்சம்.

ன்தனதின்பத்தின்பொருட்டுசெய்யும் தீவினையாகிய அக்கினி அவனை எப்பொழுதும் துடர்ந்துகொண்டிருந்துவேதனைசெய்யும். ஆதலால் அக்கினியைப்பார்க்கிலும் கொடியதுதீவினையென்றசொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

ஒருவன் இடைவிடாதபடித்துன்பத்திற்கேதுவாகிய தீவினையைச்செய்துகொண்டிருந்தாலும்பெரியோர்கள் அதற்கஞ்சியதனைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பார்களாதலால் அவர்களுடைய அறிவும் நெறியும் மிகவும் சிறந்ததாகக்கொள்ளப்படும்.

பிறருக்குத்துன்பத்தைச்செய்துகொண்டிருப்பவனை அக்கொடியசெய்கையே முடிவில் நாசமடையச்செய்யும். மேலும் அவனாலே யேதேனும் உபகாரஞ் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அதுவும் அவனுக்குச்சமயத்தி லுதவாமற்போய்விடும்.

பொருளில்லாமையற்றி அதுகிடைக்கும்படியாகப்பிறருக்குத்துன்பத்தைச்செய்துயிர் வாழ்வோன் பிறவிதோறும் தரித்திரத்தையடைந்து துன்பப்படுவான். ஏனெனில் கெடுவான் கெடுநினைப்பானென்று சொல்லியபழமொழி பிரமாணமாகவிருக்கின்றதினாலேதான்.

துன்பத்திற்கேதுவாகிய செய்கைகளைச்செய்திருந்தாலே யுண்டாகிய கொடியபாபம் துடர்ந்துவருத்தப்படுதது மென் கிற எண்ணத்தையுடைய நல்லோர்கள் பிறருக்குத்துன்பத்தை செய்ய உடன்படார்கள்.

மிகவுங்கொடியவரான பகைவரிடத்திருந்துதப்பிப்பிழைக்க ஒருபாயமுண்டாயிருக்கலானாலும் பாபமான கொடிய செய்கையால்வருந் துன்பத்திற்குத்தப்பிப்பிழைப்பது கூடாதென்றும், அது பிறவிதோறும் பின்சென்று வருத்தப்படுந் துமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒருவனது உருவத்தின் சாயையென்னும் நிழல் காலைப் பொழுதிலும் மாலைப்பொழுதிலும் அதிகநீட்சியாய்க்காணப்பட்டாலும் அது உச்சிப்பொழுதில் அவனது காலடியில்வந்துசேரும். அதுபோல பிறருக்குச்செய்ததீவினை அப்பொழுது சவுக்கியம்போலக்காணப்பட்டாலும் பின்னாலே அவனைத்துடர்ந்துநின்றுகெடுக்கும்.

பாபம்வந்தனுசாமலிருக்கும்படிக்காத் துக்கொள்ளவிருப்பமுள்ளவன் துன்பத்தைத்தருவதாகிய தீவினையை பிறரிடத்துச்செய்ய வுடன்படாமலிருக்கவேண்டும்.

பாபம்செய்யின் இருமையிலுஞ் சுகத்தையடைவ தில்லை யென்று அறிந்த நல்லோர்கள் தூர்மார்க்கவழியிற் சென்றுபிற ருக்குத் தீவினையச்செய்ய வுடன்படார்கள்.

ஆதலால், தீவினையென்பதுபலநற்கருமங்களையுங்கெடுக்க த்தக்கதென்றுணர்ந்து அதற்கஞ்சித்தூரமாகவிருக்கவேண்டும்.

உபகாரம்.

தெய்வலோகத்தில் சுகவசுகமுமுளதென்பதினால் அவ்வி டத்தில் இரப்போருங்கொடுப்போருமில்லை. அதைப்பற்றி அவ்வுலகத்தில் உபகாரமென்பதுமில்லை. இவ்வுலகத்திலோவெ ன்றால், இரப்போருங்கொடுப்போருமுண்டாயிருக்கின்றமை யால் உபகாரஞ்செய்வதற்கிடமுண்டென்றும், உபகாரத்தைப் பார்த்திலும்சிறந்தசெல்வம் வேறொன்றுமில்லையென்றும், சொ ல்லப்படுகையால் தெய்வலோகத்தைப்பார்த்திலும் இவ்வுலகமே சிறந்ததென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

நல்லோர்கள் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமலே உபகார ன்செய்வார்களென்பதற்கு நிதர்சனமென்னவெனில், உலகத் தாராலே ஒருதவியும்பெறாதமேகங்கள்சுடல்நீரைத்தற்செயலா ய்கொண்டுவந்துபெய்து உயிர்களை ரக்ஷிப்பதுவேயாம்.

உலகநடையை அனுசரித்துப்பலருக்குமுபகாரஞ்செய்ய வன் இறந்தாலும் பூமியினிடத்து உயிருடன் வாழ்ந்திருப்பா னென்றும், அவ்வித உபகாரத்தைச்செய்யாதவன் எத்தனைகால ம் உயிருடனிருந்தாலும் செற்றப்பிணத்தோ டொப்பாவா னென்றும் சொல்லியதற்குப்பொருளென்னவெனில், முன் னோர்களினது நீதிநூலின்பொருளையுணர்ந்து அவ்வழிபாட்டு க்கு மாறபாடில்லாமல் உபகாரத்தைச்செய்து நடப்பவன் அ றிவுடையவென்றும் மனிதச்சனமெடுத்தும் உயிரிற்குரி யஅறிவும் அதற்குத்தக்கசெய்கையுமில்லாவிடின் அவன் அறிவி லானென்றும் ஆதலால் உயிரிலானென்றும் குறிப்பித்திருப்ப துவேயாம்.

உபகாரிகளிடத் துண்டாசியசெல்வம் பலருக்கு முபயோ கமாக விருக்குமென்பதற்குத் திட்டாந்தரமென்னவெனில், ஊருக்குள்ளிருக்கும் குளத்துநீர் பலருக்கும் உதவியாகவிரு ப்பதுபோலவும் அவ்வூர்மத்தியையிலிருக்கும் மாடாம் தனக் குள்ள இலை காய் கனிமுதலியதுகளை பிறருக்குத்தருவதுபோ லவுமாம்.

உபகாரம்.

உதவிசெய்வதே நலமென்றுணர்ந்திருக்கும் புத்திமான் தனக்குத்தரித்திரம்வந்தகாலத்திலும் அவ்வுதவிசெய்யும்நெறியைமறந்துதளரவிடமாட்டான் ஆனால் உபகாரஞ் செய்வதற்கிடமில்லாதவிஷயத்தில் தான்சனனமெடுத்தது நிஷ்பலமென்று வியசனப்படுவான்.

உபகாரத்தின்பொருட்டுத் தன்னைப் பிறரிடத்துவிற்பது கூடாதகாரியமானாலும், அது புகழையுண்டாக்கின்ற படியால் அப்படிவிலைப்படுவதினாலேயுங்கூற்றமில்லையென்று பெரியோருரைத்திருக்கிறார்கள்என்பதற்கு அரிச்சந்திரனுடைய சரித்திரமே நிதர்சனமாயிருக்கின்றது.

கீர்த்திபெற்றுவாழ்வதற்குக் கல்வியாண்மைமுதலாகியகாரணங்கள்பலவுண்டாயிருந்தாலும் அவைகளைப்பார்க்கிலும்உபகாரத்தால்வருவதே சிறந்தபுகழென்றும், அப்புகழ் நெடுங்காலம் நிலைபெற்றிருக்குமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உலகத்தில் எப்பொழுதும் அழிவில்லாமல்புகழ்டம்பினால்நிலைபெற்றிருப்பதற்கு உபகாரமே முக்கியகாரணமாயிருக்கின்றதாதலால், மானிடசொருபத்தைப்பெற்ற யாவரும் உபகாரஞ்செய்வதில் மனத்தளர்ச்சிசெய்யலாகாது.

உபகாரியாகியகுணவானவன் இகத்திலும் பரத்திலும்எக்காலத்தில் வாசஞ்செய்வானென்பதற்குப் பொருளென்னவெனில், அவன் தான்செய்த தர்மத்தின்பயனால் சொர்க்கானுபவம் பெற்று மகிழ்ந்திருக்கங்காலத்தில் அவனதுகீர்த்தி யுலகத்தில் நிலைபெற்றிருக்குமென்பதுதான்.

பூமியினிடத்திலெடுக்கப்படுஞ்சனனங்களில் மனிதச்சன்மஞ்சிறந்தது. அந்தச்சனனமெடுத்தபின் உபகாரியென்று பெயரொடுப்பது அதிலுஞ்சிறந்தது. அப்படிக்கில்லாத சனனம்மிருகசனனத்திலுந்தாழ்வானது ஏனெனில் மிருகமும்வளர்ப்பவர்களுக்கு உதவிசெய்வதினாலேதான்.

ஆதலால், ஒப்புரவறிந்துஉபகாரத்தைச்செய்துபுகழடையவேண்டும்.

ந ஐ க .

தமக்குள்ள செல்வத்திற்குத்தக்கபடி இரப்போருக்கில்லையென்று சொல்லாமல் கொடுப்பதையே ஆபரணமாகக்கொண்டவரிடத்து அச்செல்வம் பெருக்கமுற்றிருக்கும்.

ஒருவன் நன்மாரீக்கத்திற்பிரயாசப்பட்டுச்சம்பாதித்ததிரவியத்திலெவ்வளவாகிலும் இரப்பவர்களின்குறிப்பறிந்துகொடு

த்துத்தானுஞ் சுகத்தையனுபவித்திருப்பது அவனுக்குச்சுகசீவனமாம். அப்படியல்லாமல் திரவியத்தைத்தேடித்தானுமனுபவியாமல் எளியவருக்குங்கொடாமல் புதைத்துவைத்துக்காப்பாற்றுவதினால் அவனுக்குப்பயனில்லையாகிலும், பொன்காத்தபூதமென்றலகமிகழும்பயன்மாத்திரமுண்டாயிருக்கலாம்.

அதிதிமுதலியோர் தங்கள்வறுமையாலிரந்து கேட்கினும் உபகாரஞ்செய்யாதவனுடைய திரவியம் எவ்வளவுதிரளாகவிருந்தாலும் பயனில்லாமற்கெடும். உபகாரத்திற் செலவுசெய்தால்அது விருத்தியாகிறதுமல்லாமல் கீர்த்தியை யுண்டாக்கும்.

கிடைத்தபொருளில் நாலிலொருபாகம் தருமகயிங்கரியத்தில் செலவுசெய்யவேண்டுமென்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றமையால், தனக்குண்டாகிய குறைவைநினையாமல் பிறருக்குக்கொடுப்பதே சிறந்தகொடையாம்.

செல்வத்தைபுடையஒருவனிடத்தில் ஒருதரித்திரன்வந்தமித்துத்தனதில்லாமையைச்சொல்லி இரந்துகேட்பானாகில் அவனது துயரத்தைநீக்காமல் தன்னைப்போலொத்தபாக்கியவான்கருக்குக்கொடுத்துத்தானுமுண்டி களித்திருப்பவனுடைய செல்வம் அரியதவஞ்செய்து பெற்றதாகவிருந்தாலும் இரப்போருக்குதவாமையால்நிலையில்லாமலழிந்துவிடும். ஆதலால் தாதிருத்துவமென்னுங்கொடையே உத்தமகுணமாம்.

திரவியமின்மையால் ஒருவன் புல்லமுதுபடியைக்கொண்டிகாலங்கழிப்பவனாகவிருந்தாலும், தானுண்ணும்போதுவந்த அதிதிக்குத்தானுண்ணுஞ்சாதத்தில் கிஞ்சித்துபாகித்துக்கொடுத்தண்ணவேண்டும். அப்படிக்கொடாமலுண்டோனை பிற்காலத்தில் இட்டுண்ணாதபாவிடென்று உலகம்பழிக்கும்.

வறுமையிற்றுன்பப்படுவோருக்கு உபகாரஞ்செய்ய உடன்பட்டவர்களை உலகம்புகழும். உண்டாயிருந்தபொழுது ஒருவருக்குமுதவாமல் வறுமைவந்தகாலத்தில் முன்னமே உபகாரஞ்செய்யாமற்போனோமென்கிற அதுதாபமுற்றவர்களை உலகம்பழிக்கும்.

தனக்குந்தன்குற்றத்தாருக்குமுதவுமென்றெண்ணி தனக்குள்ளதிரவியத்தைப் பிறருக்கீயாமல் பூமியினிடத்துப்பத்திரப்படுத்திவைக்கும் புல்லறிவாளர்களின் விவேகத்தின்தன்மையைக்கண்டு பூமிதேவி நகைசெய்வாளென்று சொல்லவேண்டியதேயில்லை. ஏனெனில் பூமியினிடத்து வைத்தபொருளை அனுப

வியாமல் இறந்தவர்களைத்தனைபெயர் என்றுசொல்லக்கூடும்?
 தானுண்டதும் ஒருவருக்குக்கொடுத்ததுமாத்திரமேதன்
 பொருளென்றும், உபகாரத்திற்கொடுத்த அப்பொருள் மறு
 மைக்குத்துணையாமென்றும், அப்படிஉபகாரஞ்செய்யாமல்கா
 ப்பாற்றிவைத்தபொருள் முடிவில் தனக்குதவாமற்போகுமெ
 ன்றும், முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

நூற்றிலொருவன் சூரனென்றும், ஆயிரத்திலொருவன்ப
 ண்டிதனென்றும், லக்ஷத்திலொருவன் சபையில் பிரசிங்கிக்கத்
 தக்கவாக்குடையவென்றும், தாதாவானவன் உண்டோ இல்
 லையோவென்றும், சொல்லியதில் பொருளென்னவெனில், தாதி
 ருத்துவமே எல்லாவற்றிலும் சிறந்தகுணமென்பதாம்.

பேரிசையின்தொனி யோசனைதூரத்திலும், மேகத்தின்க
 ரீச்சிப்பு பனிரண்டு யோசனை தூரத்திலும், தாதாவானவனுடைய
 கீர்த்தி எவ்விடத்துங் கேட்குமென்றுசொல்லியிருக்கின்றது.

தாதிருத்துவம், இன்சொலுரைத்தல், மனத்தயிரியம், பகு
 த்தறியும் அறிவு, ஆகிய இக்குணங்கள் அவரவர்களுக்கு சுவபா
 வமாக வுண்டாகவேண்டுமேயல்லாமல் ஒருவராலே கற்பிக்கப்ப
 ட்டகுணங்களுல்லவென்றுசிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இறந்துபோகவேண்டியநாள் இன்னந்தூரமாகவிருக்கிற
 தென்றும், ஆதலால் தருமத்தைப்பின்னாலே செய்வோமென்
 றும், ஆலசியமாகவிராமல் உடனே தருமத்தைசெய்யவேண்டு
 ம். ஏனெனில், நமதுஆயுளும் பொருளும் நாளைக்கிருப்பது
 நிசமல்ல.

பலருக்குமுபகாரஞ்செய்பவர்களுடைய செல்வம் பரி
 முதலாய் முளைத்துக்காய்த்துப்பலனையளிக்கும் பனைமரத்தை
 ப்போலவிளங்கியிருக்கும். உபகாரஞ் செய்யாதவர்களுடைய
 செல்வம் எவ்வளவுமிகுதியாகவிருந்தாலும் சடுகாட்டுக்குள்வா
 ழும் ஆண்பனையைப்போலிருக்குமேயல்லது வேறுபிரயோச
 னத்தைக்கொடாது.

கீர்த்திபெறவேண்டுமென்றாலும், மறுமைக்குத்துணை
 யாக்கிருக்குமென்றாலும், கேட்போர்களுடைய முகத்திற்கு
 ஞ்சியாலும், நல்வழியிற்சம்பாதித்தபொருளைக்கூடியமட்டி
 லும் உபகாரமாகச்செலவுசெய்கிறவர்கள் நல்லோர்களாலேகீர்த்
 திபெற்றவாழ்வார்கள்.

ஆதலால், யாவரும் உபகாரமுதலிய நற்கருமங்களிற்செ

லுத்தப்படுந் தாதிருத்துவமென்னுஞ் சிறந்தகுணத்தைக்கைக்
கொண்டு கீர்த்தியடையவேண்டும்

இனியவை கூறல்.

ஒருவன் பிறனிடத்தில் வஞ்சனையில்லாமல் அன்புடன் இ
ன்பமாயும் இதமாயுமிருக்கின்ற வார்த்தைகளைப்பேசி அவனைச்
சந்தோஷப்படுத்திவதே இனியவைகூறலெனப்படும்.

மனமகிழும்படியாக ஒருவனுக்குவேண்டிய திரவியத்தை
கீகொடுப்பதைப்பார்க்கிலும் அவனைக்கண்டமாத்திரத்தில் முக
மலர்ந்து இனியசொற்களால் வரவழைத்து உபசரிப்பதைவிட
மிகுதியான நன்மை வேறொன்றுமில்லை.

ஒருவனைத்தூரத்தில்கண்டபொழுது முகமலர்ச்சியோடும
னமுவந்துபார்த்து அப்படியே சமீபத்தில்வந்தவுடனே மன
மும் வாக்கும் வேறுபடாமல் விகிதமாய் வரவழைப்பதைப்பா
ர்க்கிலும் இனிமை வேறுவேண்டியதில்லை.

எல்லவருடனேயும் அன்போடு வசனித்துக்கொண்டிரு
ப்பவனுக்கு உலகத்தார் நட்பாகி வேண்டியவுதவியைச்செய்வா
ர்களாதலால், அவனைத் தரித்திரம்நெருங்குவதற்கு அஞ்சும்.

பெரியவர்களிடத்து வணக்கமாகவும், மற்றெல்லோரிடத்
தும்இதமாகவும், அன்புடன்வசனித்துபசரிப்பவனுக்கு இந்த
க்குணமே சிறந்த ஆபரணமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கு
மாதலால் அவனுக்கிதைவிடவேறுபுகழ்ணம்வேண்டிவதில்லை. இக்
குணங்களில்லாதவர்கள் விலையுயர்ந்த இரத்தினஆபரணங்களைத்
தரித்துக்கொண்டிருந்தாலும்மண்ணினாற்செய்த பிரதிமைக்கு
மேற்சோடித்த ஆபரணங்களைப்போலிருக்குமெயல்லது அழ
குபொருந்தாது.

பிறருக்கு நன்மையைத்தரு மினியசொற்களின்னவையெ
ன்று ஆராய்ச்சிசெய்து அவ்வசனங்களையேசொல்லுகின்றவனுக்
குப்பாபங்குறைந்து தருமம்மேலிட்டிவளரும். ஆதலால், அவ
ன் இம்மையில் சுகத்தையும், மறுமையில் மோக்ஷத்தையும்,
அடைவான்.

இனியசொற்களால் பலநன்மையுமுண்டாகுமென்று தெ
ரிந்திருந்தும், அதைக்கவனியாமல் கடுமையானசொற்களைச்
சொல்லவிரும்புவோன் மூர்க்கனெனப்படுவதுமன்றிப்பகைக்
கும் நகைக்கும் பாத்திரனாவான்.

நன்மையைத்தரும் இனியவசனங்கள் அனந்தமுண்டாயி

இனியவைகூறல்.

ருக்க அவைகளை விட்டுத் தீமைகளைத் தருங்கொடுமையான சொற்களைச் சொல்ல விரும்புவது எத்தன்மையதாகவிருக்கிறதென்றால், புசிப்பதற்கு மதுரமான நல்லகனிவர்க்கங்களிருக்க அவைகளை விரும்பாமல் எட்டிக்கணியைப் புசிக்கவிரும்பியது போலவாம்.

ஆதலால், நல்வசனத்தை வசனிக்கவும், கெட்டவசனங்களை நினையாதிருக்கவும் வேண்டும்.

புறங்கூறமை.

ஒருவன் தருமத்தின்பெயரைக்கூட கனவிலாகிலும் நினையாமற்பாவங்களையே செய்கின்றவனாகவிருந்தாலும், அவன்பிறனைக்காணாவிடத்திகழ்ந்து பேசாதிருப்பானாகில், இவ்வொருகுணத்தினாலே அப்பாவங்களையெல்லாம் ஒழித்து புண்ணியபலத்தை யடைவான்.

தருமங்களையழிப்பதைப்பார்க்கிலும் பிறனைக்காணாவிடத்து நிந்தித்துப்பேசுவது மிகவுங்கொடியது. அவனைக்கண்டவிடத்து ஒருமையானவனைப்போல நகைபுரிந்துறவாடுவது அலுங்கொடியது இவ்விதமாகப்புறங்கூறியுறவாடுவதைவிட இறப்பதே நலம். ஏனெனில் இறந்துவிடுவதினாலே அப்பாவமொழிந்துவிடுமென்றும், அதனாலே புறங்கூறாதவர்பெறும்பலனை மறுபிறப்பிலடையலாகுமென்றும், முன்னொருரைத்திருப்பதினாலேதான்.

ஒருவன்முன் நின்று தாக்கீணியமில்லாமல் இகழ்ந்துபேசினாலுங் குற்றமில்லை, அதனால் சிநேகத்திற்கும் பங்கமுண்டாகாது அவனைக்காணாவிடத்திற்பழித்துச்சொல்வானாகில் அதனால் குற்றமுண்டாவதுமல்லாமல், பகையால் தீமைபுமுண்டாகும்.

பிறரிடத்துக் குற்றத்தையே சொல்வோன், இயல்பாகவே தருமத்தையெடுத்துப்பேசுவானாலும், அது மனமொத்த சொல்லென்று நம்பப்படாது. ஏனெனில், புறங்கூறும் அற்பகுணமவனிடத்துக் குடிக்கொண்டிருப்பதினாலேதான்.

பிறரிடத்துண்டாகியபழியைக்குறித்து அவர்களில்லாதவிடத்தில் இகழ்ச்சியாய்ச்சொல்லிக்கொண்டிருப்பவனது குற்றங்களிலொன்றை ஆராய்ந்தெடுத்து வெட்கப்படும்படி அவனது நேரில்சொன்னாலதைகேட்டு அவன் வருத்தப்படுவானோ?

சுற்றத்தார்முதலாயினோர் தன்னவிட்டு நீங்கியிருக்கும்படியாக அவர்களிடத்திற் குற்றங்கூறுங்குணத்தைப் பிரதான

மாசுவுடையவன் அவர்கள் சந்தோஷிப்படும்படியான நல்வசனங்களைச் சொல்ல அறிவானோ? அறிவானுகில்புறங்கூறுதலாகியகெட்டசெய்கை அப்பொழுதே அவனைவிட்டுத் தீங்கிப்போய்விடும்.

தன்னோடுநெருங்கி புறவாடும் நட்பினனுடைய குற்றங்களைக்காணவிடத்து சூறாகத்துற்றுகின்றவன் அயலவனிடத்து என்னகொடுமையைச்செய்வானோ தெரிந்திலேம்.

எல்லாவற்றையுஞ்சுமக்கின்ற பூமிதேவிக்குப் புறங்கூறுவோருடைய சரீரத்தைச்சுமப்பது மிகவும் பளுவாயிருக்கும். ஆனால் அக்கொடியவர்களைபுஞ்சுமப்பதுதனக்குத்தருமென்றுகருதி மெளனமாகவிருக்கிறாள். அதுபோல புறங்கூறுவோருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பது நல்லோர்க்குக் கடமையாயிருக்கும்.

புறங்கூறுவதற்காகப்பிறருடையகுற்றங்களை யாராய்கின்றதும் குற்றமாதலால், அவன்இந்தத்தன் குற்றத்தையும் ஆராய்வானால் "இதனாலுண்டாகிய பாபமொழிந்து இருமையிலுஞ்சுகத்தைபடைவான்.

ஆதலால், பிறர்மீது குற்றங்கூறுதலாகிய துற்குணத்திற்கிடங்கொடாமல் நற்குணத்தைவகிப்பதே நலமென்றெண்ணி நடக்கவேண்டும்.

பயனில் சொல்லாமை.

அறிவுடையவர்கள் வெறுக்கும்படியான ஷண்சொற்களைச் சொல்லுகின்றவன் எவ்வளவு சிறப்படைந்திருந்தாலும் அவனை நல்லோர்கள் மாத் திரமல்ல, எல்லவரும் இழிவாய்ப்பேசுவார்களேயல்ல துபுகழ்ச்சியாகப்பேசார்கள். ஆதலால் இதைக்கவனிப்பவன் பயனைத்தராதசொற்களைச்சொல்ல விரும்பான்.

அறிவுடையோர்கூடிய சபையினிடத்து பிரயோசனத்தைத்தராத ஷண்சொற்களைச்சொல்லித் தனக்குத்தானேசந்தோஷிங்கொண்டிருப்பவன் எவ்வளவுசெல்வத்தை யுடையவனாகவிருந்தாலும் அவன்நீதியை அறியாத அவிவேகியென்று சொல்லப்படுவதற்குப்பதிலாய் வேறொன்றுஞ்சொல்லப்படான்.

நல்வகுணத்தைபுடைய கல்விமான்கள் உண்மையும், மானுரியமுமில்லாத அப்பிரயோசனமானசொற்களைச்சொல்ல விரும்பார்கள். விரும்புவார்களாகில் அவர்கள் முன்பெற்றிருந்த மேம்பாட்டையும் சிறப்பையும் இழந்துவிடுவார்களென்பது சித்தமே.

பயனில்சொல்லாமை.

அப்பிரயோசனமானசொற்களை நல்லவைகளென்று எண்ணிச்சதாசாலமும் பிறரிடத்துச்சொல்லி மகிழ்ச்சியடைகின்றவர்களே மனிதர்களுக்கூள் பதொன்று சொல்லப்படுகின்றார்கள்.

நீதியோடு சேராதசொற்களே பயனைத்தராதசொற்களாம் அவைகளை விவேகிகள் சொற்பனத்திலுஞ்சொல்ல வுடன்படார்கள். உடன்பட்டாலோ, விவேகியென்கிறபெருந்தன்மைஅவர்களேவிட்டுநீங்கிப்போய்விடும்.

புருஷார்த்தங்களுக்கூள் முக்கியமானது மோக்ஷமென்றும், அதையடையவிரும்பிய நல்லோர்கள்பயனைத்தராதவிண்ணொற்களைச்சொல்ல ஒருபோதும்விரும்பார்களென்றும், சொல்லிய இந்தநீதியை உணர்கின்றவர்கள் வீணானசொற்களைச்சொல்ல உடன்படார்கள்.

காமம் - வெகுளி - மயக்கம் - இவைகளைத்துறந்த பெரியோர்கள் மறந்தாவதுபுன்மொழிகளைப்பேசார்கள். ஏனெனில், புன்மொழியினாலுண்டாகுந் தீமைகொடியதென்று முன்னொருரைத்த நீதிவாக்கியங்களின்பொருளையுணர்ந்திருப்பதினாலேதான்.

ஆதலால், பயனிலாப்புன்சொற்களைப்பேசுகிறதினால் பற்பலநன்மைகளுங்கெடுமென்றுணர்ந்து அவ்வழக்கத்திற்கிடங்கொடாதிருக்கவேண்டும்.

தெரிந்துசெயல்வகை.

உலகத்தில் ஒருகாரியத்தைச்செய்யமுயல்கின்றவர்கள் அதனாலுண்டாகும் நன்மைதீமைகளுக்கூறித்து முன்னமே விசாரித்தறிந்து பின்பு காரியமுயற்சிசெய்து நன்மைபெறவேண்டும்.

ஒருதொழிலைச்செய்வதினால் இலாபமும்நஷ்டமுமுண்டாவது இயல்பாயிருக்குமாதலால், நஷ்டத்தைமாதீரம் நோக்கி அத்தொழிலைவிட்டுவிடலாகாது. ஆனால் நஷ்டமிய்வளவாயிருக்குமென்றும், இலாபமிய்வளவாயிருக்குமென்றும், தெரிந்துகொண்டு இலாபம் அதிகமாயிருக்குமாயின் தொழிலைவிடலாகாது. நஷ்டமதிகமாகக்காணப்படுகிறபக்கத்தில் அதையுடனே விட்டுவிடவேண்டும்.

ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கும்போதேஅதனாலுண்டாகும் லாபநஷ்டங்களின் ரீதியையும், அதைநடத்தவேண்டிய விதத்தையும், அதற்குநேரிடுமிடையூறுகளையும், அவைகளை நீக்கிக்கொள்ளத்தக்கமுசாந்திரங்களையும், இவைமுதலாகிய காரியங்களையும்புத்தி கூர்மையல்லகுத்தறிந்து அக்காரியத்தைச்செய்ய

முயன்றால் பலனையடையலாம். இவைகளி லொன்றுகுறைந்தாலும் நஷ்டமடையவேண்டியிருக்காது.

ஒருவன் தான்செய்யுந்தொழில் தனக்குச்சாத்தியமாகுமென்றும் ஆகாதென்றுந்தெரியாமல் தன்னால் நடத்தக்கூடாத அச்சாத்தியமானதொழிலில் பிரவேசித்து அதைமுடிப்பதற்கு முயற்சிசெய்வானாகில் அவன்கடைசியில் பலநஷ்டத்தையடைந்துகொண்டிப்போவான்.

ஒருகாரியத்தைச் செய்ய கருத்துகொண்டவன் அதைத்தனக்குமேலான புத்திமான்களிடத்துச்சொல்லி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத்தெரிந்துகொண்டு பின்பு தான்தனியாகவிருந்து தகுந்தகாதென்று ஆலோசித்துச்செய்வானாகில் அப்படிக்கொத்தவனுக்கு எல்லாக்காரியமும் சாத்தியமாகும்.

ஒருகாரியத்தைத்தொடங்குவதற்குமுன்னமே அதைக்குறித்துத்தகுந்தபடி யோசித்துத்தொடங்கவேண்டும். அப்படியல்லாமல்தொடங்கியபின்பு ஆலோசிப்போமென்று ஆலசியமாகவிருந்துவிட்டால் அதனால் நேரிடுந்துன்பத்தைக்குறித்து துயரமுறவேண்டும். ஆதலால் எக்காரியத்திற்கும் முன்போசனைவேண்டும்.

எல்லவராலேயும் அங்கீகரிக்கப்படும்படியானகாரியத்தை யெண்ணிச்செய்வதேதருமம். அப்படிச்செய்தாலதற்குயாவருஞ்சந்தோஷமாகவே சகாயஞ்செய்து அக்காரியத்தை முடிவுபெறும்படிச்செய்வார்களேயல்லது இகழ்ச்சிசெய்யார்கள். தகாதஷண்காரியத்தைச்செய்தாலோவெனில் அதற்கொருவரு முடன்படாமலிருப்பதுமல்லாமல் யாவருங்கைகொட்டி நகைப்பார்கள்.

ஆதலால், ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்குவதற்குமுன்னமே அது தகுந்தகாதென்று தெரிந்துசெய்யவேண்டும்.

பொச்சாப்பு.

பொச்சாப்பெனப்படும்மறதி யாரிடத்திலிருக்கின்றதோ அவர்களுக்குள்ள எல்லாச்செல்வமும் சிறப்பும் அழிந்துபொருமென்று முன்னொருரைத்திருக்கிறார்கள்.

மறதியென்பதுதீராக்கோபத்தைப்பார்க்கிலும் கொடியதாம். அதைப்பற்றறவொழித்தவனுக்கு மற்றக்கெட்டகுணங்களிருந்தாலு மவைகளை நீக்கவேண்டுமென்கிற பிரயத்தினம் வேண்டிவதில்லை. ஏனெனில், மறதியென்னும் ஓர் குணத்தைநீக்குவ

பொச்சாப்பு.

தினல் மற்றவைகள் தமக்குத்தாமே விலகிப்போய்விடு மென்பதினாலேதான்.

ஒருவனை வருத்திக்கொண்டிருக்குந்தரித்திரம் அவனது அறிவை மழுங்கவைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல, மறதியென்னுந்துற்குணம் ஒருவனிடத்திருக்குமாகில், அது அவனுக்குண்டாகும் பிரயோசனங்களைக்கெடுத்து அவனைத்தரித்திரத்தில் வருந்தும்படிச்செய்யும்.

மறதியென்னும் மனச்சோர்வுடையவனுக்குக்காரியத்தாழ்வுநேரிடுமென்பது யாவர்க்கும் அநுபவமாயிருக்கும். அஃதெப்படியெனில், ஒருவன் எந்தக்காரியத்தைப்போதுசெய்யவேண்டுமோ அந்தக்காலத்தமறந்துவிடுவானாகில் அதனாலவனுக்குக்காரியங்கெடுவதுமன்றி உத்தேசித்தபலனுங் கைகூடாது.

பின்னாலேவரப்போகிற துன்பத்தை முன்னாடியறிந்துதப்பிவித்துக்கொள்ளவேண்டிய யத்தனத்தைச்செய்யாமல் மறதியினால் சும்மாயிருப்பவன் துன்பத்தையடைவானென்றும், அம்மறதிக்கிடங்கொடாமல் கவனத்தோடிருப்பவன் துன்பத்திற்குள்ளாகமாட்டானென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மனச்செருக்கினாலுண்டாகும்மறதிசிறப்புடையநற்காரியங்களையிழந்துவிடச்செய்யுமாதலாலிதையுணர்ந்த நல்லோர்கள் அம்மறதிக்கிடங்கொடார்கள். ஏனெனில் அம்மறதிக்கிடங்கொடுப்பதே கேட்டுக்கிடங்கொடுத்ததாகுமென்பதினாலேதான்.

ஒருவ்பாருளையடைய விருப்பங்கொண்டவன் மறதியாகிய சோர்வைத்தன்னிடத்திலில்லாமல் ஒழித்துவிட்டால், தான் அவனுக்கு அப்பொருள் கைகூடும்.

ஆதலால், மனதுக்குச்சோர்வைத்தரும் மறதியைத்துறந்துவிடும்புத்திமானுக்கு எல்லாநன்மையுந்தானேவந்துகூடுமென்கிறபிரமானத்தை யாவருங்கைக்கொள்ளவேண்டும்.

ஊக்கமுடைமை.

ஊக்கமுடைமையென்பது மனத்தயிரியத்தையுடைத்தாயிருக்குதல் - இம்மனத்தயிரியத்தையுடையவனுக்கு எல்லாச்சீருஞ்செல்வமுமுண்டாகும் - இம்மனத்தயிரியமில்லாதவனாலெவனில், எவ்வளவுசெல்வத்தையுடைத்தாயிருந்தாலும் அதைக்காப்பாற்ற வல்லமையில்லாதவனாகவிருப்பானாதலால் தரித்திரத்தால் வருத்தமடைவான்.

மனதுலுதிக்கும் உற்சாகமே நிலைபெற்றசெல்வப்பேறுக

சூக்காரணமெனவும், அவ்வுற்சாகமில்லாதவர்களது செல்வம் நிலையிலாத சரீரமழிந்துவிடுவதுபோல மழிந்துவிடுமெனவும், சொல்லிய இந்தநீதியின் உண்மையுணர்ந்தவர்களே தயிரியவான்களென்றும், அவர்களிடத்து லக்ஷமிதாண்டவமாடுவாளென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உற்சாகமென்னுந்தயிரியத்தையுடையவன் தனக்குள்ளசெல்லப்பொருளையிழந்துவிடுவானாலும், தயிரியத்தைவிடாமலிருப்பானாகில் அவனிடத்திலுள்ள தயிரியலக்ஷமியைத்தேடிக்கொண்டு பாக்கியலக்ஷமியும் அவனிடத்திற்குவந்துசேருவான்.

அல்லிப்புவின்தண்டானது சலத்தின் அளவுக்குத்தக்கபடி நீண்டிவருவதுபோல உற்சாகத்தையுடையவன் அதனளவுக்குத்தகுந்தபடி விருத்தியாகி மென்மையடைவான்.

முயற்சியினுலேசெல்வமும், செல்வத்தினுலேகொடையும் கொடையினுலேகீர்த்தியும், அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் உற்சாகமென்னுந்தயிரியமேயல்லது வேறல்ல. இவ்வகையாகக்கீர்த்திபெற்றவர்களைக்கண்டு சந்தோஷப்படாமல் பொருமையாலிகழ்ச்சிசெய்கின்றவர்களை உற்சாகமென்னுந்தயிரியமில்லாத அறிவினொன்று முன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

கூர்மையானகொம்புகளையும் ஸ்தூலமானதேகத்தையுடைய யானையானது புலியோடெதிர்க்க அஞ்சிப்பின்னிட்டோடுமேயல்லது முன்றிற்கமாட்டாது. அதுபோலமனிதன்காத்திரமானதேகமும், அதற்குத்தக்கபலமும், கூர்மையானவாயுதமும்பெற்றிருந்தாலும், மனத்தயிரியமில்லாத பேதையாகவிருந்தால் மாற்றானுக்கஞ்சிப்புறங்காட்டியோடுவானேயல்லாமல் முன்றிற்கமாட்டானாதலால், ஊக்கத்தைக்கைவிடலாகாது.

மிகுந்த உற்சாகமே மனிதனுக்கு உறுதியானவறிவாம். அஃதில்லாதவன் மானிடசுருபத்தைப்பெற்றிருந்தாலும் காட்டில்வாழும்பாங்குக்குச்சரியாகவே சொல்லப்படுவான். ஏனெனில், மாணுஷ்மெனப்படும் மனஊக்கமும், அதைக்கொண்டு செய்யப்படுவ்சாரியமுயற்சியும் இல்லாவிடின்மரமென்று சொல்வதற்குத்தடையென !

ஆதலால், உற்சாகமென்னும் மனத்தயிரியத்தையுடையவனிடத்து தயிரியலக்ஷமி குடிக்கொண்டிருப்பாளென்றும், அவனைச்சாதிப்பது அசாத்தியமென்றும், சொல்லியநீதியை யாவரும் அறிந்துநடக்கவேண்டும்.

மடியின்மை.

மடியின்மையென்பது சோம்பலில்லாமையாம். அச்சோம்பலில்லாமலிருப்பவன் தான் நினைத்தகாரியத்தை முடிப்பானென்றும், சோம்பலையுடையவன் எவ்வளவுசெல்வத்தைப்பெற்றிருந்தாலும் அதை விருத்தியாக்குவதுங்காப்பதும் அவனால்கூடாதகாரியமாதலால், அது நாசமுற்றுமென்றும், சொல்லப்பட்டிருப்பது அநுபவத்திற்குஞ்சரியாயிருக்கின்றது.

ஒருவனதுகுடும்பம் ஈனதசையிலிருந்தாலும், அவன்சோம்பலையகற்றிமுயற்சிசெய்துவருவானால், அதனால்குடும்பம்முன்றும்பிறைச்சந்திரன்போல நாளுக்குநாள் விருத்தியாகி உயர்வையடையும். சோம்பலையுடையவனதுகுடும்பமோவெனில் அதற்க்கதிரிடையாகக் கிருஷ்ணபக்ஷத்துச்சந்திரன்போல் நாளுக்குநாள் தேய்வையடைந்து குறைந்துவிடும்.

நன்முயற்சியைவிட்டுச்சோம்பலைமேற்கொண்ட ஒருவனதுகுடி நசித்துப்போவதுமல்லாமல், அவனுந் துன்பத்திலமுந்திகெட்டுப்போவான். ஏனெனில், நடப்பதுநடவாமற்போகாது, நடவாததுநடக்கவறியாது, என்கிறஆலசியவசனத்தையநுசரித்து நடப்பது கேட்டுக்கிடமென்று முன்னாற்களிலுணர்த்தி இருப்பதினாலேதான்.

மிகவும்புராதனமானகப்பல் பார்வைக்குமாத்திரம் மிகுந்தபலமுள்ளதாகக் காணப்பட்டாலும், அதைநன்றாய்ப்பரிசோதியாமல் அதனிடமாய்பலவிதசரக்குகளையெற்றி இலாபத்தைச்சம்பாதிப்பதின்பொருட்டு கடல்யாத்திகா செய்துகொண்டிருக்கும்போது அக்கப்பல் பலக்குறைவால் நடுக்கடலிலமுந்தி பலவிதநஷ்டத்தையுந்தருவதுபோல - ஆலசியம் - மறதி - சோம்பல் - இம்முன்றுகுணங்களும் முதலில் இன்பத்தைத்தருவதுபோலத்தோன்றினும், பின்பு பலதுன்பத்திற்காளாக்விடும்மன்பதுசத்தியமேயாம்.

ஒருசக்கிரவர்த்தியினுடைய செல்வமுழுதும் ஒருவனுக்கு முயற்சியில்லாமலே வந்துசேர்ந்தாலும், அவன் சோம்பலையுடையவனாகவிருந்தால் அச்செல்வத்தாலுண்டாகியசவுக்கியத்தை யவன் அநுபவிபாமற்போகிறதமல்லாமல் அச்செல்வமும் அவனையல்லாமலே அழிந்துபோய்விடும்.

சோம்பலினாலே நன்முயற்சிசெய்யாதவன் நலநடத்தையுடையபெரியோர்களும் உத்தமசினேகரும்சொல்லிய புத்தியை

க்கேளாமற் கெடுதியடைவானாகிலும், அக்கெடுதியினால்வரும் இகழ்ச்சியைக் கேள்விப்படுவதினாலுண்டாகும் வெழ்க்கத்தினாலாகிலும் சோம்பலைவிடான்.

காரியங்களுக்கும் விக் கினத்தைச் செய்யும் சோம்பலானது ஒருவனிடத்துண்டாயிருக்குமாகில் அது அவனைப்பகைவருக்கு த்தாழ்ந்துநிற்கும்படியாயும், அவர்களைவிட பணிவிடைகளைச் செய்யும்படியாயும், செய்விக் கும்.

சோம்பலைவிட்டு முயற்சிசெய்கின்றவனுக்கு யாதுகுற்றம்வரினும் எளிதாக ஒழிந்துவிடுமென்றும், அவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலுமுள்ள எல்லாநன்மைகளுங்கைகூடுமென்றும், முன்னோர்கள் உரைத்திருக்கிறார்கள்.

மடியென்னுஞ்சோம்பல் சரீரத்தின் வியாதியாயிருக்கின்றது, அதனால் குற்றமுந்துயரமுந் துன்பமு முண்டாகின்றன. எப்படியெனில், சோம்பலுள்ளவன் பொய்ப்பேசப்பின்வாங்காமல் எவனாகிலுந்தன்னை ஒருவனிடத்துக்குப்போகச்சொல்லுமளவில் உடனே அவன் ஓட்டில் இல்லையென்றும், ஒருவன் துவைக்கொண்டுவரச்சொன்னால் அது அகப்படாடுதன்றும், சொல்லிவிடுவான். ஆதலால், அவனுக்குப்பொய்யாலுண்டாகுங் குற்றம்நேரிடும். மேலும் சோம்பலுள்ளவன் தனது சவுக்கியத்தைவிடும்புவது மாத்திரமேயல்லாமல், அதற்குரிய காரியத்தைச் செய்யமாட்டான். அவனுக்குக்காரியமுயற்சியின்மையால் அவனுடைய செல்வமும், அநுபவமும்நான்குநாள்குறைந்துவிடும். இதனால் அவனுக்குத் துயரம்நேரிடும். பின்னும்மேற்படிச்சோம்பலுள்ளவன் எப்போதும் அந்நியனுக்குட்பட்டிருப்பான், அவனுக்குச்சமீபத்திலிருக்கிறவன் துவைக்கூட அந்நியனுடைய உதவியில்லாமற் பெறமாட்டான்- அப்படிக்கொத்தவனுக்கு எந்தத்துன்பந்தான் நேரிடாது?

ஆதலால், சோம்பலுக்கிடங்கொடாமல் அதை நீக்கிவிடவேண்டும்.

புலான்மறுத்தல்.

கொல்லாமையென்னும்விதமொன்றினாலேயே எல்லாத்தருமங்களையும் எளிதிலடையலாமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால், புலாலுண்ணலென்னும் மாம்சபகஷணமுங் கொலைபாதகத்தோடுசேர்ந்ததென்றும், அதையும் விலக்கவேண்டுமென்றும், முன்னோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

பயனில்லாத தன்சரீரத்தின் மாம்சத்தைவளர்ப்பதில்பொருட்டு மற்றொருசெந்துவைக்கொன்று அதன்மாம்சத்தைஉண்ணவிரும்புசின்றவன் அறிவில்லாத கொடியோனென்று சொல்லப்படுவான்.

திரவியத்தினாலுண்டாகும் பயனையிழப்பதற்கு அதனைக் காப்பாற்றாமையே காரணமாகவிருப்பதுபோல அருளாலுண்டாகும் பயனையிழப்பதற்கு மாம்சபக்ஷணங்காரணமாக விருக்குமெனப்படுவதால் புலாலைப்புசிக்கின்றவர்களுக்கு அருளில்லையென்பது பிரகாசமாய்விளங்குகின்றது.

சுகதுக்கங்களை உணரத்தக்கதாகியதனதுடல்போன்றமற்றொன்றினுடலைச்சம்பாரங்களால் இனியசுவையுண்டாகும்படிச்சமையற்செய்து அதையுண்டி மகிழ்ச்சியடைகின்றகொடியபாதகர்களுடைய இருதயங்களில் அருள்ளென்னுந்தயை அணுமாத் திரமும் விளங்காதென்பது சத்தியமே.

கொல்லாமையே அருளென்றும், கொல்லுதலே அருளில்லாதபாபச்செய்கையென்றும், அக்கொல்லுதலால்வந்தவழினைத்தின்னுதல் அறனல்லாததென்றும், சொல்லிய நீதியையுணர்ந்துநடப்பதேதருமமாம்.

ஒருயிரையுங் கொல்லாதவனாயும், புலாலைபுமுண்ணாதவனாயுமிருக்கின்ற மகாபுருஷனை எல்லாவுயிருங்களைகூப்பித்தொழுதுவணங்குமென்று கூறப்பட்டிருப்பதின் பொருளென்னவெனில், இவ்விதப்பொருளையுணர்ந்தவன் மறுமையில் தேவர்களினுமுயர்ந்தவனாவானென்பதுதான்.

தருமங்களுக்குள் சிறந்தது கொல்லாமையென்றும், அதனோடுகூடப்பொய்சொல்லாமையுமுண்டாயிருக்குமாகில் அது எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்ததருமமென்றும், பெரியோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

மோக்ஷத்திற்குறுதியைத்தரும் தர்மமாரீக்கமென்னவெனில், யாதொருயிரையுங்கொல்லாமையாம். இதை விரதமாகக் கொண்டவனது ஆயுள்மீது யமனணுகுவதற்கஞ்சுவான்

உலகமயக்கங்களைவிட்டுத் துறவறவாசிரமத்தைப்பெற்ற பெரியோர்களைப்பாரீக்கிலும் உயர்ந்தவன்யாரெனின், யாதொருயிரையுங்கொல்லாதிருப்பவனும் புலாலைபுண்ணாமலிருப்பவனுந்தானே.

இன்பத்தைபுஞ்செல்வத்தைபுமுகிப்படுத்திக்கொள்வதின்

பொருட்டுயாகாதிவிஷயத்தில்தயினாவதைசெய்யலாருமென்று சால்நிரபிரமாணமுண்டாயிருந்தாலும், அது சான்றோருக்கு ஒவ்வாதசெய்கையாதலால் அதைக்களவினும்நினைக்கலாகாது.

ஒருவன் தனது உணவிற்காக ஒருயினா வதைசெய்வதினாலுண்டாகிய பாபத்தையறியாமற்போனாலும், அவனை அப்பாவம்விடாமல் துடர்ந்துகொடுக்கும், அன்றியும் அவனைநல்லோர்கள் அருளுள்ளவனென்று நினையார்கள். ஏனெனில் ஒருபிராணியைக்கொண்டிவந்து அதற்குவேண்டிய ஆகாரத்தைக்கொடுத்துவளர்ப்பதினால் அப்பிராணியைநனைக்கின்றவனென்று அவனிடத்து விசுவாசத்தைப்பாராட்டிக்கொண்டிருக்க அதனிடத்துசற்றுமிரக்கமில்லாமல் அதைவதைத்துண்பதினாலேதான்.

இப்பிறப்பில் நோயினாலேயும் தரித்திரத்தினாலேயும் வருத்தப்படுகின்றவர்களைமுற்பிறப்பில்உயிர்களைவதைசெய்தகொடியோர்களைப்பலநூலோருஞ்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆதலால், புலாவென்னும்உளனைஉண்ணாமலும் கொலைசெய்யாமலுமிருக்கவேண்டும்.

கீழ்மை.

கோழியைவளர்ப்பவர்கள் நாள்தோறுங்காலமே அதற்கு நல்லஆகாரத்தைக்கொடுத்து வளர்த்தாலும், அதுகுப்பையைக்கிளந்து தன்சாதித்தொழிலைவிடாது அதுபோல கீழ்மையானவனுக்குத் தருமங்களைக்கண்ணாடியைப்போலெடுத்துக்காட்டினும், அவன் அதையுணராமலும், அதனிடத்துபுத்தியைச்செலுத்தாமலும், தன்னியல்பின்படியே நடப்பான்.

குற்றமற்றபெரியோர்களிடத்திற்குப்போய் ஆத்துமலாபத்தைப்பெறுவது நல்லமாரீக்கமென்று கீழ்மக்களுக்குச்சொல்லினும், அவர்கள் அதைமேற்கொள்ளாமல் நித்தினாகொள்ளவேண்டுமென்றாவது வேறொருவேலையைச்செய்யவேண்டுமென்றதுபோய்விடுவார்களேயல்லாமல், நன்மையைபடைய விரும்பார்கள்.

சான்றோர்கள் எவ்வளவுபெரியசெல்வத்தைப்பெற்றவர்களாயிருந்தாலும், தங்களுடைய ஒழுக்கத்திற்கு மாறாகநடவார்க்கள். கீழானவனெனினால், அகண்டசெல்வத்தைப்பெற்றவனாக விருந்தாலும், தான்செய்யும்பொல்லாங்கானகாரியத்தில்தமனதுள்ளவனாகவிருந்து அடகீர்த்தியைப்பெறுவானேயல்லது பெருமையடையான்.

ஒருவர் செய்தவுதவி தினையினது அளவுபோல் அற்பமாக விருந்தாலும், அறிவுடையோரதனைப்பனையினது அளவுள்ளதாக வெண்ணி நடப்பார்கள். பனையினது அளவுக்கடிகமான உதவியை நாள்தோறும் பெற்றவர்கள் கீழ்மக்களாயின், அவர்களதைத்தினையளவாகவும் நினைபாமல் இகழ்ந்து விடுவார்கள்.

ஒருநாய்க்குப் பொற்பாத்திரத்தில்பாலுமன்னமுமிட்டுக்காவலாக மன்தனைவைத்துக்காப்பாற்றிக்கொண்டிருந்தாலும், அது பிரருடைய எச்சிற்கலையெப்போதுபோடப்படுமோவென்றிமைகொட்டாமற்பார்த்திருக்கும். அதுபோல கீழ்மக்களைப்பெருமைபடையும்படியான பல முயற்சிசெய்து மேன்மைப்படுத்தினாலும், அவர்கள் செய்யுமிழிதொழிலாலவர்களொருகாலும்மேன்மையடையார்கள்.

நல்லகுலத்தோர் மிகுந்த செல்வத்தைப்பெற்றவர்களாகவிருந்துஞ்சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச்சொல்ல அஞ்சுவார்கள். கீழ்மக்களோவெனில், முந்தினாப்பொன்னுக்குமேற் காணிப்பொன்னைப்பெற்றிருப்பார்களாகில் அவர்கள் தங்களைத்தேவேந்திரனுக்குச்சமானமாக வெண்ணிக்கொண்டு ஒருவரையும்தியாமற்பேசுவார்கள்.

பசும்பொன்னினாலேசெய்த பாதரகையினிடத்துக்குற்றமற்ற நவரத்தினங்கையிழைத்து அழகுபெரச்செய்தாலும், அதுகாலிலணிவதற்கு யோக்கியப்படுமேயல்லது மற்றவிடத்திலுபரணமாகத்தரித்துக்கொள்வதற்குப் பயன்படாது. அதுபோல கீழ்மக்கள் எவ்வளவுசெல்வத்தைப்பெற்றிருந்தாலும், அவர்களது இழிதொழிலால் அற்பமாகக்காணப்படுவார்களெயல்லாமல் மேன்மைபடையார்கள்.

சுடினவசனங்களைப்பேசுவதும், பிறருக்கு விபத்துவந்தகாலத்திலும் மனமிரங்காமற்களிப்பதும், அடுத்தவராமதியாமல் இசழ்வதும், னோபம்வந்தகாலத்தில் சாந்தமடையும்படிநல்லவர்கள்சொல்லிய வார்த்தைகளைக்கேளாமல் அதிகழரீக்கமடைவதும், இன்னும்பலவும் கீழ்மக்களுக்குரிய குணங்களாம். இக்குணங்கள் ஒருவேளை உயர்குலத்திற்பிறந்த ஒருவனிடத்திலிருக்குமாயின், அவன்கீழ்மக்களினுந்தாழ்வானவன். ஏனெனில் அவன்கனது துர்குணத்தால் நற்குலத்தைக்கெடுத்தானென்பபடுவதினாலேதான்.

காப்பூரத்தினாலே பாத்திகட்டி கஸ்தூரியினாலே சேறுக

ட்டி ஆயிரம்வருஷம்பன்னீர்வார்த்து வளர்க்கப்பட்டாலும், உள்ளியானது தன்னூர்க்கீர்த்ததைவிடாமல் வைத்திருப்பதுபோல் சீழ்மக்கள் எவ்வளவுகாலம் நல்லோர்களுடையசகவாசம்பெற்றாலும், தங்கள் தூர்க்குணத்தை யொருபோதும்விடார்கள்.

ஆதலால், சீழ்மக்களுடையகுணம் இத்தன்மையதென்றுணர்ந்து அந்தக்குணமுண்டாகாமல் யாவருங் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

குடிப்பிறப்பு.

புலியானதுபசியினால் வருத்தமுற்றதாயினும், புல்லைத்தின்னவிடும்பாதுபோல, நல்லகுடியிற்பிறந்தவன் எவ்வளவுநித்திரம்வந்தாலும், தன்சூலத்திற்குத்தகுதியானவொழுக்கத்தைவிட்டுத்தாழ்வடையான்.

நல்லொழுக்கமும், இரக்கமும், பொறுமையும், ஆசியமுன்றுகுணங்களையும் காப்பவர்களே நல்லகுடியிற்பிறந்தவர்களெனஞ்சிறப்பையடைவார்கள் அப்படிக்காக்காதவர்களெனவெனில், நல்லகுடியிற்பிறந்தவர்களென்று சொல்லப்படாமலிருப்பதுமன்றி, தீயவொழுக்கமுள்ளவர்களென்றும், இரக்கமும்பொறுமையுமில்லாதமூர்க்கொன்றும், இகழ்ப்படுவார்கள்.

மரியாதைக்குப்பாத்திரரான பெரியோர்கள்வரின், உடனேயிருந்தவிடத்தைவிட்டுடமுந்திருந்து எதிரோசென்றுபசரித்து வணக்கத்துடனேவரவழைத்து ஆசனத்திலிருக்கச்செய்வதும், அவர்போகும்பொழுதுகூடப்போய் அவர்நில்லுமெனநிற்பதும், ஆசியவொழுக்கங்கள் நல்லகுடியிற்பிறந்தவர்களிடத்திலிருக்குமேயல்லதுமற்றவரிடத்திலிராது.

நற்காரியங்களைச்செய்வதே நற்கூலத்திற்பிறந்தவருடைய ஒழுக்கமாதலால், அவ்வொழுக்கமில்லாதவர்கள் அக்குடியிற்பிறந்தும்பலனில்லை. ஏனெனில், தங்களுடைய கெட்டநடக்கையால் தாங்கள்கெடுதியடைவதுமல்லாமல், குலமுமிழிந்துபோகுமென்பதினாலேதான்.

இழிகூலத்தானிடத்து ஒருநற்குணமுண்டாயிருக்குமாகில் அதலைவனை நற்குடியிற்பிறந்தவனென்று எண்ணலாகாது. ஏனெனில், அக்குணம் அச்சத்தைப்பற்றியாவது ஒருகாரியத்தைச்சாதிப்பதன்பொருட்டாவது உண்டாயிருக்குமென்பதினாலேதான்.

நல்லகுடியிற்பிறந்தவர்கள் கல்லாதிருப்பதினாலும், இழி

தொழில்செய்யும்படி நேரிட்டதினாலும், சொற்சொர்வுபட்டதினாலும், இரப்போருக்குக் கொடுக்கவில்லாமென்றேரிட்டதினாலும். அச்சந்தையும் நண்தையமுடைத்தாயிருப்பார்கள். ஏனெனினில், அவர்களுக்குமுன்னோர்களிருந்த நிலைமையை நந்த இழிவானவர்களுடைய நிலைமைக்குவந்தோமென்கிறதோற்றமுண்டாயிருப்பதினாலேதான்.

நற்குலத்திற் பிறந்த ஒருவனுக்குக் கர்மா நுபவத்தால் மீளாத தரித்திரம்தேர்ந்தாலும், அவன் உலகவழக்கத்திற்கு விளாதமானகாரியங்களைச் செய்யாமல் நலமே செய்வான். அஃதென்படியெனில், சந்திரனை இராகுவெனுங்கரும்பாம்பு ஒருடறத்திற் பற்றிவிழுங்கிக்கொண்டிருக்கினும், அதைப்பாராட்டாமல் அச்சந்திரன் தனது மற் றொருபுறத்தைக் கொண்டு பூயிமுழுதும் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்வதுபோலவாம்.

சிரோஷ்டமான குலத்திற் பிறந்த ஒருவன் தான் வறுமையுற்றகாலத்திலும், உபகாரத்தைச் செய்வானெயல்லது அபகாரத்தைச் செய்யான். கீழோர் அதிகமாகச் செல்வத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், செய்யவேண்டிய நற்காரியத்தைச் செய்யாமல் அற்பவிஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தித்தமது சிறியகுணத்தை வெளியாக்கிக்கொள்வார்கள். அஃதெவ்வாறெனின், சிங்கத்தின்சர்மத்தைத் தரித்திருந்த ஒருகழுதையைப்பார்த்தவர்களெல்லாரும் சிங்கமென்று நினைத்துப்பயமுள்ளவர்களாயிருக்குங்காலத்தில் அது பெட்டைக்கழுதையைக்கண்டு, தனது பெருங்கூரலக்காட்டி இகழ்ச்சிபெற்றதன்மைபோலவாம்.

உத்தமகுலத்திற் பிறந்த ஒருவன் யாதொருபொருளில்லாமல் வருத்தமுறுங்காலத்திலும், அவனைவந்தமித்த வெளியவருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யச்சக்தியில்லாவிடினும், தன்னாலாகிய உதவியைச் செய்து ஆதரிப்பானெயல்லது கைசோரவிடான். அஃதெவ்வாறெனின், மகாந்தியானது வற்றிப்போனகாலத்திலுந்தோண்டப்படுமுகில் நல்லசலத்தைக்கொடுத்து தாகத்தைத்தீர்க்குமதுபோலவாம்.

ஒழுக்கமும், மெய்மையும், நாணமும், ஆசிய விம்முள் மூகுணங்களும் உயர்குலத்தாருக்குச் சுவபாவமாக விருக்குமாதலால், அவர்களிவைகளைவழுவி நடவார்கள். நடப்பார்களாயின் இழிகுலத்தாரொன்றே சொல்லப்படுவார்கள்.

உயர்ந்தகுலத்திற் பிறந்த ஒருவனுக்குள்ளே திரவியம் முன்

னிநுந்த அளவுக்கு அனைகம்பங்கு குறைவடைந்திருந்தாலும் அவன் அக்காலத்திலும் இரப்போர்முதலாகியவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்வதில் மனத்தளர்ச்சியடையான்.

களங்கத்தைபுடையசந்திரன் உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்து வருவதால் அச்சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தைப்பெரியோர்கள் பாராட்டாமல் குணத்தையேபாராட்டிவருகிறார்கள் அதுபோல நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களிடத்து ஒருவேளை குற்றமுண்டாயிருந்தாலும், அது ஒருநன்மையைப்பற்றி வந்ததாக விருக்குமேயல்லதுவேறாகவிராதென் று நினைக்கத்தக்கதாகும்.

பழமையாகவரும் நற்குலத்திலுற்பத்தியான ஒருவன் அன்பில்லாதவகைக்காணப்படுவானால், அவனது பிறப்பிடத்தைக் குறித்து உலகத்தாருக்குஐயமுண்டாயிருக்கும். ஏனெனில்நிலத்தினிப்பலபை அதனிடத்து விதைத்தவிதைகளின் முளைகளாலறிவதுபோல புத்திரர்களினியல்பால் அக்குலத்தின்தன்மையறியப்படுமென்பதினாலேதான்.

ஆதலால், புத்திமான்களானவர்கள் தங்கள் நன்நெறிநடக்கையால் தங்கள் குலத்திற்குச்சிறப்புண்டாகும்படி மானம் முதலான நற்குணங்களைமேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

மேன்மக்கள்.

மேன்மக்களென்பபெயர் நற்குலத்திற்பிறந்த கனவான்களுக்கியல்பாகவிருக்கவேண்டிய குணங்கள் பாவெனின், மாற்றாரர் - அன்பர் - பிறர் - என்னும் மூலகையாரிடத்திலும் பேதமில்லாத அன்பும், பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சிநடத்தலும், உஞ்சையினின்றியுபகரித்தலும், அடிமைமுதலிய யாவரிடத்திலும் அருள் புரிதலும், வாய்மையாலுண்டாகும் வாக்குசுத்தியும், உரைத்த சொற்றவறாமையும், பேதையரிடத்திரக்கமும், பெரியோர்களிடத்துவணக்கமும், சமமானவரிடத்துத்தகுதிபானமரியாதையும், இன்சொலுரைத்தலும், குலாசாரம் சிஷ்டாசாரம் இவைகளைக்காத்தலும், அதிபூசைமுதலான சத்காரியங்களைச்செய்தலும், நடுவுநிலைமையும், இன்னும்பல நற்குணங்களுமேயாம்.

மேன்மக்களென்னும் நற்குலத்திற்பிறந்த நல்லோர்கள் உலகக்காரியங்களைவிசாரித்து குணத்தையுங்குற்றத்தையு முணர்ந்து முன்சொல்லப்பட்டதைச் சிரதினொற்கொண்டாடிப் பின் சொல்லப்பட்டதை மனதில் அடக்கிப்போடுவார்கள் அஃதெவ்வாறெனின், பரமசிவனுனவர் திருப்பாற்கடற் கடையப்பட்ட

டபோது அதிலுதித்தசந்திரனைச்சிரதில்தரித்து ஆலாகலத்தைக் கண்டத்தில் அடக்கியதன்மைபோலேதான்.

மேன்மக்களெனுஞ்சான்றோர்களுக்கூச்சமமாக ஆகாசத்திற்பிரகாசிக்கூஞ்சந்திரனைக்கூட உவமிக்கலாகாது. ஏனெனில் சந்திரன் தனதுகுளிற்சியான கிரணங்களால் உலகத்தின் இருளையகற்றிச்சனங்களுக்கூச்சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கினும், களங்கியெனப்பெயர்பெறுவான். சான்றோர்களோவெனில், அப்படிக்கல்லாமல் உலகத்தாருடைய மனதினிருளை நீக்கியவர்களைக்களிப்புறச்செய்வதுமல்லாமல், நிஷ்களங்கராயிருப்பதினாலேதான்.

மேன்மக்களாகிய மேலானோர் சாத்தியாசாத்தியங்களைக்கூறித்து எவ்வளவும்நினையாமல் சூண்தோஷங்களை மாத்திரம் நினைத்துப்பார்த்து சூணமுள்ளகாரியம் அசாத்தியமாயிருந்தாலும்தமக்குள்ள மனத்தயிரியத்தினால் அனாதச்சாதிக்க முயல்வார்கள். அஃதெப்படியெனில், நரியின்மீதெறிந்த அம்பு தப்ப மல் அம்மிருகத்தைக்கொல்லினும், சிங்கத்தின்மீதெறிந்த அம்பு தப்பிப்போய் விடினும், இதிலும் அதுசிறந்ததல்லவென்றுகாத்திருக்குந்தன்மைபோலவாம். — இதற்குப்பொருளென்னவெனில், சிறிதொழிலைச்சாதித்ததினால் பெருமையுண்டாகாதென்பதும், மேலானதொழிலைச்சாதிக்காவிடினும் சாதிக்கமுயல்வதினாலேயே பெருமையுண்டாகுமென்பதற்கானே இதற்குறிதர்சனமென்னவெனில், பரமசிவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தமன்மதன்பல்லமமானபோதிலும் இக்காலவரையில் மேன்மையான கீர்த்தியடைந்திருப்பதேயாம்.

மேலானவர்களுக்கூக்கர்மா நுபவத்தின் பொருட்டுவந்ததரித்திரம் அவர்களுடைய சரீரத்தை மெலிவித்து நரம்புதொற்றுப்படிச்செய்யத்தக்க கொடியதாயினும், அதன்வருத்தத்தைப்பாராட்டாமல் அவர்கள் மானமெனுங்கயிற்றினால் கட்டப்பட்டவர்களாய் இரத்தல்முதலான சிறியதொழிற்களிற் செல்லவறியார்கள்.

கருப்பங்கழியைக்கண்டங்கண்டமாய்த்திருத்தி ஆலையில்வைத்து நெருக்கினாலும், அது இனியசுவையுள்ள ரசத்தைத்தருமேயல்லது சசப்பைத்தராததுபோல மேலானவர்கள் புண்பொழிகளால் நிந்திக்கப்பட்டினும் தங்கள்வாக்கில் பொல்லாங்கானதாழ்ந்தவசனங்களை வரவாட்டாமல் மதுரமானமொழிகளையே பொழிந்துகொண்டிருப்பார்கள்.

ஆதலால், மேன்மக்களுடைய ஒழுக்கநெறியில் நின்று பெருமைபடையவேண்டியதைவிட நன்மார்க்கம்வேறொன்றுமில்லாமையால், யாவரும் அதைக்கருதி நடக்கவேண்டும்.

அடக்கமுடைமை.

மனம் - வாக்கு - காயம் - இம்மூன்றையுங் கெட்டவழியிற் செலுத்தாமல் நல்லவழியிற் செலுத்தலே அடக்கமுடைமையாம்.

ஆலாகவன் ஷத்தைப்பார்த்து ஒருகல்விமானுரைத்திருக்கின்றதென்னெனின், அடா ஆலகாலமே - நீயெகொடியவனென்று மிகவும் இறுமாப்படையாதே. ஏனெனில், துஷ்டருடைய வாக்கில்வருகின்ற கெட்டசொற்களநேசும் உன்னிலுந் கொடியவைகளாகவிருக்கின்றனவென்பதை நீப்பறியாயோ! அறிபாய். அறிந்தாலுனக்கிவ்வளவு இறுமாப்பிராது என்பதுதான் ஆதலால் சொற்குற்றத்திலகப்பட்டு துன்பப்படுவதற்கு நாவேகாரணமாயிருக்கின்றமையால், மற்றவைகளைக்காவாவிட்டாலும் அகத்தியமாய் நாவைக்காக்கவேண்டும்.

தீயசொல்லால் ஒருவனுக்கு மனவருத்தமுண்டாகும்படி செய்கிறவன் பலதுன்பத்திற்கு முள்ளாகி வருத்தமடைவானென்றும், முன்தான் வருந்தித்தேடிய தருமங்கள் யாவையுமிழந் துவிடுவானென்றும், சொல்லியிருப்பதை அனுசரித்து அடங்கிநடப்பவர்களை அடக்கமுடையவர்கள்.

நெருப்பினுற்சுடப்பட்டபுண் சரீரத்தில் துன்பஞ்செய்துகொண்டிருந்தாலும், அதுஅப்பொழுதே நெஞ்சினிடத்திருந்து ஆறிப்போய்விடும். அடக்கமல்லாத தீயசொல்லோவெனில், எப்பொழுதும் மாறுத்துயரத்தைத்தருமா தலால், அதிலுமிது கொடியதேயாம்.

அடக்கமாகிய தருமத்தை விரதமாகக்கொண்டவர்களுக்கு அது இகத்தில் சிறந்த ஆபரணமாகப் பிரகாசிப்பதுமல்லாமல், பரலோகத்திலுமவர்களைத்தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களாக்கும். அடக்கமில்லாதவர்களோவெனின், இகத்தில்நிந்தையும், பரத்தில்தரகத்தையுமடைவார்களென்று சொல்வதற்கு ஐயமுறவேண்டியதேயில்லை.

வாணசிரமதர்மங்களுக்கு மாறுபாடில்லாமல் அடங்கிநடப்பவர்களுடைய பெருமைமிகவும்பெரிதாகவுணரப்படும்

வாணமென்பது - நால்வகையாகவிருக்கும். பிராமணசாதி பிரமவாணமென்றும், அரசசாதி ஷத்திரியவாணமென்றும்,

வணிகசாதி வைசியவர்ணமென்றும், சூத்திரசாதி சூத்திரவர்ணமென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

ஆசிரமமென்பது - பிரம்மசரியமெனவும், காரீகஸ்தியமெனவும், வானப்பிரஸ்தமெனவும், சன்னியாசமெனவும், நால்வகையாகவிருக்கும் - இவ்வாசிரமங்கள் பிராமணருக்குள்ளேமாத்திரம் இப்பொழுதுஞ்சரியாக வழங்குவருகின்றன.

பிரம்மசரியமென்பது - எட்டுவயதில் உபநயனஞ்செய்யப்பட்டபிள்ளைகளுக்குருகுலவாசம்பெற்று வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்துக்கொண்டிருப்பதும் அந்தஆசிரமத்திற்குரிய மற்றகர்மங்களையியற்றுவதுமாம். இப்படிக்கொத்தபிள்ளைகட்குப்பிரம்மசாரிகளென்று பெயர்கூறப்படும்.

காரீகஸ்தியமென்பது - பிரம்மசரிய விருதஸ்மாப்தியடைந்து விவாகஞ்செய்துகொண்டு அதற்குரிய அவுபாசனைவைசுவதேவமுதலான கர்மங்களையியற்றுவதோடு அதிதியப்பியாகதபிதிருச்சை தேவபூசைமுதலான காரியங்களையுமியற்றுவதாம். இதுவே இல்லறமென்பபெயர். இந்தவாசிரமமுடையவன் கிரகஸ்தனைனப்படுவான்.

வானப்பிரஸ்தமென்பது - நகரம், பட்டணம், இவைகளின்வாசங்களைவிட்டு சாத்துவிகஆகாரம்புசித்து அவுபாசனாதிகர்மங்களையியற்றி வனத்திற்கென்று தவம்புரிந்து நடப்பதாம். இந்தஆசிரமத்தையுடையவன்வானப்பிரஸ்தனைனப்படுவான்.

சன்னியாசமென்பது - சிகரீயஞ்ஞாபவிசர்ச்சனமும், சர்வசங்கபரித்தியாகமுஞ்செய்து கிராமேகாரத்திரமாய் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கையிலுமந்த ஆசிரமத்திற்குள்ள மற்றகர்மங்களையுமியற்றி பிக்ஷாண்ணபோசனஞ்செய்து புத்திரமித்திரகளத்திரங்களைத்துறந்துவிட்டிருப்பதாம். இதற்குத்துறவறமென்றுபெயர்.

இப்படிக்கொத்தவர்களுக்கிரமநெறி தப்பாமலும், நீதிநெறி தவறாமலும், பஞ்சேந்திரியங்களெனப்படும் ஐம்பொறிகளையும் தனதிச்சையின்படி செல்லவொட்டாமல் அடக்கிநடப்பதே அடக்கமுடைமையாம்.

இயாவாக்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும் அடக்கமானது செல்வர்களிடத்திலுண்டாயிருக்குமாகில் அது வேறொருசெல்வமாகப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்.

மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி - என்னும் ஐம்பொறிக

னையும் அவைகளின்வழியிற் செல்லவொட்டாதபடி அடக்கவல்ல வர்களுக்குத் தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம் - எனச்சொல்லிய எழுவகைப்பிறப்பிலும் அவ்வடக்கமென்னும் வல்லமையே காவலாகவிருக்கும்.

ஆதலால், அடக்கத்தைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்தசெல்வம் வேறொன்றுமில்லாமையால், எல்லோரும் அதைச்சிறந்தபொருளாகக்கருதிக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒழுக்கம்.

ஒழுக்கமானது யாவர்க்குஞ்சிறப்பைத்தருகின்ற தாதலால் அதை உயிர்ப்பார்க்கிலுஞ்சிறந்ததாகக்கருதி அதற்கிடையுறில்லாமல் நடத்தவேண்டுமென்பதை யுணர்ந்தவர்களே ஒழுக்கமுடையவர்கள்.

இம்மைமறுமைக்குத் துணையாகவிருக்கும் தர்மமெதுவென்று பலநூல்களையுமாராயுமிடத்து ஒழுக்கமே முக்கியமெனச் சொல்லியிருக்கின்றமையால், அவ்வொழுக்கத்தை எவ்விதத்திலும் தப்பிப்போகவொட்டாதபடி காப்பாற்றவேண்டும்.

சாதியாசாரத்திற்குத்தக்கவொழுக்கத்தை யருசரித்துநடக்குதலால் நல்லகுலஸ்தனாவென்றும், அவ்வொழுக்கத்திற்கு விளையாதமாய்நடப்பவன் இழிகுலத்தானாவென்றும், பலநூலிலும் விதியாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிராமணன் வேதத்தைமறந்துவிடுவானாலும் மறுபடியுங்கற்றுக்கொள்வான். ஒழுக்கத்தைவிட்டிவிட்டால் அவனது உயர்ந்தசாதித்தன்மைகெடுமேயல்லது உயர்வாகமாட்டாது.

பொறாமையுடையவனிடத்துச்செல்வம் நிலையாததுபோலவே நல்லொழுக்கமில்லாதவனிடத்து மேன்மைநிலைத்திருக்க மாட்டாது.

ஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால் இழிகுலத்தானாகவேண்டுமென்றறிந்தபுத்திமான்கள் அவ்வொழுக்கத்திலிருந்துசிறிதும்வழுவார்கள்.

நல்லொழுக்கத்தால்சிவீடத்துவழும், அஃதில்லாமையால் பிரவீடத்துவழும், உண்டாகுமென்பதற்கு பிரமாணமென்னவெனில், நன்மைக்கெல்லாம்முலம் ஒழுக்கமென்றும், தீமைக்கெல்லாம்முலம் ஒழுக்கமில்லாமையென்றும், சொல்லப்பட்டிருப்பதுவேயாம்.

ஒழுக்கமுடையவர்கள் தங்கள்சாதிக்குங்குலத்துக்கு ந்தகா

ஒழுக்கம்.

தொய்முதலியவைகளைமறந்து நீக்கிவிடுவார்கள். ஒருவேளை நீச்சாமலிருப்பார்களாகில் நல்லொழுக்கமில்லாத நீசொனப்ப வெதற்குச்சந்தேகிக்கவேண்டிவதில்லை.

சுல்கிக்குப்பயன் அறிவு. அறிவுக்குப்பயன் ஒழுக்கம். இவ்வொழுக்கத்தையுணர்ந்து நடக்கக்கல்லாதவர்கள் பலநூல்களைக்கற்றும் அறிவிவாரொன்றே சொல்லப்படுவார்கள்.

ஆதலால், யாவரும் ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

நடுவு நிலைமை.

நிதானமாக நிற்குந்தராசு இருபுறங்களிலும் வைச்சுப்பட்டிருக்கும் பொருள்களின் ஏற்றக்குறைவுகளை எப்படிதெரிவிக்கின்றதோ அதுபோல நடுவுநிலைமையோர், சிநேகிதர் - அந்நியர் - பகைவர் முதலாகியபெயர்களிடத்துபேதநினைப்பின்றிபொதுவாகவிருந்து காரியங்களைநடத்துவார்கள்.

ஒருவன் நடுவுநிலைமைக்கு வினோதமான வழியில்நின்று சம்பாதிக்கும்பொருள் அளவற்றதாகவிருந்தாலும், அது அப்போதுமாதிரி சவுக்கியத்தைக்கொடுப்பதுபோலிருந்துஉடனே நசித்துப்போகுமாதலால் அவன்பின்பு தரித்திரத்தில் வருத்தப்படுவான்.

தீவினையால்கேடும், நல்வினையாற்செல்லமும், அவரவர்களுக்குமுன்பே விதித்திருந்தாலும், நடுவுநிலைமையிலிருந்து வழுவிதால், தீவினையுண்டாகிறதென்றெண்ணிய பெரியோர் அதைமனநீண்டத்திருந்து நீக்கிச்சமமாகநடக்கின்றார்கள்.

நடுவுநிலைமையுடையவர்க்கு வறுமைவரினு மதைப்பெரியோர்களிழிவாக நினையார்கள். ஏனெனில், சத்தியத்தைவழுவாதபடி நடப்பவர்கட்கு வறுமைவராத்தென்றும், சிலவேளைவரினும்கூடியனையுண்டபனிபோலநீங்கிவிடுமென்றும் பெரியோருரைத்திருப்பதினாலேதான். இதற்குநிதர்சனமென்னவெனில், சத்தியத்தையே பொருளாகவுடைய அரிச்சந்திரனை அசத்தியத்திற்குள்ளாகும்படியாக விசுவாமித்திரரிஷி தம்மாலானமட்டும் பற்பலதுன்பங்களுக்குள்ளாக்கியும், அவன்சத்தியத்தைவழுவாதிருந்தானென்றும், அதனாலேயே, அத்துன்பங்களனைத்தும் சூரியனைக்கண்டபனிபோலநீங்கி அவன் பெருமையுங்கீர்த்தியுமடைந்தானென்றும், சொல்லியிருப்பதைவிட வேறுவேண்டுமோ!

நடுவுநிலைமையைவிட்டு அசத்தியத்தில் புத்தியைச் செலுத்தி நடக்கின்றவனுக்கு அநினாலேயே சேடுவருமென்று நல்லோர் கருவாத்திருக்கின்றார்கள்.

ஆதலால், குணவான்கள் நடுவுநிலைமையெனும் பகஷ்பாதமின்மையைக்காத்தலே பலதர்மங்களையுங் காத்தலெனக்கருதிநடந்துகொள்ளவேண்டும்.

பொறையுடைமை.

பொறையுடைமையென்பது பொறுமையுடைமை. பொறுமையுடையவர்களை ஈனர்பலவாகஇகழ்ந்துகொள்ளும், பூமித்தெய்யைப்போலபொறுத்துக்கொண்டிருப்பார்களெயல்வது கோபித்து ஈனவார்த்தைகளைச் சொல்லார்கள்.

வந்தவிருந்தினரை நீக்கிவிடுதல் தரித்திரத்தில் தரித்திரமெனச் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல, அறிவில்லாதார் செய்த தீங்கைப்பொறுத்தல் வல்லமையில்வல்லமையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிறராலுண்டாகுகொடுகியைப்பொறுத்துக்கொள்ளாமல் அவர்களுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்கின்றவர்கள் எவ்வளவுசிறந்தவர்களாகவிருந்தாலும், அவர்களை நல்லோர்கள் கண்ணியமாகக்கொள்ளார்கள். அக்கொடுகியைப்பொறுத்துக்கொண்டிருப்போர்களையொவன்றால், மிகவுங்குணவான்களாகக்கொள்வார்கள். ஏனெனில் பொறுமை கடலினும்பரிதென்று கூறப்பட்டிருப்பதினாலேதான்.

ஒருவன்மற்றொருவனுக்குத்தீங்குசெய்தால் அவனதைப்பொறுக்காமல் அதற்குப்பதிலாக மற்றொருநீங்கை விளைவித்து அவனை நாசமுறும்படிச்செய்வதில் பிரயோசனமென்ன! நாம்நினைத்தபடிச்செய்து முடித்தோமென்கிறசந்தோஷத்தானோ! தமக்கு அபகாரஞ்செய்தவனுக்கு நாமும் பிரதியபகாரஞ்செய்தோமென்கிற திருப்தியுமுண்டோ! ஆனால் இவ்விரண்டும் நல்லோர்களுக்குரிய நன்மைகளல்லவே. ஆதலால் இத்தன்மையுடையவர்களை நல்லோர்கள் பழிப்பார்களென்பதையும், ஒன்றுக்குப்பிரதியாகச்செய்யப்படும் அபகாரமுற்பாதகந்தான் என்பதையும், கருதிப்பொறுமைகொண்டிருக்கவேண்டும்.

துர்மர்க்க்கருடைய வாயிந்பிறக்குங் கொடியசொற்களைச் செட்டும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கும்படியான குணவான்கள் இல்லறத்தில்வாழும் லவுகிகராகவிருந்தாலும், அவர்கள் துறவ

றத்தில்வாமும் முனிவர்களைப்பார்க்கிலும் சிறந்தவர்களாவார்கள் ஆகாரம் - நித்திரை - பயம் - மைதுனம் - முதலாகியவைகள் மிருகங்களுக்கும் மனிதருக்கும் சாமான்னியமாக விருக்கின்றன. ஆனால் மனிதருக்கிருக்கவேண்டிய விசேஷகுணங்களென்னவெனில், யுக்தாயுக்தங்களைப்பகுத்தறியும் அறியும், அதினாலுண்டாகும் பொறுமைபுந்தானே.

ஒருவன் சாந்திராயணம் முதலியமகாவிருதங்களைப்பூரிந்து உண்டிசுருக்குதல் முதலானவருத்தங்களைப்பொறுத்தாலும் பிறராலுண்டாகுந் தீமைகளைப்பொறுவிடின் அவனுக்குப்பெருமையிலலை. அவைகளைப்பொறுக்கத்தக்கவனெனவெனில், யாதொருவிருதத்தையுமியற்றாவிடனும், பெருமைபடைவான்.

உலகத்தில்பொறுமையென்பதுதான் பலநற்குணங்களிலுஞ்சிறந்தது இக்குணம் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் இன்னும் பெரியோர்களுக்கும் புத்திமான்களுக்கும் கூட உண்டாயிருப்பது அரிதென்பதைக்குறித்துப்பூர்வீகர்களுரைத்த திருவீடாந்திரங்கள் பலவுண்டு ஆதலால் சாமானியஜனங்களிடத்தில்க்குணமிரா தென்பது சித்தமே. ஆகிலும் இதுகொடியதல்ல. எனெனில், தூர்மாரீக்கரிடத்திலுள்ளபரநிந்தை முதலானகெட்டகுணங்களைக்குறித்து அவர்களைத்தண்டித்தாலும் நன்மாரீக்கத்திற்குக்கொண்டுவர முயலவேண்டியது உத்தமர்களுடைய கடமையெனவுரைத்திருப்பதினாலேதான். இது தீமையிற்பொறையின்மையெனப்படும். மேலும் உலகத்தில் சில தூர்மாரீக்கருண்டு - அவர்கள் துஷ்காரியங்களைச் செய்துகொடுதியடைகிறசமயத்தில்சன்மாரீக்கர் யாராகிலும் அவர்களுடைய நன்மையைக்கொரிநற்புத்திசொல்வார்களாகில் அதையும் நிந்தையாகக்கொண்டு பொறுமையைவிட்டுக்கோபமடைந்து அவர்களுக்கு அபகாரத்தைச் செய்திரார்கள் ஒருவன் தனக்குச் செய்யப்படும் நன்மையைக்கூடப்பொருமலிருப்பானாகில் அவனுடைய குணத்தையென்னவென்று சொல்லலாம்? நன்மையிற்பொறையின்மையென்று சொல்லலாமோ? அக்குணமுள்ளவர்களுடைய அவிவேகத்துக்கு அளவுண்டோ? அதை இழித்துச் சொல்லச் சொல்லுண்டோ? அதற்குவமிக்கக்கதைபுண்டோ? இல்லை. ஆகிலும் துடர்ந்துவருகிறகதை முக்கியமாய் வேறுவிஷயத்தைப்பற்றியதாக விருந்தாலும், அதை இவ்விடத்திலுரைக்கலாகின்றது.

அஃதாவது, ஒருவிருகத்தினிடத்து ஒருபகலிவையிற்கா

லத்திற்கும் மழைகாலத்திற்குள் சவுக்கியமாகவிருப்பதின் பொருட்டு ஒருகூடுகட்டிக்கொண்டு அதில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தது - அப்படியிருக்கையில் நேரிட்ட மழைகாலத்தின் ஒரு தினத்தில் அவ்விருகூடுத்தினிடமாகவந்த ஒருவானரம் ஆம்மழையில் நனைந்துவருத்தமடைவதைக்கண்டிரக்கமுற்ற அந்தப்பக்கி வானரத்தைப்பார்த்து ஓய்வானரமே, நீர் என்னைப்பார்த்துக் கிலும் அநேகம்பங்குகிதமான ல்தூலதேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறீர், உமக்குக்கைகளுங்கால்களும் நன்றாயிருக்கின்றனவே, நீரும் ஒருகூடுகட்டிக்கொண்டு என்னைப்போலே சவுக்கியமடைந்திருக்கலாகாதா ? என்று சொல்லியவசனத்தைக்கேட்ட அவ்வானரமதை நலமென்றுணராமல் தனதறிவின்றையால் கோபங்கொண்டு அப்பக்கியைநோக்கி நீயோ ஒருசிறியபக்கி, என்னைப்பார்த்து இப்படிச்சொல்லலாமோவென்று உடனே அக்கூட்டைப்பிடித்திழுத்துச் சின்னூபின்னமாக்கி யெறிந்துவிட்டது. ஆதலால், அறிவிவாதமுடர்கள் நன்மையைச்சொன்னாலும் பொறாடர்கள்.

சமானமல்லாத ஒருவன் எதிரில் நின்று இழிவானபுன்மொழிகளை வரம்புதப்பிவதறினாலுமதற்குச்செவிகொடாமல் பொறுமைபாசவிருத்தலேபெருமை இதையுணராமல் அவனைவல்லவேண்டிமென்கிற சுருத்துகொண்டவனோடு வாதிடுகிறவனுக்கு முன்னுள்ள பெருமையுங்குறைந்தவிடும். எப்படியெனில், குரைக்குஞ்சுவானத்தோடு குரைக்குந்தன்மைபோலேதான்.

அறியத்தக்கவைகளையறிதலும், அடக்கத்தக்கவைகளை அடக்குதலும், அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சுதலும், இம்மை மறுமைக்குரிய நடைகொண்டிலகத்தைச் சந்தோஷிக்கச்செய்தலும், ஆகியகுணங்களை யுடையவர்களே பொறுமையுடையவர்களென்றும், துயரமற்ற வுலகவாழ்க்கையுடையவர்களென்றும், முன்னோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள். அறியத்தக்கவைகள் வர்ணசிரமங்களுக்குரியதர்மங்களெனவும், அடக்கத்தக்கவைகள் ஐம்பொறிகளெனவும், அஞ்சத்தக்கவைகள் பழிபாவங்களெனவும், உலகத்தைச்சந்தோஷிக்கச்செய்தல் இல்லாழ்க்கைநெறிதவறாமல் அநிதிபுசைமுதலிய சத்காரங்களைச்செய்து யாவருங் களிப்புறச்செய்தலெனவுங் கொள்க.

ஆதலால், மனிதன் பொறையுடைமையென்னும் சுருணத்தைத்தனது ஆசாரியனனுக்கிரசஞ்செய்த மெய்ப்பொருளாகக்கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

பெரியானாத் துவணக்கொளல்.

தருமத்திலும் சீவத்திலும் வழுவாதிருத்தலும், அறியாமல் நேரிட்டதுல்பங்களைக்கூட உடனே விலக்கிவிடுதலுமான குணங்களைபுடையவர்களை பெரியவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். இப்படிக்கொத்தநன்றெறிநடையுடைய பெரியோர்களை யறுசரித்து அவர்களைத்துணையாகப்பெற்றுக்கொள்வதே ஒருவனுக்குமுன்னோர்வைத்த பொருளிலும்மேன்மையானபொருளென்றுசொல்லப்படும் ஏனெனில் அவர்கள்தங்களையறித்தவர்களைச்சீர்ப்படுத்திநன்மைபெறச்செய்வார்களென்பதினாலேதான்.

தானடைந்திருக்குஞ்செல்வத்தைப்பார்க்கிலும்சிறந்தசெல்வமென்னவெனில், அறிவுடையபெரியோர்களையறித்து அவர்கள் சொற்படிக்கேட்டுநடந்து நற்பயன்களைப்பெறுதலேயாம்.

ஒருவனுக்குநட்பாளர் பலபெயரிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்குள்ளே பெருந்தன்மையும் யோக்கியதையுமுள்ள புத்திசாலிகள் இன்னவர்களென்று புத்திக்கூர்மையால் பகுத்தறிந்துகொண்டு அவர்களைத்தனக்குத்துணையாகப்பெற்று அவர்களைக்கொண்டு தனக்குள்ளகாரியங்களைச்சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிமென்று முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி நடப்பவனை நட்பினுலுண்டாகும் பிரயோசனங்களையடைவான்.

பெரியோர்களுடைய சகவாசம்பெற்று அவர்கள் காட்டிய நல்வழியிற்செல்லும் ஒருவனுக்கு ஒருதுன்பமுமுண்டாகமாட்டாது. ஏனெனில் அப்பெரியோர்களுடைய சகவாசமென்னும் அநுக்கிரகமே அவனுக்குநேருந்துன்பங்களைத்தடுக்க அரணுகவிருக்குமென்பதினாலேதான்.

குற்றங்கண்ட அப்பொழுதே கோபித்துத்தக்கபடிப்புத்திசொல்லித் திருத்துகின்ற பெரியோர்களுடைய துணையைப்பெற்ற ஒருவனைக்கெடுப்பதற்காகப்பகையாளிகளொருவருமிருக்கமாட்டார்கள். ஒருவேளையிருந்தாலும் அவர்களுடைய எத்தனம் முடிவுபெறாது.

உறுதிடானநல்வசனங்களைச்சொல்லிச்சீர்திருத்துகின்ற பெரியோர்களைத்துணையாகக்கொள்ளாதவனுக்கு எவ்வளவுபலமிருந்தாலும், பகைவர் ஒருவருமில்லாவிட்டாலும், விவேகமில்லாமையால் அவன்தானே தீயவழியிற்சென்றுகேட்டையடைவானென்றுசொல்வதற்குப் பிரமாணத்தைத்தேடவேண்டியதேயில்லை.

வியாபாரஞ்செய்யவிரும்பியவனுக்கு முதற்பணமிருக்க

வேண்டும். அப்படிமுதலில்லாமல் வியாபாரஞ்செய்ய விரும்பு வது எத்தன்மையதென்னில், ஏரில்லாதவன் உழுதடித்தானெ ன்றுசொல்லுங்கதைபோலிருக்கும். இதுபோலவே பெரியோ ர்களுடையதுணையைவிட்டு வியாபாரஞ்செய்ய முயல்வோனுக் குமுதர்பணமிருந்தும் இலாபத்தைப்பெறுவதும், ஒருவேளை முதலீத்ச்காப்பதுங்கூட அரிதாகவிருக்கும். ஏனெனில் விவேச முள்ள சமர்த்த நடைய துணையிலலாதவனுக்குக்காரியங்களைந டத்துங்கூறபாடுதெரியாதென்பதினாலேதான்.

பெரியோர்களுடையதுணையைக்கைசோரவிட்டுத்தன்மன தின்படிநடக்கமுயல்கின்றவன், பலவிக்கட்டுகளை அனுபவிக்க வேண்டும் அவனுக்குப்பலபெயர்களுடையபசையும்நேரிடும்.

ஆதலால், பெரியோர்களைக்கண்டுதவர்களைநிரவாடி அவ ர்கள்சொற்படிநடத்தல் நன்மையக்குமென் றுணரவேண்டும்.

அழுக்காறு.

அழுக்காறென்பது ஒருவனுடைய செல்வத்தைக்கண்டு பொறாமைப்படுகின்றதுதான். இப்பொறாமையிலலாதவனிட த்துச்செல்வம் வளர்ந்தேறுமென்றும், எல்லவருமனைத்துதிப் டார்கொன்றும், கூறப்படுகின்றது.

பிறருடைய செல்வத்தைக்கண்டு அருவருப்புக்கொள்பவ ன் எவ்வளவுமேன்மையுடையவனாகவிருந்தாலும், அவன் தனக்கு ள்ளதர்மத்தையும் புரமையுமிடந்து துன்பப்படுவான்.

இகபரங்களில் துன்பத்தையுண்டாக்கும் பொறாமையெ ன்பது மிகவுங்கேட்டிற்றிடமான தூர்க்குணமென்றறிந்த நல் லோர்கள் அக்கொடியதூர்க்குணத்திற் கிடங்கொடார்கள்: ஒரு வேளை கொடுப்பார்களாகில் அவர்கள்பெற்றிருந்த நன்மைகள் யாவும் அப்பொழுதே அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போய்விடும்.

ஒருவனுக்கு உபகாரமாய்க்கொடுக்குந் திரவியத்தைக்க ண்டி பொறாமைப்படுகின்ற ஒருவன் செல்வமுடையவனாகவிரு ந்தாலும், அவன்செல்வத்தை அப்பொழுதே யிழந்து தரித்திர த்தையடையதுமல்லாமல் தன்னைச்சார்த்தவர்களுடையசெல்வத் தையுமிடக்கும்படிச்செய்வான்.

ஒருவனிடத்துச்சீதேவி வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பா ளாயினு மவன் பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு பொறாமைப்படுவானு கில் அவனிடத்துவசித்திருந்தசீதேவி யுடனே விலகிப்போய்வி டுவாளாதலால் அவனிடத்திலுமுதேவி வந்துகுடிக்கொள்வான்.

பொருமையுடைய ஒருவன் இம்மையில் தனக்குள்ளசெல்வத்தையிழந்து தரித்திரத்தில்வருந்துவதுமல்லாமல் மறுமையில் மோகூத்தையிழந்து நரகவேதனையிச்சிக்கிப் பரதவிப்பான்.

பொருமையினாலே செல்வத்தையும், பொருமைப்படாமையினாலே தரித்திரத்தையுமடைந்தவொருவருமில்லையென்றுமுன்னோருரைத்த வாக்கியங்கள் பலவுண்டென்பதை யுணர்ந்துநடப்போர் பொருமையெனும்பாபத்திற்குட்படார்கள்.

பொருமையுடைய ஒருவனுக்கு வேறொருசத்துருவிலாவாட்டாலும், அவனைக்கெடுப்பதற்கு அப்பொருமையே சத்துருவாகவிருக்கும். இதற்கொருகதையுண்டி - அஃதெப்படியெனில்,

ஒருவன் மற்றொருவனுடைய செல்வத்தைப்பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டாமல் காட்டிற்சென்று வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அவ்விடத்தில் ஒருதடோதனர் அவனைப்பார்த்து இரக்கமுற்று ஒரு வெண்கலமணியைக்கொடுத்து நீயிதைக்கொண்டிபோய் இதற்குப்பூசைசெய்து உன்கோரிக்கையைச்சொல்லிமூன்றுதரம் அடிப்பாயாலால் நீகோரியொருள்யாவும் உனக்கு உண்டாயக்காண்பாய் - இப்படிக்கு மூன்றுதரம் உன்கோரிக்கையிடேறும் ஆனால் நீகோரியதற்கு இருமடங்கதிகமாக உன் அண்டைஷ்டிடுக்காறனுக்குச்சித்திக்கும். ஆதலால் அதற்காக நீபொருமைப்படலாகாது - என்று உரைத்தார். அவன்அந்தமணியைவாங்கிக்கொண்டு வீட்டிற்குவந்து அண்டைஷ்டிடுக்காறனுக்கு இருமடங்கதிகமாகச்சித்திக்குமென்பதை மறந்துடணிக்குத்தூபதீபங்கொடுத்துத் தனக்குக்கிரகபூமிகள் தனதானியங்கள் ஆடையாபரணங்கள்மிகவுமுண்டாகவேண்டிமென்று சொல்லிமூன்றுதரம் மணியடித்தமாதிரித்தில் யாவும் அப்படியேஉண்டாயிற்று. அவனண்டைஷ்டிடுக்காறனுக்குமப்படியே அவைகளெல்லாம் இரட்டிப்புஅதிகமாகவுண்டாயிற்று. அதைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் அவன் அயலகத்தானைக்கெடுக்கநினைத்து இரண்டாந்தரம் மணிக்குப்பூசைசெய்து எனக்கொருகண் குருடாகவேண்டிமென்றும், மூன்றாந்தரம் பூசைசெய்து என்ஷ்டிடிப்பாதிமூழ்கவேண்டிமென்றும், சொல்லிமணியடித்தான். உடனே அயல்ஷ்டிடுக்காறனுக்கு இரண்டிகண்களுங்கெட்டி அவன்ஷ்டிமுழுதும் வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்துபோயிற்று.

இவ்விதமாய் ஊர்முழுதும் நாசமடைந்தபடியால் சிலதுஷ்டர் கூடி அந்தப்பொருமைக்காறணையடித்து அவன் பொருள்களைப் பறித்துக்கொண்டு படகின்பேரில் போய்விட்டார்கள். அப்போது அவன்மிகவுங்கூக்குரலிட்டழுதான். ஆனால் அதைக்கேட்டு அவனையாதரிப்பவர்கள் யாருமில்லாமற்போனார்கள். உடனே அவன் என்னுடையபொருமையினாலையல்லவா எனக்கு இந்த ஆபத்துவந்தது. என் அண்டைஷ்டிக்காறரை நசுக்கும்படிச் செய்வாயா மனிருந்தால் இந்தசமயத்தில் அவர்கள் உபகாரஞ்செய்வார்களே, என்றுவிதனப்பட்டான்.

ஆதலால், பொருமையென்னுந் துரீக் குணத்தால் தரித்திரத்தையும் ஆபத்தையுமடையவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்தையறிந்து அதற்கிடங்கொடாமல் நடக்கவேண்டும்.

‘கள்ளாமை.

கள்ளாமையென்பது பிறருடைய பொருள் முதலியவற்றைக்களவுசெய்யா திருக்கவேண்டுமென்பதாம். களவுசெய்பவர்கள் இம்மைமறுமைப்பயன்களை யிழந்துவிடுவார்களென்று நீதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சோரத்துவத்தினால்வரும்பொருள்மிகுதியாகுவதுபோல் தோற்றினும், அது பாபத்தையும் பழியையும் அவனிட்டுத்திறலைக்கச்செய்வதும்ன்றி யவனையல்லாமலே நாசமடையும்.

களவினால்தெடியபொருளை யநுபவிக்கும்போதுண்டாகியசுகம் அக்களவாளிக்கு மிகவுமினிதாகத்தோன்றினும், அது உடனே அவனுக்கு நீங்காததுன்பத்தையுண்டாக்குமென்பதற்குநிதர்சனமென்னவெனில், பலநானைத்திருடன் ஒருநானைக்ககப்படுவானென்றுவழங்குவதும், அசப்பட்டபின்பு பலசனங்களைலுமிகழப்பட்டு இராஜதண்டனையில்வருந்துவதும் பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பதுதான்.

பிறருடையசொர்வுகண்டு அவர்களுடைய பொருள்களைத்திருட உடன்பட்டவன் கல்வியில்வல்லவனாகவிருந்தாலுமவனிடத்து அருளுமன்புமில்லையென்பதற்கையமில்லை

களவுசெய்வதில் மிகுதியான ஆசையுடையஒருவன் உலகத்திலுள்ள மனிதர்களுடைய நல்வினையையும் தீவினையையும்நிந்து நடக்க அறிவானே! அறியானென்பது சித்தமே.

களவென்னுந்தீயகுணத்தின் அளவையறிந்து நடக்கின்ற நல்லோர்களுடையமனதில் தர்மகுணம் எப்போதும்நிலைபெற

கள்ளாமை.

நிநுக்கும். இதுபோலவே அத்தீயகுணமுள்ள களவாளிகளுடையமனதில் எப்போதும் வஞ்சனையெனுந் தூர்ச் சூணங்குடி. கொண்டிருக்குமென்பது அநுபவத்திற்குஞ் சரியாகவேயிருக்கின்றது.

களவெனப்படும் சோரகிருத்தியம் பஞ்சமகாபாதகங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தும், அதற்கு அஞ்சாமல் அதைச் செய்கிறவனிடத்தில் மற்றெந்ததர்மமுண்டாயிருக்கும்? ஒன்றுமிராது. மேலும் களவுசெய்கிறவர்களுஞ்சூப் பாவத்தின்பயமில்லாவிடினும், இராஜதண்டனையடையவேண்டுமென்பது தெரிந்திருக்கையில் அதற்குக் கூடப்பயமில்லாமையால் அவன்பின்னையதுக்குத்தான் பயப்படுவான். ஆ! கொடியபாதகா, களவாளா, உனக்கும் உன்மக்களுக்கும் என்னகதியோ யாரீக்குத் தெரியும்?

களவுசெய்பவன் இம்மையில் அரசனுடைய தண்டனைக்கும், மறுமையில் நரகவேதனைக்கு முட்படாமல் தப்பிப்போகா மென்பது சித்தமென்று முன்னோருரைத்திருப்பதற்குத் திருடன்பெண்சாதியென்றுங் கைம்பெண்சாதியெனும்பழங்கதை கூட ஒத்திருக்கின்றது.

ஆதலால், களவென்னுஞ்சோரகிருத்தியத்திற்கிடங்கொடுப்பதினால் மகத்தான ஆபத்து நேரிடுமென்பதை புணர்ந்ததனிடத்துமனதைச்செலுத்தாமலிருக்கவேண்டும்.

வெஃகாமை.

வெஃகலென்பது பேராசையும், வெஃகாமையென்பது ஆசையின்மையுமாம்.

பிறருடைய பொருளினிடத்து இச்சைகொள்வது தர்மமல்லவென்று நினையாமல் அவர்கள் பொருளையபகரிக்க உடன்பட்டவன் பலகுற்றங்களுக்காளாகித் துன்பப்படுவது மல்லாமல் அவனது குடியுங்குலமும் நாசமடையும்.

பிறருடைய பொருளை அபகரிப்பதினால் வருங்குற்றம் அளவிடக்கூடாததாகவிருக்குமென்றறிந்த நல்லோர்கள் நயிவுநிலைமையின்மையால்வரும்பொருளை அணுகுவதற்கு அஞ்சிநயங்குவார்கள்.

பிறரிடத்திருந்தபகரிக்கப்பட்டபொருளினால்வரும் இன்பம் நிலையாவிடினும், துன்பம்மாத்திரம் நிலைபெற்றிருக்கும். ஆதலால் நல்லோர்கள் நல்வழியில்வரும்பொருளை விரும்புவார்

களையல்லாமல் தீயவழியில்வரும்பொருள் எவ்வளவாகவிருந்தாலும் அதை ஒருபோதும் விரும்பார்கள்.

ஐம்புலன்களினுசையையும் பற்றறவொழித்த அறிவுடையோர், பிறர் பொருளை விரும்புவார்களோ? விரும்பார்கள். ஏனெனில் உண்மையானபொருளை உள்ளபடி உணர்ந்தவர்கள் அனித்தியமான பொருளினிடத்து ஆசையையார்க ளென்பதினாலே தான்.

ஒருவனைவஞ்சித்தீட்டியபொருளினு லுண்டாகும் இன்பத்தை யினியதாகக்கொள்கிறவனுக்குப்பின்னடியில் அதினால்வருந்துன்பம் இப்படிக்கொத்ததென்று தெரிந்திருக்குமோ? தெரிந்திராது. தெரிந்திருந்தால் அவன் மற்றவனை வஞ்சிக்கநினை யான்.

ஒருவன் செல்வமில்லாதவனாகவிருக்கையில் செல்வத்தை யதிகமாகப்பெற்றவதற்கும் அதுமேன்மேலும் விருத்தியடைவதற்குங் காரணமென்னவென்று ஆராய்வானாகில் பிறருடைய பொருளை விரும்பாமென்தொன்று தெரியவரும்.

இதுதர்மம் - இது அதர்மமென்று அறிந்து நடக்கின்ற நடுவு நிலைமையோர்கள் பிறர் பொருளையிச்சிக்கவுடன்படார்கள். ஆதலால் இக்குணத்தையுடையவனிடத்து மகாலக்ஷ்மி நிரந்தரங்குடிக்கொண்டிருப்பாள்.

பிறர் பொருளினிடத்துப் பேராசைகொண்டலெகின்றவஞ்சகர்களுடைய செல்வம் விரிந்தகடல்போலமிசுந்திருந்தாலும் அது ஓரிமைப்பொழுதில்நாசமடையும். ஆனால் அந்தப்பாவம் மாத்திரம் நெடுங்காலம் நிலைபெற்றிருக்கும்.

ஆசையென்பது கொடியதூர்க்குணமென்றும், அஃதின்மைபெரிய நற்குணமென்று முரைக்கவேண்டி ஒருவித்துவாண்விளம்பியதென்னவெனில், ஆசைக்கடிமையானவர்கள் உலகத்திற்கெல்லாம் அடிமையெனவும், ஆசையை அடிமையாக்கிக் கொண்டவர்கட்கு உலகமெல்லாம் அடிமையெனவும் விளம்பினார்.

பேராசையென்பது மிகுந்தகெட்டகுணம். ஏனெனில் அதனால் மனிதனுக்குப்புத்திகெட்டிப்போகும். புத்திக்கேடு நேரிடுமாகில் முன்னுள்ளபொருளும் நாசமடையும். இதற்குத்திருவிட்டாந்திரமாக ஒருசின்னக்கதை சொல்லப்படுகின்றது.

அதாவது, பேராசையுள்ள ஒருகுடியானவனிடத்தில் ஒரு

வெஃகாமை.

எருமையிருந்தது அது அவனுக்கு நாஸ்தோறும் ஒருபடிப்பா
ல்கொடுத்ததுக்கொண்டிருந்தது. அவனதை யொருபணத்திக்கு
விற்றுச்சீவனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். இப்படியிருக்கை
யில் ஒருநாள் அவன் நினைத்ததென்னவெனில், இந்த எருமை
கொடுக்கிற ஒருபடிப்பாலினால் எனக்குநித்தியம் ஒருபணந்தா
ன்கிடைக்கிறது. இதனால் என் தரித்திரம் ஒருபோதும் நீங்காது.
ஆதலால் இந்த எருமையின் மடியையறுத்து அதற்குள்ளிருக்
கிறபாலையல்லாம் ஒருமிக்கவிற்றுப்போட்டால் எனக்குவெ
குபணங்கிடைக்கும், என்று நினைத்து எருமையின் மடியைய
றுத்துப்பார்க்குமளவிக் அதில் இரத்தமும் மம்சமுமாத்திரம்
இருந்ததேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லாமையால் அவன் வியா
குலப்பட்டமுதான். இதில்பேராசையும், அநினாலுண்டாகும்
அவிவேகமும், அவ்வவிவேகத்தாலுண்டாகும் நஷ்டமும், வி
ளங்கியதன்மைகாண்க.

ஆதலால், வெஃகவெனும் ஆசைக்கு அதிகமாயிடங்கொடா
மல் வெஃகாமையை மேற்கொண்டு திருப்த்தியடைந்திருக்க
வேண்டும்.

செய்நன்றியறிதல்.

செய்நன்றியறிதலென்பது ஒருவன்செய்த உபகாரத்தை
மறவாமையாம்.

ஒருவன் பிறனாலே பிரதியுபகாரத்தைவிரும்பாமலே செய்
தஉதவிக்குப்பூலோகத்தைபுந்தெய்வலோகத்தைபுங்கொடுத்தா
லுமீடாகாது. ஏனெனில் ஒருவனுக்குத்தகுந்தகாலத்தில் செய்த
நன்றிசிறியதாகவிருந்தாலும் அக்காலத்தேநோக்கும்போது
அறிவுடையோரதைப்பெரிதாக நன்குமதிப்பார்களென்பதின
லேதான்.

பிரதியுபகாரத்தைவிரும்பாமலேசெய்த உபகாரம் கடவி
னும்பெரிதென்றுசொல்லியதற்கு மேகமேசாஹியாயிருக்கின்
றது. எப்படியெனில், உலகத்துக்குநன்மாரிபொழிந்து பாது
காக்குந்தன்மையுள்ளமேகம் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாத
தன்மைபோலேதான்.

ஒருவன் துன்பமுற்றகாலத்தில் அவனுக்குச்செய்தஉதவி
எவ்வளவு அல்பமாகவிருந்தாலும், அவன் அதை எப்பிறப்பிலும்
மறவாதிருப்பானாகிலவனை நன்றியறிந்த மகாபுருஷன்
ல்லோர்கள் புகழ்வார்கள்.

ஒருவனுக்கு ஒருகால் உபகாரமும், பின்பு அநேகம் அபகாரங்களுஞ்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவன் அபகாரத்தை மறந்துவிட்டு உபகாரத்தை மாதிரிப் பெரிதாகவெண்ணி நடப்பானாகில் புருஷோத்தமனென்று சொல்லப்படுவான்.

ஒருவன் செய்த நன்றியை யறிந்தும் அறியாதவன்போலிருந்துவிடுகின்ற நன்றிகெட்டவனுக்கு இகத்திலும் பரத்திலுந் துக்கமுண்டாவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஆதலால் நன்றியறிதலைக் குறித்தும், நன்றியறியாமையைக் குறித்தும், பூஷணதூஷணகளாக இரண்டிகதைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சுதை.

ஒருபட்டணத்தில் ஒருவர்த்தகன் இருநூறுவராகன் கண்டெடுத்து அதைக் குறித்துப் பிரசித்தப்படுத்தினான். அதைப் பேர்க்கடித்துக் கொண்டவன் சமாசாரங்கேள்விப்பட்டு வர்த்தகன் வீட்டுக்குப் போய் வராகன் தன்னதென்று ருசுப்படுத்தினபின்பு வர்த்தகன் அவன்சையில் வராசனைக் கொடுத்தாண்டான். அதை வாங்கிக் கொண்டவன் நன்றியுள்ளவனாதலால் மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து வர்த்தகனுக்கு இருபதுவராகன் கொடுக்கப்போனான். ஆனால் வர்த்தகன் தனக்கு வேண்டாமென்றான். அவன் மறபடிப்பத்துவராகனாவது வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்றான். வர்த்தகன் அதையும் வேண்டாமென்றதறித்துவிட்டபடியால் அவன் ஐந்துவராகனாவது வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ணயித்தான். வர்த்தகன் அதையுந்தயிக்கக்கண்டு பணம்போக்கடித்துக் கொண்டவன் மிகவுங்கொப்பமடைந்து தான் வாங்கிக் கொண்டவராசனைப் பையேர் தெரிந்துவிட்டு வர்த்தகனைப் பார்த்து, நீயோமகா நிஜஸ்தன் - உன்னுடைய சத்தியமெனும் எகுணத்தால் எனக்கு இந்தப்பணங்கிடைத்தது. நானும் நன்றியறியாதவனல்ல - ஆதலால் நீ செய்த நன்றிக்குப் பிரதிசெய்யவிரும்புகிறேன். இந்தப்பிரதியுபகாரத்தை நீகைக்கொள்ளாதபடித்தில் இந்தப்பணம் என்னதல்ல - இதற்குடையவனாரோ அவன்சையில் கொடுத்தாண்டி - நான் போகிறேனென்றான். அதைக்கேட்டு வர்த்தகன் ஐந்துவராகன் வாங்கிக் கொண்டான். உடனே அதைத் தர்மத்திற் செலவழித்துப் போட்டான். ஆதலால் ஒருவன் செய்த உபகாரத்தை மறவாமல் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதும், அதற்காகக் கூடுமானவரையிலிரதியுபகா

செய்வதும், மிகவுஞ்சிறந்தசுகுணமென்று யாவராலுங்கொண்டாடப்படும்.

மற்றொருகதை.

ஒருகுடியானவன் தனதுமுயற்சியால் கொஞ்சம்பணஞ்சம்பாதித்துக்கிழவனானபின்பு அதைத்தன்மகன்கையிற் கொடுத்தான். அவனதைக்கொண்டொருவரிந்தோட்டமும் தட்டுமுட்டுகளும்வாங்கிக்கொண்டு ஊழியக்காறாயும் வைத்துக்கொண்டு சுகசீவனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்போதும் அவன்தகப்பன் ஒருகுடிசையில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டும் உடைந்துபோன மண்கலத்தில் சாப்பட்டுக்கொண்டும் அதைத்தானேகழுவிக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பேரப்பிள்ளைபுத்திசாலியாகையால் தன்பாட்டனுடைய நிலைமையைப்பார்த்து விதனப்பட்டுச்சொல்லியதாவது. நீ இப்போதும் இந்த ஒட்டைக்கலத்திலேயே சாப்பட்டுக்கொண்டும் இதைநீயேகழுவிக்கொண்டும் இருக்கவேண்டுமா? இதை யுடைத்துப்போட்டால் உன் துக்கம் இதனுடன் நீங்கிப்போகுமென்றான். அதற்குக்கிழவன் இதைநான் உடைத்துப்போட்டால் உன்தகப்பன்கொபித்துக்கொண்டு என்னையடிப்பானென்றான். உடனே பேரப்பிள்ளையும் அவனும் அனுகூலமாகிச்செய்த உபாயமாவது, ஒருநாள் கிழவன் தன்மகனும்பேரனும் இருக்கையில் கலத்தைக்கழுவப்போகிறவன்போல் தாழப்போட்டுடைத்தான். உடனே பேரப்பிள்ளை ஒருதடியெடுத்துக்கிழவனையடிக்கப்போனான். அப்போது அவனுடையதகப்பன் அடா-பயித்தியக்கரூகிழவனையடிக்கலாமாவென்றான். நான் அப்படிதான் அடிப்பேன், ஏனென்றால் இந்தக்கிழவன் இந்தஒட்டைக்கலத்தையுடைத்துப்போட்டானே-இனி நீகிழவனாகும்போது உனக்குநான் இப்படிக்கொத்தகலம் எங்கே சம்பாதிக்கமாட்டுவேன்? என்றான். ஆதலால் அவனுடையகருத்தின்னதென்று தகப்பன் நிந்துகொண்டு கிழவனைவிட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்செவ்வையாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தான். இதில்நன்றியறியாமையின் தூஷ்டிணை விளங்குந்தன்மைகாண்க.

ஆதலால், யாவருந்தங்களுக்குச்செய்யப்படும் நன்றியையுணர்ந்து தகுதியானபிரதிபுபகாரஞ்செய்யுந்தன்மையைமேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

வாய்மையென்பது மெய்யினதுதன்மை. இது காமங்கு
 ரோதங்களைப்பற்றியுண்டாகும் பொய்மையைவிலக்கும் நற்கு
 ணமாம்.

ஒருவன் தனக்குத்தொரிந்தது பிறருக்குத்தொரியாதென்
 றுநினைத்துப் பொய்சொல்லலாகாத. ஏனெனில் அப்பொய்
 மையெளியானபின்பு அதையறிந்த அவன்மனமே அவனைச்சுடு
 மென்றுகாத்திருப்பதினாலேதான்.

பொய்மையைப்பேசாமலும், அதைக்கருதாமலுமிருக்கி
 ன்றயதார்த்தவாதிகள் எப்போதும் பெரியோர்களுடைய இரு
 தபகமலத்தைவிட்டு நீங்காதவர்களாக விருப்பார்களைப்பதி
 னால அவர்களுக்குக்கீர்த்தியும் யச்சு முண்டாயிருக்குமென்
 பது விளங்குகின்றது.

சரீரம் பரிசுத்தமாவதற்குச்சலமேகாரணமாகவிருக்கும்.
 அதுபோல் மனம் பரிசுத்தமாவதற்கு மெய்மையேகாரணமெ
 ன்றுணரவேண்டும்.

புறத்திருளை நீக்குவதற்குச் சூரியன்முதலாகிய சோதிகள்எ
 துக்களாக விருப்பதுபோல, அகத்திருளை நீக்குவதற்கு மெய்
 மையென்னுஞ்சோதியே காரணமாகவிருக்கும்.

மெய்மையென்னுஞ்சத்தியத்தைவிரதமாகக்கொண்டஒரு
 வன் சிறியவனாகவிருந்தாலும் பெருமையடைவான். ஆதலின்
 அப்படிக்கொத்த யதார்த்தவாதி கேபிறம்படிக்கு அவனதுப
 கைவர் முயற்சிசெய்தாலும், அவனுக்குத்தெய்வம் சகாயமாக
 விருந்து காக்குமெனக்கூறப்படுகின்றது.

ஒருவருக்குங் கொடுக்கப்படாதபொருளைக் கொடேனெ
 ன்பதினாலே குற்றமில்லை. ஆனால் தன்னைநாடிவந்தவனுக்கு
 தன்னாலியன்ற வுதவியை யுடனேசெய்யாமல் இன்றைக்கு நா
 னைக்கென்றுதிருப்புவது கொடியபொய்மையாதலால் அப்படி
 செய்யலாகாது.

பொய்யாமையென்பது நல்லோர்க்கியல்பாகவும், மெய்
 யாமையென்பது தீயோர்க்குச்சுபாவமாகவு மிருப்பதெவ்வா
 றெனின், சக்கரைக்குத்தித்திப்பும், வேம்பிற்குக்கசப்பும், சுவ
 பாவமாயிருப்பதுபோலவாம்.

மனமும் வாக்குமொத்த மெய்மையை விரதமாகக்கொ
 ண்டவர்கள் தவத்தொழி தானமுஞ்செய்வாளைப்பார்க்கிலுஞ்சி
 றந்தவர்களாவார்கள்.

வாய்மை.

அதிகமாய் பொய்மைக்கிடங்கொடுத்தும் கெட்டபெயர் பெற்றவனுடையவாக்கில் அவாசாத்தாய்வரும் மெய்மைகூடப் பெருமைபெறாது எப்படியெனில் சுராபாண்டத்திற்சுதையென்னும் அமிருதமிருக்கின்றதென்றால் ஒவ்வாத தன்மை போலேதான்.

மெய்ப்பேசுவதினால் எவ்வளவு துன்பம் வருவதாகவிருந்தாலும், நல்லோர்கள் அதைவிட்டுப்பொய்க்குட்படார்கள்.

பொய்ப்பேசுவதினால் எவ்வளவு துன்பம் வருவதாகவிருந்தாலும், சத்தியவான்கள் இன்பத்தைவிருந்தும்பிப் பொய்ப்பேசுவறியார்கள்.

பிறிதொயிர்க்குந்தீமையைத்தராதசொற்களைச்சொல்லவாய்மையெனவும், குற்றமில்லாத நன்மையைப்பயக்குமாயின்பொய்மையானாலும் வாய்மையோடெர்த்ததெனவுங் கூறப்பட்டிருப்பதைக்குறித்துப் புத்திமான்கள் கொள்ளவண்டியகருத்தென்னவெனில், பொய்மையால் நன்மையுண்டாகுமாயின்பு அது தீங்குசெய்யும் பொய்மையைப்பார்க்கிலும் நலமென்பதுமாத்திரமேயல்லாமல் வேறில்லை.

ஆதலால், யாவரும்மெய்மைதவறாமலும், பொய்மைக்கிடங்கொடாமலுமிருக்கவேண்டும்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

மறுமையில் மோஷத்தையும் தேவத்துவத்தையும் தருவதாகிய தர்மத்தைவிட மிகுந்தசெல்வம் வேறென்றமில்லையாதலால், தர்மத்தினிடத்துப்புத்தியை நிலைநாட்டிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

தர்மநுஷ்டானத்தைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்டசெல்வமொன்றமில்லையென்றும், காமவெகுளிமயக்கத்தால் அதைமறந்துவிடுவதினாலே யுண்டாகிய கெடுதியைப்பார்க்கிலும் வேறொருதுன்பமில்லையென்றும், முன்னோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

நற்சிந்தை - நற்செயல் - என்பவைகளே ஒருவனுக்குத் தர்மமாகிய நல்வினைகளென்றும், அவைகட்கு விரோதமானவைகளே அவனுக்குத்தீவினைகளாகிய அதர்மங்களென்றும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பேராசை - கோபம் - கடுஞ்சொல் - ஆகிய மூன்றுகுணங்களையும் ஒருவன் தன்னிடத்துவந்து சேரவொட்டாதபடித்துரத்

திரிபுவதில் அசமர்த்தகைவிருட்பானாகில் அவனிடத்தில் அதர்மம் நிரந்தரங்குடிக்கொண்டிருக்கும்.

உயிர்க்குத்துணை தர்மத்தைவிடவேறென்று மில்லையென்று சொல்லியிருப்பதால், அதைமறவாமல் உடனே செய்யவேண்டும் ஏனெனில் அதை அந்தியகாலத்திற் செய்வோமென்று நினைத்தாலக்காலத்தில் நமதுபுத்தி எவ்விதத்தன்மையிலிருக்குமோ அறிந்திலேமென்பதினாலேதான்.

தர்மத்தின்பயனித்தன்மையுடையதென்று நூல்களைக்கொண்டு அறியவேண்டியதேயில்லை. ஏனெனில் சிவிகையைச்சுமக்கின்றவனையும் அதிலேயுகின்றவனையும் பார்த்தால் அதுபவமாகத்தெரிந்துகொள்ளலாகுமென்பதினாலேதான்.

நாம் நல்வினையினாலேசுகத்தையும், தீவினையினாலே துக்கத்தையும், அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்று நமக்கே பூர்த்தியாய்த்தெரிந்திருக்கின்றது. ஆதலால், இவ்விருவினையில் நல்வினையென்று தர்மத்தை இடையூறில்லாமல் நடத்திவருவோமாகில் அது பிறவித்துன்பத்திற்குக்கூரணமாகிய தீயவழிக்கு ஒருதடைகல்லாயிருக்கும்.

ஓமனமே, அறித்தியமானசரீரத்தைச் சதமென்று நம்பித் தர்மத்தைச் செய்யமறந்தாய்-இறந்துபோவோமென்பதைச்சற்றாயினுங்கருதாமற்போனாய் - சதமல்லாதவாழ்வையென்னுளுஞ்சதமென்று நினைத்தாய்-இவ்விதநினைப்புள்ள உன்மீதுயமன திரும்புவானாகில் அப்பொழுதென்ன தர்மத்தைச் செய்யமாட்டுவாய்?

ஓசனங்களே, நம்மிடபிடரியினிடத்து எப்போதும் யமன்குடிக்கொண்டிருக்கிறோனென்று அறியுங்கள். அதையறிந்தால்நாமெடுத்தசடலம் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ எப்பொழுதோ விழுந்துபோய்விடுமென்கிற நினைப்புக்கிடமுண்டாகாமற்போகமாட்டாது. ஆதலால் பொல்லாங்கானகாரியங்களுக்கிடங்கொடாமல் விட்டுவிடுங்கள். அவரவர்களுக்கியன்றமட்டும் நல்விஷயத்தில் சீக்கிரத்தில் தர்மங்களைச் செய்துக்கொள்ளுங்கள். விழிக்கூக்காணட்படும் எல்லாப்பொருளும் நசித்துவிடுமென்றும், தர்மமொன்றும தீரமே அழிவில்லாமல் நிற்குமென்றுஞ்சொல்லிய நீதியைக்கருதி நடவுங்கள். ஆலசியமாக விருந்துவிட்டால் வியசனப்படவேண்டியதாகவரும.

ஓமுடர்களே, ஆலம்விரை மிகவுஞ்சிறியதாகவிருந்தாலு

அறன்வலிபுறக்கல்.

மதை நல்ல நிலத்திலே முனைப்பிக்கச் செய்தாலது பெரிய விருகூடி
மாகி விசாலமாகப் படர்ந்து அதனையடுத்தவர்களுக்கு நிழலைக்
கொடுத்து ஆதரிக்கும்பொல சுத்தாத்துமாக்களாகிய நல்லோ
ருக்குத் தர்மமாகக் கொடுக்கும்பொருள் எவ்வளவு அல்பமாக
விருந்தாலும் அது ஆகாயத்தைப்போல விரிவாகியதைக்கொடு
த்தவனை நற்கதியென்னும் மோகூத்தையடைவிக்கும் என்கிற
நீதிவசனத்தைக்கவனித்து அந்தப்படி நடக்க முயற்சிசெய்யுங்
கள்.

தினந்தோறுஞ் சூரியனுதயமாகிறதையும், அல்தமிழ்கிற
தையும் பார்த்துகொண்டிருந்தாலு மதைப்பொழுதுவிடிகிற
தாயும்பொழுதுபோகிறதாயும் நினைத்துச்சந்தோஷப்படுகிறோ
மேயல்லது அதனால் நமதாயுள் செல்லுகிறதென்றநியாமல் நம
க்கு நூறுவயதுண்டாயிருக்கிறதாய் நினைத்து நெடுநாள் வாழ்ந்
திருக்கலாமென்று களிகூர்ந்துக்கொண்டிருக்கும்போதே நம
தாயுள்மீது யமன் திரும்பிவிடுவானாகில் நாமடைந்தச்சந்தோஷ
மெங்கேபோய்விடுமீ! இதையோசித்தால் முன்னொடியே தர்மத்
தைச்செய்யவேண்டுமென்று தெரியவரும்.

ஆதலால், உயிர்க்குமறுமைத்துணையாகிய தர்மத்தை மற
வாமல் அதிலேயே முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கவேண்டும்.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்க்கையென்பது அதிகமுதலானவர்களுக்கு உதவி
செய்து இல்லாளோடுகூடிவாழ்ந்திருப்பதேயாம். இதுதான் கி
ரகல்தாச்சிரமம்.

பிரம்மசாரி - வானப்பிரஸ்தன் - சன்னியாசி - இவர்களுடைய
யொழுக்கத்திற்குப்பங்கம்வராமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ்செ
ய்வதிலும், அவர்களுக்குப்பரி நோய் சூளிர் முதலானவைகளா
ல் இடர்வரவொட்டாதபடிக்கு அவர்களை ஆதரிப்பதிலும், கவன
த்தையுடையவனை இல்வாழ்வோர்களில் சிறந்தவனென்று சொ
ல்லப்படுவான்.

பிதூர்க்கள் - தேவர்கள் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - தான் என்
னும் ஐவகையாருக்கும் வேண்டியவைகளை விதிப்படிக்கொடுத்
துவருகின்றசெய்கையே இல்லறத்தானுக்குச்சிறப்புடைய தர்ம
மாம்.

பாபத்திற்கஞ்சி சம்பாதித்தபொருளைத் துறந்தவர்க்கும்
பசித்தபறியவர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் பசர்ந்துகொடுத்தன

பதும், இறந்துபோனவர்களுக்கும் பிதூர்க்களுக்கும் நீர்க்கடன்முதலானகர்மங்களைச் செய்வதும். இல்லறத்தானுக்குக்கடமையாம் இவ்விதியைத்தப்பாமல் நடத்துவோன் மறுமையிற் சொந்தக்கில் நிலைபெற்றிருப்பான்.

தன்மனைவியினிடத்து வைக்கவேண்டிய அன்பு இவ்வளவென்றும், அதிதிமுதலானவர்களுக்குப்பகுத்துண்ணுதலாகிய தர்மத்தின்பகுதியிவ்வளவென்றும், அறிந்துநடத்தும் இல்லறத்தானுக்கு இசபரங்களிரண்டிலும் நன்மையுண்டென்றும், அப்படிநடத்தவறியாதவன் இல்லறத்திலிருந்தாலும் அவனுக்குப்பயனும் பண்புமிவ்வையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இல்வாழ்க்கைக்குப்பழுதின்றி நடத்துவோன் ஐம்புலன்களை அடக்கித்தவம்புரிசின்ற பெரியோர்களிலுஞ் சிறந்தவனாவானென்சிற தந்துவம் முன்னோர்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தவத்தையுடையபெரியோர்கள் அவர்களுடைய நெறிவழுவாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை அளிப்பதில்மனவெறுப்பில்லாமலிருப்பவன் இல்லறவாசியாயிருந்தாலும் தவத்தையுடையவென்றே சொல்லப்படுவான்.

மானிடசன்மத்தைப்பெற்ற ஒருவன் இல்வாழ்க்கையிலிருந்தாலும், அந்நெறிதவறாமலிருப்பானாகில் தெய்வலோகத்தில்தவர்களிலொருவனாகவிளங்கியிருப்பான். எப்படியெனில் இல்லறநெறிதவறாதவனுக்குச் சொர்க்காதிபோகமுண்டென்று சொல்லியிருப்பதினாலேதான்.

ஆசலால், யாவரும் இல்லறத்திற்குரியநெறிதவறாமல் நடக்கவேண்டும்.

கற்பு-அல்லது-வாழ்க்கைத் துவண நலம்.

கற்பென்பது, பெண்மர்க்குரிய கலங்காநிலைமையாம். வாழ்க்கைத்துணைநலமென்பது இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாகியதர்மபத்தினியினது நன்மையாம். இக்குணங்கையுடையதலைவிபதிவிருதையெனப்படுவாள். இவளுடைய தன்மைதான் பாதிவிருத்தியமெனப்படும்.

இல்வாழ்க்கைக்குத்தக்க நற்குணநற்செய்கைகையுடையவளாயிருப்பதுமன்றிக்கணவனதுசம்பாத்தியத்திற்குத் தக்கசெய்வசெய்துவருகிறவளே வாழ்க்கைக்குத்துணையாவாள் என்பதில்

நற்குண நற்செய்கைகொன்பதின் சுருத்தென்னவெனில், துறந்தோராயுபசரித்தல், விஞ்ஞந்தாராய்தல், வறியவரிடத்தருளுடைமை, முதலாகியகுணங்கள் நற்குணங்களெனவும், வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களைச்சேகரித்துக்காத்தல், உண்டிசமைத்தல், உபகாரஞ்செய்தல், முதலானவைகள் நற்செய்கைகொனவுங் கூறப்பட்டிருப்பதுதான்.

ஒருவனதுமனையாளிடத்தில் கற்புக்குத்தக்கநடக்கையும் இல்லறத்திற்குத்தகுந்த செய்கையுமில்லாதிருக்குமாகில் அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தாலெவ்வளவுசிறப்படைந்திருந்தாலும் பயன்படாமல் இகழ்ச்சிபெற்றுத்தாழ்ச்சியடையுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒருமனைவியினிடத்துக்கற்புக்குத்தக்க நன்னடத்தைகுறைவின்றிப்பூர்ணமாக விருக்குமாகில் அவள்வளவில் வாழ்க்கைக்குவேண்டிய உபகரணங்களொன்றுமில்லாதிருந்தாலும் எல்லாமுண்டாயிருக்கக்காணலாகுமென்றும், நன்னடத்தையில்லாமலும் நிறையில்லாமலும் இருக்கின்ற மனைவியின் இல்லத்தில் எல்லா உபகரணங்களும் விஸ்தாரமாகவிருந்தாலும் ஒன்றுமில்லாததாகக்காணப்படுமென்றும், சொல்லியநீதியை இப்போதும் நாமனுபவமாகக்காண்கிறோம்.

குற்றமற்றமனதையும், கற்புக்குக்குறைவில்லாத நடத்தையையும், உடையபெண்ணைத்தாரமாகப்பெற்றவன் எவ்வளவுதரித்திராகவிருந்தாலும் பாக்கியவானென்றே சொல்லப்படுவான்.

ஒருமனையாள் தன்கற்பைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதிலும், தன்னாயகனது ஏவற்பணிவிடையிற்குறைவின்றிநடப்பதிலும், இனியசொற்களால் புருஷனைச்சந்தோஷிப்பித்துக் கொண்டிருப்பதிலும், மிகுந்தசாக்கிரதையாயிருப்பாளாகில் அவளைமகாபுண்ணியவதியென்று உலகம்புகழும். ஆதலால்இதற்குவினோதமானநடையுடையவள் புகழ்ச்சிபெறாமல் இகழ்ச்சிபெறுவாள்.

கடவுளைத்தொழாமல் கணவனையேகடவுளிலுஞ்சிறந்தவனாகவெண்ணித்தொழுகின்ற மகாபதிவிரதையினது வாக்கிற்பிறக்குஞ்சொற்களின் பொருள்முழுதும் அப்படியே நிறையேறும்படியானமகிமை அவளுக்குண்டென்பதற்குப்பெய்யெனப்பெய்யுமழையென்றுரைத்திருப்பது போதுமானநிதர்சனமாக மாட்டாதோ?

ஒருவன் தன்மனை வியைக் காவலென்னுஞ்சிறையிற் பத்திரப் படுத்திக்காத்துவந்தாலும் அவள் நிறையிலலாதவளாகவிருப்பாளாகில் பயன்பாடொன்றமிராது. ஆதலால் ஸ்திரீகளுக்குநிறையாகியசுற்பே முதன்மையானகாவலாகவிருக்கவேண்டியது.

ஒழுக்கம் - நாணம் - மானம் - நிறை - யென்னும் நற்குணங்களை யுடையமனைபாளே வாழ்க்கைக்குச் சூணையாவாள். இக்குணங்களில்லாததில்லானைப்பெற்றபுருஷினதுவாழ்க்கைபாழிடங்களில்வாழும் கோட்டானது வாழ்க்கைபோலாகும்.

பெண்பிள்ளைகட்குச்சிறையைப்பார்க்கிலும் நிறையே காவலென்பதற்குப்பொருள்விவரிக்கப்படுகிறவிதமாவது, சிறையென்பதினால் மதிக்காவல் - வாயிற்காவல் - முதலானவைகளும் நிறையென்பதினால் மனதைக்கற்பின்பழியில் நிறுத்தலும் விளங்குகின்றனவாதலால், 'நிறைக்காவலே முக்கியமானதென்றும் அஃதில்லாவிடின் சிறைக்காவல் பயன்படாதென்றும் இந்தநிறையுள்ளவளே தர்மபத்தினியென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பெண்பிள்ளைகள், புருஷர்களுக்கெண்ணெடுத்தப்பாராமல் தலைவணங்கிநடப்பதே அவர்களுடையசிரசிற்குப்பூஷணமெனவும், கணவனுடைய நடையையநுசரித்தநடப்பதே கால்களுக்கு ஆபரணமெனவும், அவனுக்குப்பணிசெய்வதே கைகளுக்கு அணிகலமெனவும், அவனதுசட்டையைக்கேட்டுநடப்பதே செவிகளுக்குக்கண்ணபூஷணமெனவும், கூறப்பட்டிருப்பதால் இக்குணமுள்ள தர்மபத்தினிக்கு ஆபரணமொன்றமில்லாவிடினும் அவள்சர்வாபரணபூஷணதையான மகாலக்ஷ்மிபோல் விளங்குவதுமல்லாமல் அவளதுவாக்கிற்பிறக்கும் மதுரவசனங்களால் சரஸ்வதீவிலாஸம்பெற்றவளாய் பிரகாசிப்பாள்.

புருஷனுக்குப்பணிசெய்வதில் அடிமைபோலவும், ஆலோசனைசொல்வதில் மந்திரிபோலவும், முகவிலாசத்தில் மகாலக்ஷ்மிபோலவும், அழகிலுமையவள்போலவும், பொறுமையிற் பூமிதேவிபோலவும், அன்பில்தாய்போலவும், சுற்பில் அருந்ததிபோலவும், வாக்கில்சரஸ்வதிபோலவும், கணவனதுசயனத்தில் வேசிபோலவும், இருக்கின்றபெண்ணைத்தான் தர்மபத்தினியெனச் சொல்லவேண்டும்.

ஆதலால், பெண்பிள்ளைகள் சுற்பெண்ணுங்கலங்காநிலைமையை மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும்.

பிறனில்விழையாமை.

பிறனில்விழையாமையென்பது பிறர்மனையாளிவிரும்பா
மையாம்.

தர்மசால்திரங்கள்முதலாகிய நற்சால்திர சம்பிரதாயங்க
ளையறிந்து அவ்வழிக்கு மாறுபாடில்லாமல் நடக்கின்ற அறிவு
டையோர் ஒருவர்க்குடைமையாகவிருக்கும் மனையாளிடத்து
இன்பத்தையனுபவிக்கஒருபோதும் மனவிருப்பங்கொள்ளார்
கள். ஒருவேளை யப்படிக்குச்செய்வார்களாகில் அவர்களுக்குள்ள
சால்திரவுணர்ச்சியால்பயனில்லையென்பதமல்லாமல், பகை-பா
வம் - அச்சம் - குடிப்பழி - என்னும் நான்கு குற்றங்களும் அவர்
களுக்குண்டாகும் இதனால் அவர்களுக்குள்ள இம்மைமறுமை
ப்பயன்கள் கேடுறும். இதற்குநிதர்சனமென்னவெனில், இராவ
ணன் தனக்குள்ளமென்மைகளையழந்து தானுமிறந்து இன்ன
ள்வகையில் வசைபெற்றிருப்பதுவேயாம்.

பிறர்மனையாளிவிரும்பி அவள்வாயிற் படியினிடத்துச்சுண
கம்போற் காத்திருக்கும் காமாதூரணுக்கு எப்பொழுதும் அச்
சமே மிகுதியாக விருக்குமாதலால் இன்பத்தையனுபவித்தந்
கிடமிராது. இதையுணர்ந்தும் விளக்கொளியை யிச்சித்திறக்
கும் விட்டிற்போற் பரமாதர்களின் கவலையால் ஏன் இறக்க
உடன்படுகிறார்களோ தெரிந்திலேம். இப்படியிறந்துபோன
லும் இந்தப்பழியும் பாபமுழாத்திரமிறவாமல் எப்போதும்
நிலைபெற்றிருக்குமென்பதற்குச்சாக்கியென்னவெனில், பாண்
டவர்களுடைய பத்தினியாகிய துரோபதியினிடத்து மயல்கொ
ண்ட சீசகனிற்ந்தானென்பதும் அந்த அபகீர்த்தி நாளதுவகா
யி லுமவனைத்துடர்ந்துகொண்டிருப்பதுந்தானே.

மனதினிடத்து ஐயங்களைப்பற்றறழித்துவிட்டநல்லோ
ருடைய மனைவியைத்தாயாகப்பாவிக்கவேண்டிய தர்மத்தைநி
னையாமல் காமவிகுதியால் அவளதுஆவிங்கனத்தை விரும்பிய
வன் அருநரகுக்காளாவானென்றும், அவனுயிருடனிருந்தாலும்
செத்தசவத்தோ டொப்பாவானென்றுஞ்சொல்லிய வசனத்திற்
குப்பிரமாணமென்னவெனில், பிரகல்பதிபகவானுடைய பத்தி
னியாகியதாரையென்பவள் தன்கணவனிடத்து வித்தியார்த்தியா
கவிருந்த சந்திரனைவிரும்பி யுடன்பட்டாளென்று சொன்ன
போதிலும் குருபத்தினியென்கிறவுணர்வின் நித்தர்மத்தைமறந்

து அவளிடத்தில் இன்பத்தை யநுபவித்ததனால் அவனுக்குவந்த பழியும்பாபமும் இன்னும் நீங்கவில்லையென்பதேயாம்.

ஒருவன் எவ்வளவுசெல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுமுடைத்தாயிற்றுந்தாலும், காமாந்தகாரத்தினாலே பிறனுடையமனைவியை முறைவழுவாகவிரும்பினால் அதனால்வினையுங்கூற்றத்தை அவன்பொழுதேயநுபவிப்பானென்பதற்குத்திருஷ்டாந்தரம் ரிஷிபத்தினியாகிய அகலியையைச்சித்தவேந்திரனடைந்தஇழிவைவிட இன்னுமென்னசொல்லவேண்டும்?

ஒருவன் தனக்குள்ளசெல்வச்செருக்கினாலேயும் வலிமையினாலேயும் பிறனுடையமனைவியை வசப்படுத்திக்கொண்டின்பத்தையநுபவித்துவந்தாலும் அதனால்வரும்பாபமனைத்துடர்ந்து நின்றாகெடுக்கும். ஆஃதெப்படியெனில் வாலிதன்வலிமையால் தன்சகோதரனாகிய சூக்கிரீவனுடையபாரியையைவசப்படுத்திக்கொண்டு இன்பத்தையநுபவித்துவந்தாலும் அப்பாவமானது அவனதுபிராணனை இராமனுடையபாணத்திற்கினாயாக்கிவிட்டது பொய்யல்லவாதலாலிதையுணர்ந்து பிறன்மனையாளிடத்து மோகங்கொள்ளாதிருக்கவேண்டுமென்பதே நீதியாம்.

தர்மமாகிய நற்காரியத்திலேயே மனதை யுள்ளாக்கிக்கொண்டிருக்குமொருவன் அயலவன்மனைவியினிடத்து இன்பத்தை யநுபவிக்க எவ்வளவும் உடன்படான். இவ்விதநிலையிலிருந்து வழுவாதிருப்பதினாலே அவன் இல்லறத்தோர்களில் மேன்மையானவனென்று புகழப்படுவான்.

பிறர்மனையாளைக்கனவிலும்நினையாதவனே ஆண்மைத்தன்மையுடையகுணவானென்று சொல்லப்படுவான். இத்தர்மம் ஒன்றுமாதீரமேஅவனையடைந்திருக்குமொவன்றால் இல்லை, எல்லாத் தர்மமுமவனையடைந்திருக்குமென்று முன்னோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

பிறர்க்குரிய ஸ்திரீகளின்தோள்களைச்சேரஉடன்படாதபுத்திமானிடத்துக்கடல்கூழ்ந்த பூமியினிடத்துண்டாகிய எல்லாச்செல்வமும் முயற்சியில்லாமலேவந்துசேருமென்று நூற்களீற்கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

தர்மத்தைச்செய்யக்கனவிலும்நினையாதஒருவன் பாபங்களுையே செய்கின்றானாலும் அவன் பிறன்மனையாளை விரும்பாதிருப்பானாகில் இத்தர்மமொன்றினாலேயே அவன்செய்தபாப

மெல்லாமொழிந்து நன்மையுண்டாகுமென்பது நீதிதூலோர் களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிறனுடையதாரத்தைவிடும்பி அதிலேயே பிரமைகொண்டலகின்ற பிரஷ்டனுக்கு பீதி அதிகமாயும் இன்பம் அல்பமாயுமிருக்கும். ஆனால் தனத்தேரிடும் அடகீர்த்திமாத்திரம் எந்நாளுமவனைவிட்டுநீங்காமல் நிலைத்திருப்பதுமல்லாமல் அவனுக்கு உயிரிழக்கும்படியான பொல்லாதகாலமும் நிச்சயமாய்வந்து வபிக்கும்.

அன்னியனுடைய பத்தினியினிடத்துவிருப்பங்கொண்டிருப்பவன் எவ்வளவு திரவியவானாகவிருந்தாலும் அவனிடத்துத் தர்மம்-கீர்த்தி - பெருமை - இவைமுதலாகிய நற்குணங்கள் அணுமாத்திரமும் பொருந்தியிராதென்றும், பகை-பழி-பாவம் - அச்சம் - இவைமுதலாகிய கீயவைகள் மர்த்திரம் நிரந்தரங்குடி கொண்டுருக்குமென்று சொல்லிய நீதி சரியாகக்காணப்படுகின்றது.

அயலவன் மனைவியினிடத்து இன்பத்தை யநுபவிப்பதின் பொருட்டு வெட்கத்தையும் நாணத்தையும் விட்டுச்செல்வோனை அயற்சனங்கள் கண்டு ஏளனஞ்செய்யினும் உணர்வில்லாமல் அக்கெட்டகாரியத்தையே செய்வானாலும் பலநாளாய் அநுபவித்துவந்த இன்பம் ஒருநாளையிலே உயிரிழக்கும்படியாகச் செய்துவிடும்.

ஆதலால், பிறன் மனையானே விடும்பு வதிலுண்டாகும் பலவிக்கட்டுகளுக்கிடன்படாமல் நல்விஷயத்தில்கூகத்தையநுபவிப்பதே நலமென்றுணரவேண்டும்.

வரைவின்மகளிர்.

வரைவின்மகளிரொன்று மிவ்வகுகாரத்தின் விஷயமென்னவெனில், நல்லோர் தீயோரென்கிற வரைவின் திப்பொருள்கொடுப்போர்க்கெல்லாம் பொதுவாகச்சரிந்ததைப்பயன்படுத்தும் வேசியர்களினியல்பேயாம்.

விளக்கினொளியும் வேசியர் உறவும் சரியாகவுவமிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதெப்படியெனில், தகளியிலிட்டநெய்போய்விடுமாகில் அதனிடமாய்விளங்கிய விளக்கினொளியும் போய்விடும். இதுபோலவே ஆடவரிடத்துப்பொருள்குறைந்தால் வேசியர்க்குறவுகுறைந்துவிடும்.

, வேசியரிடத்துத்தேவேந்திரன்வந்தாலும் பொருளில்லா

மைகாண்டார் களாகில் அவனுக்குபசாரஞ்சொல்லிப்போகச்சொல்லுவார்கள். அப்படிக்குபசரித்துப் போகச்சொல்வதெனன்றால், அவன் பணமுடையவனாகவரும்போது தங்களைத்தேடிவரவேண்டுமென்பதினாலேதான்.

நன்மையற்ற நெஞ்சினையுடையவேசியர் பொருளில்லாத ஆடவன் எவ்வளவுகுணவானாகவிருந்தாலும் அவனைமதியார்கள். பொருளுள்ளவனையோவென்றால் அவன்கொடுப்பது கொஞ்சமாகவிருந்தாலும் அவனதுபாக்கியம் குபேரசம்பத்தென்றும் அவன் தாதிருத்தவத்தில் கண்ணென்றும் புகழ்வார்கள். ஏனெனினில், கொஞ்சங்கொஞ்சமாயாகிலும் அவன்பொருள்முழுமையாக அபகரிக்கலாமென்கிற கருத்தினாலேதான்.

மேலும் அவன்பரமதுர்க்குணியாயிருந்தாலும் அவனைகல்மரணகுணபூர்ணென்றும் துதிப்பார்கள் குருபியாயிருந்தாலும் மன்மதனுக்கொப்பானவென்றும் துதிப்பிப்பார்கள். அவன் நாகரீகமில்லாத மூடலாகவிருந்தாலும் களாசாஸ்திரங்கற்றசிங்காரசேகரென்று கொண்டாடுவார்கள். இப்படிக்குக்கபடஞ்செய்து பொருளைவஞ்சிக்கவிரும்பியநாயகிக்கு நாயகனிடத்திலெவ்வளவு அன்புண்டாயிருக்குமோ அதைப்படுத்திமாண்கள் யோசித்துக்கொள்வார்கள்.

அன்பினதுபற்றினால் விருப்பங்கொள்ளாமற்பொருட்கவர்ச்சியினால் விருப்பங்கொள்ளுகிற விலைமாதருக்குரிய வஞ்சனையும், அதனாற்பிறக்குமின்ஞ்சாலுரைத்தலும், விளக்கமாத்தெரிந்திருந்தும் அவர்களிடத்து மோகங்கொண்டு சுகமநுபவிக்கவிரும்பியவன் மூடரீலும் மூடனாவான்.

வேசியர்களுடைய இனியசொற்களால் மயங்கிய ஆடவர் தற்காலத்திலின்பமுற்றாலும் பின்பு பொருளிழந்து உடல்மெலிந்து கனங்குறைந்துவருந்துவராதலால் அவ்வின்பங்கொள்ளலாகாது.

பொருள்கொடுக்கின்ற தாதாவினிடத்தில் அன்பில்லாமல் பொருளினிடத்தில்மாத்திரம் அன்புவைத்திருக்கும்வேசியர்களைப்படிக்கொத்தவொன்றால், கூலிக்காகப்பிணமெடுக்கஉடன்பட்டவர்கள் போலாவார்கள் ஏனெனில், கூலிக்குப்பிணமெடுக்கவந்தவனுக்குப் பொருள்மேல் விருப்பமிருக்குமேயல்லது பிணத்தின்மேல் விருப்பமிராத்தென்பதினாலேதான்.

பொருட்பொருளைமாத்திரம்விரும்பி மற்றப்பொருள்க

ளையிசுழானின்ற வேசியருடைய சயனத்தை அருட்பொருளை யாராய்ந்தீட்டியபுத்திமீர்கள் ஒருபோதும் விரும்பார்கள்.

ஒருவன் சாதியினனாயும், வயோவிருத்தனாயும், சூரபியாயும், ஸிகவும் அருவருட்பான பலலோகங்களுள்ளவனாயுமிருந்தாலும், பொருள்சொடுப்பானாகில் வேசியர்கள் அவனொடுபுணரவுடன்படுவார்களென்பது யாவர்க்குந்தெரியுமே- அட்டடிக்கொத்தவர்களுடைய சயனத்தைவிரும்புகின்ற புருஷினுடைய புத்தி யெப்படிக்கொத்ததாக விருக்கவேண்டுமோ அதையுக்கித்தறியலாமென்று விவரிக்கவில்லை.

ஒருபுருஷினிடத்தில் நற்குணமொன்றுமிராமற்போனாலும்பொருளிருந்தால் வேசியர்கள் இன்பங்கொண்டவர்கள்போல்அபிநயிப்பார்கள். நற்குணங்கள் எத்தனையிருந்தாலும் பொருள்மாத்திரம் இராமற்போகுமானால் அவனிடத்திலெவ்வளவுமின்பங்கொள்ளார்கள், ஆதலால் அவர்களுடையமோகம் பொருளையே அதாரமாகக்கொண்டிருக்கின்றதென்பது பிரகாசமாய்விளங்குகின்றது, அவர்கள் ஆடவரைப்பார்த்துரைக்கும் இன்பமானவசனங்கள்யாவும் கபடமென்பதும் விளங்காமற்போகாது.

நல்வழியிற்சம்பாதித்த நற்பொருளை வேசியராகிய துர்ச்சன்ருக்குபயோகப்படுத்த நற்குலத்திற் பிறந்தமேன்மக்களொருபோதுமுடன்படார்களென்பது அநுபவமாயிருக்கின்றது.

அறிவு-ஒழுக்கம்-இவைமுதலாகிய நற்குணங்களால் அடைந்தபுகழை (ஆடல் பாடல் அழகு இவைகளால் செருக்கடைந்து தங்கள் புன்னலத்தை விலைகொடுப்போருக்கெல்லாம் கொடாநிற்கின்ற வேசியருடைய அலிங்கனத்திற்கார்க) இழக்க உடன்படுகின்றவர்கள் சூடிப்பிறப்பில் தாழ்ந்தவரெனவும், கல்வியறிவிற்கு ஈறற்றவரெனவும், இகழப்படுவார்களென்பதற்கு ஐயமுண்டோ?

பலவிதத்திலும் இகழ்ச்சிபெற்றவர்களென்றும் பெருமை பெற்றவர்களென்றும் பேதமறியாமல் பொருளை மாத்திரமே யிச்சித்து அவர்களோடுகூடும் வேசியரது காடாலிங்கனம் ஆலிங்கனமல்ல. என்னவெனில் அவ்வறிவிலாத கீழ்மக்கள் அழுந்தும் அளவொனும் நரசுமாம்.

ஆதலால், வரைவின்மகளிரென்னும் வேசியர்களுடைய தோள்களைப்பொருந்த விரும்பாதிருக்கவேண்டும்.

இரவச்சமென்பது, மானத்திற்கு இழிவுவரும்படியான இரத்தலுக்கு அஞ்சுதலாம்.

ஒருவனுக்குக்கடவுள் அளித்த அவயவங்களும் புத்தியுத்திகளும் செம்மையாயிருக்கையில், அவைகளைக்கொண்டு செய்யவல்லதாகிய ஓர் முயற்சியெய்து சீவனமியற்றாமல் மானத்தை விட்டு இரக்கத்துணிந்தவனுக்கு நேரிடுங் சூற்றமென்னவெனில் கடவுளளித்தபொருள்களை ஷண்ற்போக்கியதும், முன்னோர்கள் பெற்ற பெருமையை யிழப்பதுந்தானே.

மனிதருக்கு ஆயுளும், அதற்குவேண்டிய வுண்டியும், அதற்குரிய முகாந்திரமும், சிரிஷ்டி ஸ்திதிசங்காரமெனும் மூன்று தொழிலுக்குங்கர்த்தாவாகிய கடவுளினாலே அமைக்கப்படுமென்றுரைத்திருக்கிறபடிச்சிலமனிதருக்கு இரத்தலே முகாந்திரமாகக்கற்பிக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்னால் கடவுளையும்பழிக்குட்படுத்தி நிந்தித்தபாவம்வருமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

இரவென்பது வறுமைதீர்த்தற்கு வழியென்றசொல்லப்படுமாயின் அது கீழ்மக்களுடைய புன்மொழிவாக்கியமென்றிகழப்பட்டும். ஏனெனில் வறுமைதீர்த்தற்குநல்வழி முயற்சியெனவும், அஃதல்லாது இரத்தல் மானங்கெடுப்படியான கீழ்மையெனவுங்கூறப்பட்டிருப்பதை யார்தான் அநுபவத்திற்கொத்ததாக நினையார்கள்!

இரவினால் உலகமுழுதும் இலாபமாக வருவதாயிருந்தாலும் மேன்மக்கள் அதைவிரும்பார்கள். ஏனெனில் இரத்தலால் மானமெனும் பெருமைகுறைந்துபோய்விடுமென்பதினாலே தான்.

முயற்சியினால்வந்த கூழ் தண்ணீர்போல் தெளிந்ததாக விருந்தாலும் அது இரவாமல் முயற்சியால்வந்தபடியால் அமிருத்திற்குச்சமானமாகக்கொண்டாடப்படுமென்பதே மேன்மக்களுடையகருத்தாம்.

ஒருவன் தர்மத்தைச்செய்யவிரும்பினாலும் முயன்றுசெய்யவேண்டுமேதவிர இரந்துசெய்யலாகாது. ஏனெனில் பசியால்வருந்தி யுயிரிழக்குந்தன்மையிவிருக்கும்படிவிற்கு நீர்வேண்டிமென்று கேட்கினும் நாவிற்சுளிப்புண்டென்றுரைத்தருப்பதினாலேதான்.

ஒருதிருணத்தைக்காட்டிலும் இலகுவானதுபஞ்செனவும் பஞ்சைக்காட்டிலும் இலகுவானவன் யாசகெனவுங்கூறப்பட்ட

இரவச்சம்.

டவிடத்தில் சிறியகாற்றினால் பஞ்சிற்சுமாத்திரம் அலைவுண்டா யிருக்கின்றதெயல்லாமல் அவனுக்கொரு வருத்தமுமில்லையெ-
ன்றதற்குத்தரவு என்னவெனில், தன்னையும் யாசிப்பானென்
கிறபயத்தினால் வாயு அவனைநெருங்கவில்லையென்பதுதான்.

ஒருவன் எவ்வளவுகல்விமானாகவிருந்தாலும் மானத்தைவி
ட்டு இரக்கப்புகுவானாகில் அவனதுபெருமை குறைவதுமல்லா
மல் அவன்கற்றகல்விக்கும் பெருமைகுறையும். ஆதலால் அந்
தஅபகீர்த்திக்கு அவன்பாத்திரனாகவேண்டும்.

இரக்கப்புகுவது இழிவானதென்றாப்பதற்கு மிகவும்
வெளிப்படையாகவிருக்கிற (ஏர்ப்பதிகழ்ச்சி) யென்னும்வசன
மொன்றே போதுமென்பதைக்கருதினால் விரிவாகச்சொல்ல
வேண்டியதில்லையென்பது சரியாம்.

இரந்துசீவனம்பண்ணுகிறயாசகன் மரணமடைகிறவனுக்
குச்சமானமாக ஒப்பிடப்படுகிறான். எப்படியெனில் ஒருயாச
கன் ஒருபிரபுவினிடத்தில் யாசிக்கப்போகும்போது அவனுக்
குப்பயமும், அதனால் உடல்நடுக்கமும், வாய்குளறலும், உட
ற்றுவட்சியும், இலச்சையும் உண்டாகின்றன. இக்குறிகள்மரண
மடைகிறவனுக்கு முண்டென்பது கருத்து.

ஆதலால், கீழ்க்கண்டிருந்தகாசஇரவை யொருபோதும்
நினையாமல் மானத்தோடு முயற்சிசெய்து சீவனமியற்றவேண்
டும்.

சொல்வன்மை.

சொல்வன்மையென்பது ஒருவன் முயலுங்காரிய முடிவத்
ற்குத்தகுதியான வாரீததைகளைச் சொல்லுதலேயாம். ஆதலால்,
ஒருவன் சொல்லும்வசனம் நிதானமாயும் தகுதியாயுமிருக்கவே
ண்டும்.

சமாஜமென்னும்சபையினிடத்துச்சென்ற ஒருவன் தன்ம
னதிலுதித்த விஷயங்களை வெளியிட்டுப்பேசுதற்கு முன்னமே
அச்சமாஜத்தாருடைய குணங்களையும் அவர்களது நிலைமையை
யும் அறிந்து பின்பு பேசுவானாகில் அவனுக்கு உலகமுழுதும்
வசமாகி நிற்குமென்றும் அவனுக்குக்கூடாதகாரியமொன்றுமி
ல்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சமாஜங்கூடியிருக்குமிடங்களில் எப்போதும் புத்திமா
ன்சரீ மிதமாகவேயிருப்பார்கள். ஆனால்வர்கள் தங்கள்சொல்
வன்மையால் அச்சபையிலிருக்கும் மற்றவர்களையும் தங்களோடு

சமரசப்படுத்திக்கொண்டு காரியத்தைவினாத்தயின்றிநடத்துவா
ர்கள். அப்படிக்கொத்தபுத்திமாண்களில்லாத சமாஜத்தார் ஒரு
காரியத்தையும்நடத்த அறியார்கள்.

ஒருவனுக்குப்பெருக்கமும் குறுக்கமும்உண்டாவதற்கு
ச்சமயோசிதமான வார்த்தைகளின் சோர்வேகாரணமாகவிருக்
குமாதலால், பேசும்போது சோர்வில்லாதசொல்வன்மையைக்
கொண்டு காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேண்டும்

ஒருவன் பிறனோடுவசனிக் குமிடத்து முன்னாடிதன் திறத்
தையும் முன்னிலையி ன்திறத்தையுங்கண்டறிந்து பின்பு தான்
நினைத்தவார்த்தையை வெளியிட்டுச்சொல்லவேண்டும் அப்ப
டிச்சொல்வதைப்பார்க்கிலும் தர்மம் வேறில்லையென்றுசொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

தான் மொழியும்சொற்களை நம்பிக்கையால் ஒத்துக்கொ
ள்ளுகிறவர்கள் அவைகளின் அபிப்பிராயத்தில் நின்றும் வேறு
படாமலிருக்கும்படியாயும், நம்பிக்கையின்மையால் ஒத்துக்
கொள்ளாதவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாயும், தகுந்தசொற்
களையும் பொருட்களையும் அமைத்துப்பேசவல்லவனே புத்தி
மானெனப்படுவான்.

ஒருவன் தான் சொல்ல நினைத்தசொல் மற்றொருவன்சொல்
லால்வெல்லப்படுமென்பதையும் வெல்லப்படாதென்பதையும்
அறிந்துசொல்லுவானாகில் அது எப்போதும் மேன்பாடடை
ந்திருப்பதுமன்றி விரும்பியு பலனையுந்தராமற்போகாது.

பிறனோடுபேசி அவர்களுக்கு இன்பத்தையுண்டாக்கவும்
நினைத்தகாரியத்தைச்சாதித்துக்கொள்ளவும் விருப்பங்கொண்ட
ஒருவன் தனதுமுன்னிலையின் அபிப்பிராயங்களைக்குறித்தா
கூடிக்கவேண்டுமானால் யிருதவாயும் நயமாயும் சரியாயும்
ஆகூடிபங்களைவெளியிட்டுத்தெரிவிக்கவேண்டுமெயல்லது கப
டமாயும் வெறுப்பாயும் பேசலாகாது.

ஒருவன் மிகுந்ததிரவியவானாயிருந்தாலும், கல்வியிற்சிற
ந்தவனாயிருந்தாலும், சமாஜத்திற்பேசத்துவக்கும்போது சில
வினயவசனங்களைச்சொல்லவேண்டும். அவைகள்மிதமாயும் தகு
தியாயும் இன்பமாயுமிருக்கவேண்டும். எப்படியெனில் புத்தி
மாண்களாற்சிறந்த இந்தசமாஜத்தார் முன்பாகப்பேசும் திற
மெனக்கில்லாமற்போனாலும் பேசவேண்டுமென்கிற விருப்ப
முண்டாயிருக்கிறபடியால் புத்திமாண்கள் தையைசெய்து செலவு
கொடுக்கவேண்டுவதுமல்லாமல் நான்பேசுவதில் காணப்படும்படி

ஹைக்கோர்ட்டுக்குறித்து தயையுடன் மன்னிக்கவேண்டுமென்கிறது முதலான உபசாரவார்த்தைகளைச் சங்கதிக்குத்தக்கபடி மரியாதையாய்ச்சொல்லவேண்டும்.

ஒருவிவாதசங்கதியில் ஒருவன்பக்கத்தில்நியாயமும், அதற்குவேண்டிய சாதனங்களும் பூர்ணமாயுமிருந்தாலு மதைக்குறித்து எதிரியுடன்பேசுமிடத்து உரத்தசத்தத்துடனேயும், வெறுப்புடனேயும் பேசலாகாது. ஆனால் தனக்குள்ள தாற்பரியங்களைவினயமாயும் சாந்தமாயும் சொல்லவேண்டும். அப்படிச்சொல்வதில் அவனுக்குநியாயம்விளங்காமற்போகுங்காலத்தில் அதைநிறுத்தி வேறுவிஷயத்திற்பிரஸ்தாபத்தைமாற்றிப்பின்பொருவேளையில் தெரிவிக்கவேண்டும்.

தூர்க்குணத்தைக்குறித்து இழிவாயும், நற்குணத்தைக்குறித்துமேன்மையாயும், பேசும்புத்திமாமனுடையசிந்தனை ஒன்றையும்நாடாமல் சுபாவமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருந்தாலும் அறிவிவாரதைச்சரியாகக்கொள்ளாமல் ஒன்றைநாடிப்பேசுகிறதாக நினைப்பார்கள். ஆதலால் பேசும்விஷயம் ஆகேஷிக்கிறதாக நினைக்கக்கூடாமலிருப்பதே சொல்வன்மையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

எப்போதும் தொணுப்பாகப்பேசுகின்றஒருவன் தனதுமெலிந்ததொனியுடனேபேசுகிற நீடித்த ஷன்சங்கதிகளைக்கேட்பதற்குத் தான்சென்றிருக்குங்கூட்டத்திலுள்ள ஒருநிர்ப்பாக்கியனைப்பிரத்தியேகப்படுத்திக்கொள்வதுண்டு. அப்படிப்பிரத்தியேகப்படுத்திக்கொள்வது மிகவும் அசம்பிரதாயமென்றும், சொல்வன்மைக்குப்பொருந்தாத செய்கையென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஒருகூட்டத்திலாவது மற்றெந்தவிடங்களிலாவது ஒருவன் தன்விஷயமான பிரஸ்தாபத்தைப் பேசவேண்டும்பொழுது நேராயாவது பரஸ்பரமாயாவது தான் புசும்ச்சியைவிரும்பியதாகத்தோற்றப்படத்தக்க ஒருசொல்லையாவது தன்வாயிற் பிறக்கவொட்டாமற் சாக்கிரதையாய்ப் பேசவேண்டும். இதுவே சொல்வன்மைக்குரிய தர்மமாம்.

நற்குடிப்பிறப்பினரும், மேன்மக்களும், கல்விமான்களும், அப்படியே புத்திமான்களும், ஒருசபையிற்பிரவேசிக்க உடன்படார்கள். பிரவேசித்தால் நியாயத்திற்குவினோதமாய்பேசத்துணியார்கள். ஏனெனில், பேசவேண்டியதைப்பேசாமலிருக்கும்படி சொர்வுநேரிட்டாலும் பேசவேண்டியதைப்

பார்க்கிலும் 'அதிகமாய்பேசும்படித் துணிவுநேரிட்டாலும் குற்றமுண்டெனக்கூறப்பட்டிருப்பதினாலேதான்.

ஆதலால், புத்திமாண்கள் சொல்வன்மைச்சூரிய விஷயங்களை யோசித்து அந்தப்படிப்பேசமுயலவேண்டும்.

செங்கோல்மை.

செங்கோன்மையென்பது அரசனாலேசெய்யப்படும் முறையின்தன்மை. அந்தமுறை செவ்வையாகியகோல்போல் ஒரு பக்கத்திலுஞ்சாயாமல் இருப்பதால்செங்கோலெனப்பட்டது.

தனது அரசாட்சியின்கீழ்வாழ்கின்ற சூடிகள்முதலான ஜனங்களால் செய்யப்படுங்குற்றங்களைப் பரிசோதித்து அவர்களுக்கமுசங்கொடாமல் நடுவுநிலைபொருந்தி அந்தந்தக்குற்றத்திற்குரிய தண்டனைசெய்து துஷ்டநிக்கிரசஞ்செய்தலே அரசார்கட்கு முறையென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

உலகத்திலுள்ள சகலசராசரங்களும் வானத்தினின்றிப்பொழியும் மழையைநோக்கி வாழ்வதுபோல தேசத்தின்சூடிகள்முதலான சனங்கள் அரசனதுசெங்கோன்மையினின்று பொழியும்கிருபாரசமென்னுமழையைநோக்கி நன்குவாழ்வார்கள்.

அந்தணர்க்குரிய வேதங்களும், அவைகளிற்சொல்லியதர்மங்களும், அனாதியென்றுரைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அரசனுடைய செங்கோன்மையே அவைகட்குக்காரணமாகவிருக்கின்றது. ஏனெனில் அரசனானவன் வேதியர்களுயாதரித்து அவர்களுடைய கடமைகளைச்செலுத்தும்படிச்செய்து தர்மங்களைநடத்தாவிடின் அவைகள்பிரகாசமாய் உலகத்தில் விளங்காவென்பதினாலேதான்.

தன்கீழ்வாழ்குடிகள்முதலான சனங்களைத்தழுவி துஷ்டநிக்கிரகஞ்சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்துவரும் செங்கோன்மையுடைய மகாராஜனது பாதாரவிந்தங்களை உலகத்திலுள்ளயாவருந்தழுவிவாழ்வார்கள்.

அணைத்தலென்பதன்பொருளிலடங்கிய இன்சொலுரைத்தல், தளர்ந்தவிடத்துவேண்டிமவைகளைக்கொடுத்தல், முதலாகிய நற்குணங்களுடைய மகாபுருஷனை நிலத்தை ஆள்வானாகையால் அவன் மாநிலமன்னென்று சொல்லப்படுவதுமன்றி அவனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையவர்களாவார்கள்.

தர்மநூற்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதிகள் தவறாமல் செங்கோல்செலுத்துகின்ற மன்னவனுடையநாட்டில் காலம

கையுடும் குறைவில்லாதவிளைவுமுண்டாயிருக்கும், ஆதலால்செங்கோன்மையுடைய மன்னவனதுநாட்டிலே வானமும் நிலமுஞ்சேரத்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென முன்னோர்களுரைத்திருக்கிறார்கள்.

இராஜதர்மங்களையறிந்து பிரபுத்துவஞ்செய்கின்ற மகாராஜாவானவன் ஜயம்பெறவது அவனுக்குள்ள ஆயுதப்பயிர்ச்சியினாலும் சேனாபலத்தினாலும் அல்லவெனவும், ஆனால் அவனதுநீதிதவறாத செங்கோன்மையினாலேதானெனவும், முன்னோருரைத்திருக்கிறார்கள்.

கொடியோர், தீயோர், தீயிடுவோர், நஞ்சிடுவோர், கொலைபாதகஞ்செய்வோர், களவுசெய்வோர், வழிசட்டிப்பறிப்போர், பிறன்மனைபாளையிரும்புவோர், இவைமுதலாகிய கொடியகிருத்தியங்களைச்செய்யும் துஷ்டர்களைக்கண்ட அரசன் அவர்களைத்தக்கபடித்தண்டிக்காமல் விட்டுவிடுவானாகில் புல்லமுதலாகியகளைகளாற்பயிர்கள்கெடுதியடைவதுபோல் உலகத்தார்பலவருத்தங்களையடைந்து துன்பப்படுவார்கள்.

அரசனானவன் பூமிமுழுதையுங்காப்பாற்றுவான், அவனதுசெங்கோலானது முறைதப்பாமல் செலுத்தப்படுமாயின் அவனைக்காப்பாற்றும். முறைதப்பாமல் செங்கோல்செலுத்தும்விதம் மகனைத்தேர்க்காவில்வைத்தூர்ந்த சோழனிடத்திலும் அயலார்ஷ்டிக்கதவைத்தட்டிய தன்கையைக்குறைத்தபாண்டியனிடத்திலும் விளங்கும்.

ஆதலால், அரசரதுசெங்கோன்மையை யாவரும் விரும்பவேண்டும். **கொடுங்கோன்மை.**

அரசனுவியற்றப்படும் முறையினது கோணுதற்றன்மையே கொடுங்கோன்மையெனப்படும்.

பொருளைவிரும்பிக்குடிகளைவருத்தி முறையல்லாதகாரியங்களுக்கூட்படுத்துகிற அரசனானவன் கொலைபாதகரைப்பார்க்கிலும் கொடியவனாவான் எப்படியெனில், கொலைபாதகன் செய்வது சிலருக்குச்சிலநாளேத்துன்பம். இவன்செய்வதோவெனில், எல்லோருக்கும் எந்நாளாந்துன்பமாம். ஆதலால் அவர்களிலும் இவன் கொடியவனானெனக் கூறலாயிற்று.

தனதுநாட்டில் நடந்துவருந்தீமைகளையாராய்ந்து அவைகளைநீக்கத்தக்க முறைமையைச்செய்யாத ராஜாவானவன் தனதுராச்சியத்தை யிழந்துபோவதுமல்லாமல் பழிக்கும்பாயத்தி

ற்குமாளாவான்.

இனிவருங்காரியங்களை நினையாமல் முறைதப்பியாளுகின்றமன்னவன் பூர்வார்ச்சிதத்தையும் அதற்குக்காரணராகிய குடிகளையும் ஏக்காலத்தில் இழந்துபோவான்.

அரசர்க்கு ஆதாரம் அவர்களியற்றுஞ் செங்கோன்மையாதலால், அஃதில்லாவிடின் அவர்களுடைய அரசாட்சி நிலைபெறாதென்பது நிலையாம்.

அளியென்னும் அருள்பொருந்தாத அரசனது நாட்டில் வாழங்குடிகளுக்குள்ள துன்பம் எத்தன்மையதெனில், துளியென்னும்மழையினது இன்மையால் உயிர்களுக்கு நேரிடும் துன்பத்தின் தன்மையாம்.

இராஜதர்மந்தெரிந்து பிரபுத்துவஞ்செலுத்த வறியாதவனும், தனக்குரிமையானகடமைக்கதிகங்கொள்ள விருப்புற்றவனுமான கொடுங்கோன்மன்னனுடைய நாட்டில்வாழங்குடிகளுக்குச்செல்வத்தைப்பார்க்கிலும் தரித்திரமேகொண்டாடத்தக்கதாயிருக்கும். ஏனெனில் அடி சூத்துமுதலானவைகள்பொருளுடையவர்க்கே நேரிடுமென்பதினாலேதான்.

சகலதர்மங்களையுங்காப்பதையே கடமையாகவுடைய ராஜாவானவன் தர்மந்தவறிநடப்பானாயின் அவனது நாட்டிற்சகலதர்மங்களும் அழியுமென்பது சித்தமே.

உருண்டோடுகின்ற குண்டுக்கல்மேல்வைக்கப்படும்பொருளும், கொடுங்கோன்மன்னன் சிரசின்மேல்வைக்கப்படும் முடியும், ஸ்ணகாலமாவது நிலைபெறாதென்பதை யார்தான் ஒத்துக்கொள்ளார்கள்?

சகலஜனங்களுக்குங் கண்டகரூயிருக்கிற ஊழனிடத்தில் அவனது நாட்டின் குடிகள்முதலான ஜனங்களுக்கும் நகரத்தின் பிரபுக்கள்முதலான மேன்மக்களுக்கும் அரண்மனையின்மந்திரிபிரதானிசேனாபதி முதலான விரருக்கும் பூர்ணமானபகையுண்டாயிருக்குமாதலால், அவர்களேகோபித்துப்பரராஜனுக்குடன்பட்டுக்கண்டகரூன தங்கள்ராஜனுக்கு ஆபத்துவரும்படிச்செய்வார்கள்.

ஆதலால், அரசர்கள் கொடுங்கோன்மையைவறுக்கவேண்டியதுபோலவே யசமானர்கள் யாவருந் தங்களையடுத்தவர்களிடத்திற்கொடுமைசெய்யாமலினிமையைச்செய்துவரவேண்டும்.

